

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84

Any X N.º 471

Setmana del 2 al 8
d'octubre del 1988

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 90 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Aquells que
combaten han de tenir
tranquil·litat de
pensament. Així
l'esperit podrà
discernir els
suggeriments que té i
guardar els que són
bons i vénen de Déu
en el tresor de la
memòria, i rebutjar
els que són dolents i
diabòlics."

Diadoc de Fotice

AFINANT

Dues llumeneres més en el cel

JOAN E. JARQUE
i JUTGLAR

Les canonitzacions i beatificacions són com llumeneres que l'Església va encenent en el cel de la nostra navegació cristiana. A mesura que troba una vida plena de l'oli de la fidelitat a Jesucrist i encesa de l'amor de l'Esperit, l'Església Mare i Mestra ens l'assenyala perquè ens serveixi per seguir el rumb de l'Evangeli. Des de diumenge passat en brillen tres de noves. Dues, la de fra Ginebre Serra i la de la Josefa Naval, ens són properes per la parla i per la terra. Les Balears i el Regne de València són dues germanes de les quals el Principat se n'enorgulleix i respecta. En el nostre ja proper pelegrinatge a Roma afegirem, a la llista del nostre agraïment al Papa, aquestes dues beatificacions. De l'una a l'altra s'estén l'arc de l'ideal de santedat cristiana. L'un frare, l'altra seglar, l'una des de casa, l'altre saltant l'oceà i fundant missions. Ambdós assenyalant-nos que l'evangelització és tasca de tots, arreu i en qualsevol circumstància.

Evangelització i caritat

"Fra Juníper Serra, model exemplar d'evangelitzador abnegat, és una glòria per a la gran família franciscana, i també per a Mallorca, la seva terra nadiua, que el venera i el té com a fill il·lustre".

Aquests mots foren dits en català pel papa Joan Pau II en la missa celebrada diumenge passat amb motiu de la beatificació de fra Juníper Serra, el gran mis-

sioner franciscà de Califòrnia, nascut a Petra, Mallorca.

Joan Pau II beatificà també la valenciana Josefa Naval, exaltada pel Papa per la seva tasca de l'exercici de la caritat, l'assistència als moribunds i l'atenció que va dispensar als afectats per l'epidèmia de còlera del 1885.

Juníper Serra, Josefa Naval, com el recentment beatificat, Francesc Palau i el canonitzat

Pere Almató, pertanyen als països catalans. Una mostra palesa que, com diuen els bisbes d'aquí en la seva Pastoral conjunta, "Arrels cristianes de Catalunya", "el naixement, la història i la cultura de Catalunya són intensament amaratats de cristianisme" i que encara "la nostra fe continua viva en sectors molt amplis de la societat del nostre país".

Foren les virtuts
exaltades pel papa Joan
Pau II en les paraules
pronunciades en català
amb motiu de la beatifi-
cació de fra Juníper Ser-
ra i Josepa Naval.

CIUTAT DEL VATICÀ.— La carta apostòlica "Mulieris dignitatem", amb la qual el papa Joan Pau II posa al dia el pensament de l'Església al voltant del paper que la dona ha de jugar tant en la vida de cada dia com en l'Església, consisteix en un ampli treball el nombre de pàgines del qual és superior al de la recent encíclica "Solicitudo rei socialis". I sobre quin és el seu abast i significat, el Papa tingué paraules concloents quan, en ser preguntat si aquest document seria un treball revolucionari, va respondre al periodista dient que "per a fer una bona revolució, el millor és tornar a l'Evangeli. Tornar a Crist és ja una gran revolució per a totes les dones del món".

Prèviament, el 2 de setembre,

Joan Pau II comenta la seva carta apostòlica "Mulieris dignitatem"

"Tornar a Crist és ja una gran revolució per a totes les dones del món"

rebut un grup d'arquebisbes i bisbes nord-americans, el Sant Pare féu referència al contingut d'aquest document. "L'Església està determinada —digué— a posar tot el seu ensenyament, amb tota la força de la qual està revestida la veritat divina, al servei de la causa de les dones en el món modern per tal d'ajudar que es clarifiquin els seus drets i

deures, defensant la seva dignitat i vocació femenines. La importància de l'autèntic feminisme cristià que no es pot escatimar cap esforç per presentar els principis en els quals es fonamenten les seves causes i d'acord amb els quals pot ser defensada i promoguda pel bé de tota la humanitat."

Seria molt lamentable que la

"Mulieris dignitatem", la carta apostòlica de Joan Pau II sobre la dignitat i la vocació de la dona, fos etiquetada com el document que ha dit no al sacerdocí femení. Joan Pau II justifica el "no" al sacerdocí femení dient que Crist, "criant només homes com a apòstols seus, ho féu de manera totalment lliure i sobirana, amb la mateixa llibertat amb la qual en

tot el seu comportament posà en evidència la dignitat i la vocació de la dona, sense adequar-se a l'ús dominant i a la tradició avalada per la legislació del seu temps".

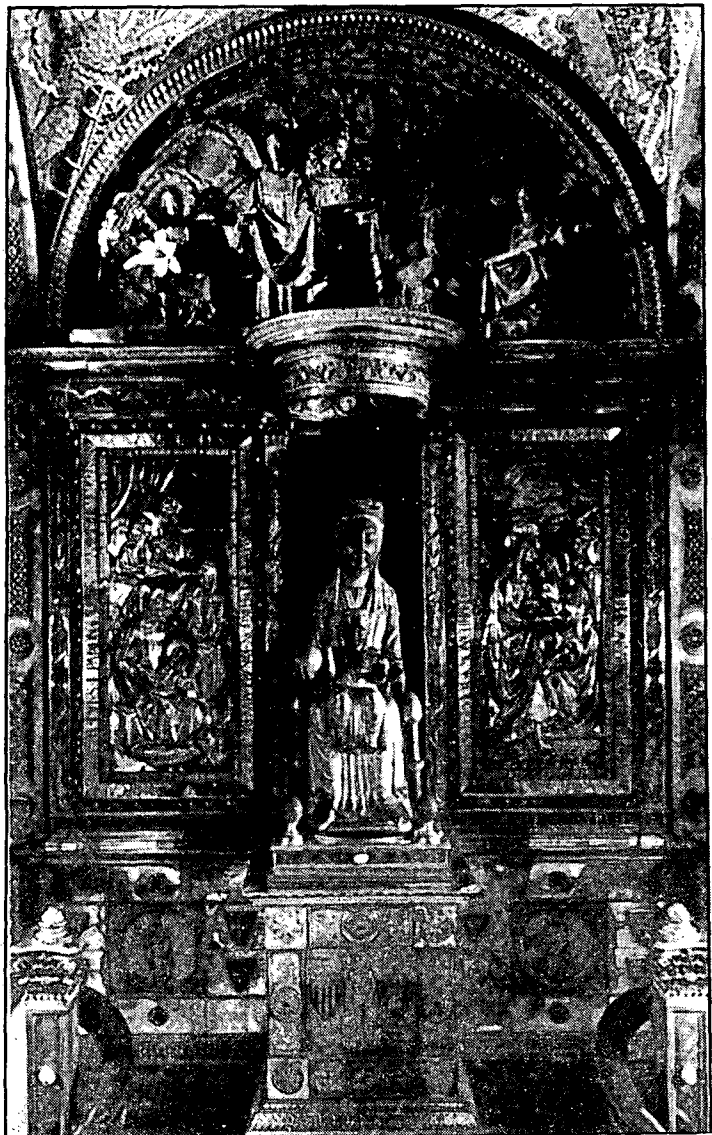
Per important que sigui aquesta decisió teològica del Papa, el que predomina en les 122 pàgines del text és un formidable sí a la dona, al feminisme cristià, a la "dimensió profètica" de la feminitat. Quan es llegeixin les seves singulars afirmacions es veurà fins a quin punt han de ser considerades com una autèntica "carta magna" de la dona en l'Església i en la societat. I això encara que defraudi les capdavanteres de reivindicacions que si un dia fossin assolides ens portarien a una perversió de la realitat humana.

ACTIVITATS DE "L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA"

NOVETAT!

Ara també Catalunya Cristiana us ofereix "l'estampa del Mil·lenari"

**"LA PRESENCIA DE MARIA ES LLIBRE I VARIADA.
SAPIQUEM ACOLLIR-LA DINS LA LLIBERTAT DELS FILLS DE DÉU"**

Hem editat un díptic de la Mare de Déu de Montserrat, amb una pregària pronunciada pel Cardenal Jubany y en nom de l'Episcopat català reunit a Montserrat el 27 d'abril d'enguany amb motiu de l'Any Marià i del Mil·lenari de Catalunya. També hi ha una breu síntesi històrica del Mil·lenari.

Mida 9 cms. x 15 cms.

Preu especial a Parròquies i Col·legis.

Catalunya Cristiana

continua oferint-vos:

- **La imatge de la Mare de Déu "Benaurada"**
- **La medalla magnètica per al cotxe**

BUTLLETA DE COMANDA

Nom i cognoms
Domicili Població DP

Desitja adquirir:

Quantitat:

☐ Díptic del Mil·lenari. ☐
Preu: 12 Ptes. unitat/1.100 Ptes. el centenar.

☐ La imatge de la Mare de Déu "Benaurada". ☐
Terracotta policromada original de "Petites Soeurs de Bethlem".
Preu: 12.500 Ptes.

☐ Medalla magnètica original de "Petites Soeurs de Bethlem". ☐
Preu: 850 Ptes.

Marqui amb una creu, si desitja que les hi enviem per reembossament, ☐ taló ☐, o personalment ☐ més despeses de tramesa.

Envieu-les a "AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA" Plaça Urquinaona, 11, 3a. A. 08010 - BARCELONA - TELF.: 301 37 18

**"L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA" CONTRIBUEIX
ECONÒMICAMENT QUE CADA SETMANA SURTI AL CARRER
CATALUNYA CRISTIANA**

PER A INFORMACIÓ:

Plaça Urquinaona, 11 - 3a A
08010 BARCELONA - Telf.: 301 37 18

**FES-TE AMIC...
T'esperem!**

COM FER-SE AMIC DE

**Catalunya
Cristiana?**

L'INFORMAREM AL
TELÈFON 301 37 18

EDITORIAL

La notícia d'una possible sanció de part de la Santa Seu al bisbe missioner de Sao Félix, al Brasil, Pere Casaldàliga, demanant-li que resti en silenci durant un temps, ens ha entristit. Fins ara no és més que una notícia periodística que demana confirmació i que, en el cas que fos certa, caldria aclarir i precisar. Però sigui el què sigui, i aquesta és una de les servituds del periodisme, el "cas Casaldàliga" ja és al carrer. Per a molta gent, allò que en restarà és que aquest bon bisbe ha rebut una correcció del Vaticà. Diem sincerament que la notícia ens ha entristit perquè apreciem de debò el bisbe Pere. Ultra ser un home "de casa" i fill d'una congregació, els claretians, nascuda i tan arrelada a Catalunya, és sens dubte avui entre nosaltres la figura més clara del bisbe apostòlic, pobre entre els pobres, enamorat de Jesucrist i de l'Església, valent defensor davant dels prepotents dels drets dels oprimits i desposseïts. A aquestes qualitats apostòliques s'hi afegeix la de ser poeta. Posseeix aquell do que, com diu Maritain, "talment com el sant acaba en ell l'obra de la Passió, el Poeta acaba l'obra de la Creació, col·labora als equilibris di-

Casaldàliga

vins, fa lloc al misteri, els poders secrets que juguen en l'univers li són connaturals".

Davant d'un fet així, és l'ocasió d'exercir a fons les virtuts del seny i de l'equanimitat. Creiem que s'ha de bandejar la temptació de caure en l'actitud fàcil i simplista, diríem infantil, de reduir-ho tot a una qüestió de "bons i de dolents". Actitud simplista —el maniqueisme, tan de moda ara és quelcom més complicat— ni que es disfressi d'"anàlisi dialèctica". Els superiors, en aquest cas els cardenals Ratzinger i Gantin, serien fatalment, irremeiablement els "dolents" i el sancionat, el nostre bisbe, seria el "bo" en bloc, absolutament, sense fisures. Pel seu mateix simplisme, aquesta actitud alimenta fàcilment la posició radicalment oposada —i no mancarà qui l'adopti—; com les dues cares d'una mateixa medalla, si es mira per l'altra banda, els papers

s'inverteixen amb la mateixa falsedat radical el "bo" passa a ser el "dolent" i els "dolents" els "bons".

En l'Evangelí, que tant estima i coneix en Pere Casaldàliga, hi trobem un altre model mental per fer front a situacions doloroses com aquesta. "El cep que doni fruit, el meu Pare el podarà perquè en doni encara més". La poda és traumàtica, tan dolorosa com necessària. La poda, encara, pot ser llarga o curta, neta o maldestra. —ho saben bé els nostres pagesos—. Resta, que només es poda el bon cep i que no hi ha cap cep al qual no li calgui la poda. Mirat així, ens alegra, doncs, que s'hagi jutjat que al nostre amic li calia una esporgada. Tots, ell el primer, en sortirem beneficiats: en podem esperar fruits més abundosos i duradors. Allò que s'ha cregut que deuria ser sobrer, no sabem pas què és. Certament, tanmateix, no és ni el seu amor eficaç pels pobres, ni el seu zel apostòlic, ni el seu amor per la justícia evangèlica. Persevera, doncs, Pere Casaldàliga a donar-nos els teus fruits de bisbe missioner.

Ho diu sant Pau: "Els corredors a l'estadi, hi corren tots; però un de sol s'emporta el premi. Correu de manera que us l'emporteu! Qualsevol atleta se sotmet a un entrenament rigorós. I això, per endur-se una corona que es marceix: nosaltres una que no es mustiga mai" (1 Co 9,24-25).

Ho he dit en més d'una ocasió: Els escrits de Pau testimonien la voluntat ferma que el cristianisme no es converteixi en un moviment sectari, o en un ghetto. Per això, Pau dóna tan sovint la sensació de ser un integrat al sistema. Quan exhorta els esclaus a obeir els seus amos, o les esposes a sotmetre's als marits, o a obeir els governants perquè l'autoritat ve de Déu, no està consagrant el sistema de valors vigents, sinó que està instant els cristians que es comportin com uns veritables fills del seu temps.

Això es podria aplicar perfectament a l'"esperit olímpic" amb que ell tipifica la vida del cristià com a lluita "atlètica" per a la victòria definitiva. Tot i ser jueu i de filiació farisea, Pau era ciutadà romà, i tot sembla indicar que estava força orgullós de la seva ciutadania. La referència a les curses de l'estadi n'és un bon exemple: aquests tipus d'espectacles sempre havien tingut molta mala premsa entre els jueus, i, a l'època dels macabeus, la seva implantació havia motivat serioses rebel·lions. Pau en canvi, no dubta de fer referència a costums dels "gentils" per tal d'exemplificar aspectes de la vida cristiana. Com per exemple, l'existència considerada com a lluita "atlètica" ple-

JORDI BASSAS i RIBALTA

na d'esperança en la victòria final.

Aquesta reflexió ve a tomb avui en època de Jocs Olímpics. I ens invita a una lectura d'optimisme sobre la vida humana a la llum de la fe, en contraposició a les lectures catastrofistes, productes inevitables de les visions materialistes. La visió pagana de l'existència no pot veure en la caducitat de la condició humana més que un fracàs estrepitos. Les malalties irreversibles o en fase terminal, les deficiències psíquiques o físiques greus, les ruïnes físiques i morals

pectacular però molt més real— de les condicions humanes suportades amb visió cristiana de l'existència.

L'olimpisme cristià de Pau no ens invita a la resignació passiva, sinó precisament a un dinamisme ben actiu. Però a un dinamisme lúcid: Hem d'actuar sabent que, en aquesta vida, el premi habitual és el fracàs a la curta o a la llarga; però que aquesta suma de fracassos, que culminen inexorablement amb la nostra mort física, són "qualificats" pel jurat d'una altra "mesa" amb uns criteris molt diferents dels d'aquesta mort. Per això, quan ens arribi aquella "hora de temença", tots hauríem de poder dir, com sant Pau, "He sostingut el bon combat, he arribat al final de la cursa, he guardat la fidelitat. Ara m'espera la corona de la justícia, corona que em donarà aquell dia el Senyor, el jutge just" (2 Tim 4,7-8).

Catalunya Cristiana

EL SETMANARI DE MÉS DIFUSIÓ DE CATALUNYA

Difusió controlada per O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

Director: Joan E. Jarque i Jutglar

Sots-director: Francesc Malgosa i Riera

Edita: Fundació Catalunya Cristiana

Gerent: Jaume Roigé i Torrentgenerós

Disseny: Josep Samper i Aledo

Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parròquia de la M. de D. dels Àngels C/. València, 244, 2on. Tels.: 215/27 39 - 28 05 - 27 84 08007 Barcelona

Impressora: Publiagraf, S.A.L. Consell de Cent, 224. Barcelona D.L. B.14.387/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.680 Ptes.

Europa: 8.580 Ptes. □ Amèrica: 10.530 Ptes. □ Àsia, Àfrica: 11.280 Ptes. □ Filipines: 11.280 Ptes. □ Àsia: (més oriental) 14.080 Ptes. □

RESPIR

NI FER, NI DEIXAR FER!

Jesús diu a Judes, que criticava malhumorat l'amable gest de Maria d'ungir els peus al Mestre: Deixa-la estar! A Pere, que el volia defensar amb l'espasa: Deixa'ls fer! A Joan, quan prohibí a alguns que traguessin dimonis: Deixa'ls que facin! A uns altres que reclamaven foc del cel contra els qui no els havien volgut acollir: Deixeu-los tranquils! Als fariseus, que retreien als deixebles que no dejunaven: No els amoïneu! Quina diferència d'aquells jueus que no paraven: D'això, no en mengis; això, no ho toquis; d'això, no en prenguis; això, no ho facis! Jesús els retreia, a aquests, que paguessin el delme de la menta i del fonoll i del comí, i no es preocupessin de la justícia i la misericòrdia i la lleialtat... "Sou homes que coleu un mosquit i us empassau un camell! Ni entreu al Regne, ni hi deixeu entrar!" Amb altres paraules: Ni feu, ni deixeu fer!

MIQUEL ESTRADÉ

Invocant l'esperit d'aquest fill de l'Úmbria —país en molts indrets tan semblant al nostre— sense por d'exagerar podem dir que és un esperit molt arrelat en la nostra terra i àdhuc en l'ànima del món postmodern, com es diu ara. L'home lliure i de cor net de tots els temps, esdevindrà sempre, tard o d'hora, profeta. Perquè hi ha un flux i un reflux en el camp de les il·lusions, de les utopies i de les opcions humanes: però, allò que pertany al nucli de la seva identitat "sempre hi és i sempre torna". La vocació i el servei més alts de l'home als altres homes, és el de ser buscador i trobador de l'essencial que, per naturalesa, és sempre ecològic. Sant Francesc d'Assís és un gran promotor de la "mística ecològica". L'Úmbria li havia omplert els ulls i el cor de la grandiosa bellesa de la naturalesa i de la senzilla i colpidora veritat del llenguatge de les coses.

Francesc d'Assís, després de les seves incursions a la terra de la disbauxa juvenil, i d'encaixar avorridament els afalacs del diner i de la vanitat de la jet-set de l'època, va deixar, colpit per la frescor de l'Evangeli, que la gràcia de Déu afaïonés meravellósament el seu ésser, fill de la terra, germà dels homes i admirador dels grandiosament senzills i quotidians miracles naturals. El sentit humà de sant Francesc era fruit de la integració del seu humus a un alt

Sant Francesc i l'ecologia

XESC SOLIU

nivell d'autenticitat i de fidelitat als orígens paradisiacs. Va retrobar el nucli primigeni d'allò humà que és el suport formal i preferencial de tota existència personal, i assumí el goig i el dolor de tota la seva ambigüitat, per retornar-li la veritat del seu missatge il·luminós i esperançat, a la llum de l'Evangeli i de la vida, mort i resurrecció del Crist, més enllà de la seva limitació i pobresa.

Sant Francesc era un "poeta vital". Es trobava com el peix a l'aigua, immersit en les sentors, en la música, en les formes i colors de la natura que l'envoltava. Per contrast això li donava una afinada sensibilitat envers les realitats i situacions que les limitacions de les creatures i la força viva del pecat i del

mal, fan que gemeguïn i xerriquin. Prou que ell amb la unció de la seva santa humanitat procurava greixar-les a mans plenes; però, ai el pobrissó! no se'n sortia pas. I mica a mica, el dolor del món el crucificava per dins i per fora. Sant Francesc era també un "enamorat". Els seus ulls emmalaltiren de tant mirar, amb el cor i amb l'esperit, el cor de Déu i el cor dels homes. Seduït per Déu, maldava perquè l'amor del Senyor abrusés tot el seu viure i fos torxa que il·luminés i abrandés el cor de totes les històries.

Un dia vaig escoltar que algú deia que l'expressió poètica de la fe l'embafava. Mal paladar i poca gana. La poesia és un intent d'expressar allò inefable de tota vivència humana. Fe i vida tenen el seu nucli fontal en l'amor. Poesia i amor, idíl·lic o tràgic, no poden restar pas allunyats.

Anys enrera recordo que el moviment hippy veia en sant Francesc, un home que havia tingut el coratge de desempallegar-se de la famalla de l'època i encetar un camí de llibertat interior de cara al millor. La intuïció era bona i el model encertat. Ara no em consta que "els verds" i la resta de col·lectius ecologistes en facin esment en els seus manifestos. Per si de cas els ho recordo. Quan s'ha atrapat un ideal, per utòpic que sembli, sempre ofereix un camí d'autèntica realització.

Un jove amic, dels molts que m'escruien, em conta la història d'una etapa especialment dura que va tocar-li de viure. Ell, com tants d'altres, havia tingut una adolescència feliç, neta, creient, sense problemes, protegit tal vegada per l'ambient familiar que l'envoltava. Però el xoc amb la realitat fou més fort que totes les seves defenses. I es va enfonsar. Deixà de creure gairebé en tot: en la política, en Déu, en les persones. I va caure en el parany de l'alcohol. La beguda li oferia cada nit una dosi d'eufòria, però a les nits d'eufòria se succeïen sempre les depressions del matí. "Els meus companys —afegeix—, per no dir els meus amics, m'animaven a beure més, ja que

quan em sentia "alegre" era força faceciós i, a més, parlava com si ja posseís la veritat. Mentrestant, els millors amics, que veien que m'estava mantant, anaren donant-me per impossible i m'anaren deixant. Però n'hi hagué un, una d'aquestes persones que misteriosament també existeixen, que no es va rendir i incansable continuà al meu costat sense deixar-me. I amb el temps, ell, un psicòleg i el "footing" foren peces clau pel meu nou naixement".

Sembla, sí, efectivament que l'adversitat, com una mala fetor, espanta els mosquits. Però la veritat és que, sortosament, aquesta regla que confirmen els refranys té les seves excepcions i hi ha o pot haver-

Un amic fidel

J.L. MARTIN DESCALZO

hi amics que és aleshores que demostren i confirmen la seva amistat. Sortós aquell que posseeix aquesta perla! I més sortós encara aquell que pot assegurar que sempre va ser fidel als seus amics!

Perquè caldrà subratllar això: que no tindrà cap dret a esperar amistat dels seus amics

aquell que no sabé ser veritable amic d'ells quan ells el necessitaren. Conec molta gent que es queixa que tots l'han abandonat i no es pregunten si no hauran començat ells actuant egoïstament amb els altres. I l'egoïsta sol acabar trobant-se voltat d'egoïstes, igual com al generós els generosos l'assetgen. La collita és segons el que s'ha sembrat.

La veritat és que no s'exagera quan es diu que un bon amic és un gran tresor. Però, i que n'és de difícil trobar-lo i, sobretot, que difícil és mantenir-lo en l'adversitat!

M'impresiona comprovar com a gairebé tots els països del món els refranys parlen d'aquesta meravella quasi im-

possible dels amics en els temps obscurs. "Les bones fonts —diuen els xinesos— es coneixen en les grans seques; els bons amics en les èpoques desgraciades." Quan la desgràcia s'aboca per la finestra, els amics no s'acosten a mirar", diuen els alemanys. A Jamaica vaig sentir dir una vegada que "si vols saber com és el teu amic, ajeu-te al costat d'un camí i fingeix que estàs borratxo". Els polonesos solen comentar que "quan l'adversitat truca a la teva porta, tots els amics dormen". Els turcs tenen un refrany que assegura que "aquell que cau no té amics". I els serbis diuen que "no és en els àpats, sinó a les presons, on es pot saber si un amic és un bon amic".

ARA MATEIX

El "Centre Carles Cardó", vinculat a l'Institut internacional Jacques Maritain, acaba de celebrar a Montserrat les seves jornades anyals de reflexió. El tema central ha estat suggestiu: "La persona com a ciutadà i el ciutadà com a persona". No és cap joc de paraules. És un intent d'aprofundir en la democràcia des d'una perspectiva personalista.

Si donem un cop d'ull a l'evolució del nostre país en els últims deu o dotze anys ens adonem de com és necessari fonamentar la pràctica social democràtica en una educació de les actituds i dels criteris. Altrament, sota una façana nova, persisteixen els vicis ancestrals. Dels fariseus hem après que és més fàcil qualsevol ritu d'ablució que convertir-se de cor. I és tan pròdig i variat aquest ritual...

El primer pas que s'analitzà en aquestes jornades és el que va d'una visió de si mateix com a simple individu al descobriment de tota la dimensió de persona. El professor Armando Rigobello, de la Universitat de Roma, i membre de l'Institut Maritain, precisà els conceptes: el d'individu, una realitat particular dins l'espècie... el de persona, més vinculat a la racionalitat, valor superior que no pot ser sacrificat a cap altre... En la nostra societat massificada pel que fa a l'urbanisme, al consum, al transport... intercomunicada pel que fa a la informació... interdependent pel que fa a l'economia... reneix l'individualisme. L'home d'avui experimenta que la massificació no fa companyia, que la intercomunicació no és diàleg, que la interdependència esdevé competitivitat. I ve un sentiment de frustració que porta a la recerca de com-

"El ciutadà com a persona i la persona com a ciutadà"

J. CARRERA PLANAS

pensacions a base de petits plaers, de respostes parcials, en tant que no miren la persona en tota la seva dimensió sinó parcel·les individuals desintegrades del conjunt. Fins i tot actes que de per si comporten participació, per exemple, la comunicació i la vida política, prenen, a través de la televisió i del vot, una forma individual. Es tendeix molt més a connectar el televisor que a participar en una reunió de veïns... a votar que a militar en un partit... Pel que fa als corrents d'opinió, cal fer atenció a un cert renaixement del liberalisme, d'un neoliberalisme. En efecte, avui el liberalisme torna a tenir prestigi. Un prestigi que no tenia pas ara fa vint anys. El prestigi del liberalisme neix en el camp de l'economia: l'error col·lectivista, la pretesa dictadura del proletariat que ha estat, a la pràctica, dictadura d'una nova burocràcia, els exces-

sos de les planificacions, d'una banda, i, de l'altra, la ingenuïtat estèril de les teories àcrates i autogestionàries, han fet fallida. A l'hora de la crisi ha calgut cercar, de nou, el suport de la iniciativa personal, de l'instint de superació, de la llibertat. Els qui fa vint anys no podien sentir parlar d'empresa privada com a via de progrés, ara van a l'avantguarda de les reprivatitzacions. L'economia reneix de bracet amb la llibertat. Fins i tot a la URSS ara voldrien donar llibertat a un poble camperol que abans van capolar...

El perill de tot això és que en aquest èxit econòmic ens hi endossin l'individualisme, la llibertat del peix gros per menjar-se el petit, la competitivitat desfermada sense referències morals... És aquí on els qui ens reclamen personalistes, ni que sigui amb matisos plurals —de Maritain a Mounier—, donem el toc d'alerta. Nosaltres no tenim cap necessitat de rentar-nos la cara amb un neo-liberalisme...

El segon pas va de la persona a la comunitat. De fet una concepció plena de la persona desemboca en la comunitat i en la societat política que la serveix. Ser persona comporta assumir la ciutadania. "Per a Maquiavel, deia Maritain, el fi de la política és la conquesta i la conservació del poder... Al contrari, d'acord amb la naturalesa de les coses, el fi de la política és el bé comú d'un poble unit, és a dir, quelcom d'essencialment i concretament humà i, per tant, ètic."

Aquestes, ben cert, no són idees noves. Se saben... però se segueixen. Veient com s'hi interessaven tants joves a Montserrat, penso que el seu missatge encara fa servei als homes nous.

CATALUNYA

Descobert un tap que no altera el gust del vi

A la Catalunya del Nord, zona eminentment productora de vi, els tècnics de l'Empresa tapera Sabaté, S.A. del Voló, (Vallespir), han creat un nou tap de suro que no altera mai el gust del vi de les ampolles. La xifra de les vendes de l'empresa ha seguit una corba ascendent paral·lela amb la dels progressos tècnics.

Millora el nivell de vida dels agricultors catalans

Les rendes dels agricultors catalans augmentaren en un 9 per 100 durant l'any 1987 a causa de l'efecte combinat de la pujada de preu dels productes agrícoles i la disminució de la població dedicada a les esmentades tasques. La producció augmentà també en relació a l'any 1986 en un 4,5 per cent gràcies sobretot al clima que fou millor que l'any anterior.

El saldo comercial d'aquest sector també fou positiu en 150.000 milions de pessetes, en augmentar les exportacions a la Comunitat Europea en relació a l'any 1986 en un 30 per cent i les importacions dels països europeus en un 52 per cent. Només en el sector lacti hi ha hagut restriccions en la producció

a causa a l'excedència europea de llet. A Catalunya la producció és deficitària en un 65 per cent per la qual cosa importa de França la llet fresca que no pot cobrir.

La Generalitat destinarà 100 milions per al Tercer Món

Totes les formacions polítiques amb representació en el Parlament han aconseguit un acord per sol·licitar a la Generalitat que destini una partida mínima de 100 milions de pessetes per a l'ajuda al desenvolupament dels Països del Tercer Món. La iniciativa s'emmarca dins de la campanya Catalunya solidària impulsada pel Fons Català de Cooperació al Desenvolupament.

Actualment ja figuraven 15 milions amb aquesta finalitat i dels quals la Generalitat no percep cap traspàs de Madrid.

Contenciosos entre el Parlament de Catalunya i el Senat

El president del Parlament, Joaquim Xicoy ha enviat una carta de protesta al president del Senat, José Federico de Carvajal, en la qual expressa la seva disconformitat per l'exigència que els senadors catalans formalitzin el seu jurament a la Constitució davant un notari.

El president de la Cambra Alta va enviar l'agost una carta als

sis diputats que representen el Parlament de Madrid, sol·licitant-los un document feiaent que provés l'acatament de la Constitució, la qual cosa Xicoy interpreta com un qüestionament de la validesa del jurament per escrit firmat a la cambra catalana.

ESPANYA

Especialistes d'arreu del món demanen mesures per salvar el bosc mediterrani

Més de 400 especialistes participen en el congrés mundial sobre el bosc i el matoll mediterranis, que fou inaugurat a Càceres. La situació dels eco-sistemes mediterranis segons un dels organitzadors, és "alarmant".

El 80% dels reclusos son consumidors de drogues

Vuit de cada deu reclusos de les presons de l'Estat espanyol són consumidors habituals de drogues, segons fonts penitenciàries. D'aquests, n'hi ha molts que ja són drogaaddictes abans d'ingressar a la presó, però alguns, detinguts per delictes menors, comencen a consumir estupefaents a causa de la tensió i l'angoixa que

pateixen al calabós. Aquest percentatge és inferior segons l'opinió expressada pel nou ministre de Justícia, Enrique Múgica, que va avaluar-lo en un 70 per cent i únicament per a les grans presons.

L'haixix i l'heroïna són les drogues que acostumen a consumir més els reclusos. No és gens estrany que les xeringues es facin servir més d'un cop i per diversos presos, amb un gran risc de contagi de malalties, com l'hepatitis i la SIDA. Els sindicats de presons van suggerir que, per resoldre aquest problema, es distribuïssin xeringues gratuïtes entre els presos drogaaddictes, però això no és viable perquè el consum de droga està penalitzat per la llei.

Es constitueix la RTV de Navarra

El cost dels equips tècnics de RTV Navarra, canal autonòmic, serà d'uns 800.000 milions de pessetes, amb una plantilla prevista de cinquanta tres persones.

Aquesta plantilla s'establirà en el cas que s'emetin vint-i-dues hores de programació setmanal, i augmentarà a setanta-set persones si s'emet durant trenta-quatre hores, xifres que correspondrien a dues successives fases. Els espais proposats són informatius, llargmetratges, debats, concursos, magazines, documentals, transmissions i programes juvenils, infantils i esportius.

MÓN

S'estudien a França ajudes per als "nous pobres"

Un estudi del Secours Populaire (SP), una organització benèfica francesa, detecta l'aparició de mig milió de "nous pobres" a França, molt diferents als "professionals". Els "altres pobres" són com tot el món i no marginals", segons l'informe. També tenen pocs recursos, encara que arribin de manera regular, per això, unit a la manca de treball i els elevats lloguers, es tradueix en endeutament i que el 90 per cent dels interrogats en l'estudi han hagut de restringir la seva alimentació.

Segons opina el SP, és pobre en límit extrem tot aquell qui té ingressos inferiors al 25 per cent del salari mínim vital. A França, el

salari mínim vital està establert en una mica més de 4.000 francs (80.000 pessetes) mensuals. Qui no ingressi més de 1.000 francs per més és pobre de solemnitat. Una família de quatre persones, amb un salari mínim està a la pobresa extrema.

Més de mil cubans s'atreveixen a denunciar la manca de drets humans

La Comissió de Drets Humans de les Nacions Unides ha rebut unes mil sol·licituds d'entrevistes de persones que consideren violats els seus drets. La major part de les peticions foren rebudes en l'oficina del "Programa de Nacions Unides per al Desenvolupament", organisme que compta amb seu permanent a L'Havana i al qual se li encomanà el compliment d'aquesta missió.

Dues cadenes de TV per cable d'Estats Units emetran en castellà

Les dues importants cadenes d'Estats Units de televisió per cable HBO i Cinemax la programació de la qual està especialitzada fonamentalment en l'oferta cinematogràfica i d'entreteniment, emetrà també en castellà a partir del proper mes de gener.

Aquesta notícia fou recentment comunicada per directius de l'empresa propietària d'ambdues cadenes en el curs d'un dinar amb prop de tres-centes personalitats de la comunitat hispana als Estats Units.

El president d'HBO, Michael Fuchs, va explicar que la iniciativa respon al gran increment de la població de parla castellana als Estats Units, que segons un estudi de l'empresa creix a ritme de cinc vegades més ràpid que el de la població general, i puja ja vint-i-cinc milions de persones.

Actualment hi ha als Estats Units dues cadenes de televisió d'àmbit nacional, Univisión i Telemundo, que emeten tota la seva programació en castellà, una programació basada en la informació i l'entreteniment.

Nombroses emissores locals públiques i privades en els estats amb elevada població hispana alternen els seus espais en castellà amb la seva programació en anglès.

Gràcies, CATALUNYA CRISTIANA

Ja feia temps que ho volia fer. Donar gràcies a Catalunya Cristiana. Gràcies a tot l'equip que fa possible la confecció i edició d'aquest setmanari.

A través d'ell, he conegut l'Adoració Nocturna, he fet Exercicis Espirituals, m'he fet solidària amb els països de missions que pateixen gana, guerra i opressió, he conegut la vida i obra del Dr. Tarrés i de tots els altres catalans sants que ja són als altars o estan a prop de ser-hi. Amb el suplement de l'Any Maria, he seguit pas per pas tot el que s'ha fet per la Mare de Déu i s'ha escrit d'ella; en resum, m'he enriquit en tots conceptes.

Espero cada setmana amb il·lusió i entusiasme el nou número del setmanari i el lleigeixo de cap a peus. No sabria dir quines col·laboracions m'agraden més; des de l'editorial del Director, passant pels escrits del Sant Pare i dels diferents bisbes i arquebisbes de les diòcesis catalanes, les històries i llegendes del romànic català, els costums i tradicions, que durant aquest Any Maria han estat senzills i substancials...

No vull allargar-me més; sols desitjar-los que continuïn en aquesta tasca tan positiva d'evangelització, i dir-los que poden comptar amb la meua pregària i amb la propaganda que faig del setmanari, ja que una vegada llegit, sempre el dono a persones a les quals pot fer donar un pas endavant en la seva vida espiritual.

ROSA Mª MARTÍ

La lleva del "biberó"

Fa uns dies he llegit en el setmanari que vostè dirigeix n.º 454 el reportatge

sobre la lleva del biberó, a Montserrat. Amb aquesta data escric també al pare Estradé. Crec que és un error això que la lleva del 41 sigui la del Biberó. La lleva del 42, els nois que el primer trimestre de l'any 39 complien els divuit anys foren mobilitzats forçosament pel govern de la República espanyola, varen fer un mes d'instruccions i després passaren a les diferents unitats dels diversos fronts de guerra civil, després de jurar la bandera tricolor. Si per biberó s'entén els de menys edat, sens dubte que els del biberó són els del 42 i no els del 41. En tot cas i tal com ho vaig dir al pare Estradé es podia ampliar la cosa compartint el nom, ¿no li sembla? En realitat no hi ha moltes dades de participació de la lleva del 42 en actes bèl·lics, però jo parlo per mi. Vaig pertànyer a la 51 divisió i el mes de febrer i març de l'any 39 vàrem estar al front de Pozoblanco (Còrdova) acampats per entrar en acció, ja que fins i tot teníem l'armament... Les tropes de Franco amb els seus terços de regulars trencaren el front i ens van fer córrer molt. Podem dir que la guerra la vàrem acabar els nois de la lleva del 42 que el gener, febrer i març de l'any 39 complíem 18 anys, essent soldats a tots els efectes de l'exèrcit de la República. ¿La lleva del 41 passaren més fatigues i intervingueren més en la guerra? És possible però la nostra lleva del 42 quan Franco ens va mobilitzar una altra vegada i vàrem haver de jurar una altra bandera, ens van tenir en files TRES ANYS I MIG... ¿Que una cosa vagi per l'altra!

En la seva carta, encoratjo el pare Estradé a escriure quelcom sobre el BIBERÓ COMPARTIT, o desfer l'embolic i deixar el biberó pel 42 ¿d'acord?

JAVIER LAGAR MARIN

Contemplatius

Després d'un llarg i dolorós camí, des del dia 1 de maig, un nombrós grup de monges contemplatives, ha entrat dins de la Seguretat Social de l'Estat en categoria d'autòctons. El seu treball no té rendibilitat social, però el govern no ha fet concessions. És un pas històric que les monges de clausura hagin entrat a la Seguretat Social, tasca laboriosa i solidària de bisbes i congregacions de vida activa, ha fet possible aquest esdeveniment. Si l'oració és el deure i el patrimoni de tota l'Església i un deure fonamental de tot cristià, són els contemplatius, els que donen relleu a la dimensió orant de l'Església. Imitant Jesucrist que anava a resar al desert, i passava sol les nits en oració, aquest és el carisma dels ordes contemplatius. Però no tenen assegurat el seu treball. Tampoc l'assistència completa sanitària. Estem segurs que els mancarà la Providència, expressada visiblement per tota la comunitat cristiana. Amb aquesta tan propera inseguretat social, sentirem més pròxima la condició i necessitats dels pobres. Ja que resen per nosaltres, fem quelcom per ells, encara que sigui amb propi sacrifici. Conèixer-les una mica, irradien tanta alegria. Visitar-les, ajudar-les, directament, a prop tenim comunitats necessitades, en aquests moments d'ajuda material. Diuen que España és la reserva espiritual d'Europa. Que continuï i no augmenti és el nostre desig.

CARMEN ROSICH

OBRA D'EXERCICIS PARROQUIALS

Dimecres, 12 d'octubre de 1988
46 RECÉS EXTRAORDINARI
Col·legi de St. Ignasi
Carrasco i Formiguera, 32 - Sarrià

Programa d'actes:

- 10 - Concelebració Eucarística
- 11 - Convivències
- 12 - Meditació pel P. J. Solé-Assens, S.I. Director de la O.E.P.
- 13'15 - Bendició Eucarística
- 14 - Dinar de germanor
- 16 - Projectió Cinematogràfica

Informes a O.E.P.: Duran i Bas, 9 - Barcelona.
Telèfon: 301 16 26.

A bord de l'avió en el seu viatge a Àfrica austral

El Papa dialoga amb els periodistes

A bord de l'avió que el duia de Roma a Harare, Joan Pau II va mantenir amb els periodistes una conversa que va estar gairebé tota centrada sobre el tema de la segregació racial. Aquestes són, en síntesi, les principals afirmacions del Sant Pare: "El problema d'un possible viatge pontifici a Àfrica del Sud és que allí hi ha milions de catòlics, la majoria dels quals són negres. Em sento invitat per aquests catòlics. Com podem evitar la sensació que se'ls abandona? que se'ls abandona, a més a més, per la seva situació política? Cal excloure tot significat polític a una pròxima visita. Aquest és el problema substancial. Cal esperar, tenir paciència fins que la situació política sigui més favorable".

—Creu que les sancions econòmiques contra Àfrica del Sud podran tenir resultats positius per al canvi de política de Pretòria?

—No ho sé, és una qüestió política.

—Monsenyor Desmond Tutu ha demanat el boicot de les pròximes eleccions a Àfrica del Sud. Vostè està d'acord amb aquesta posició?

—Monsenyor Tutu és un ciutadà sud-africà, jo no ho sóc. És possible que tingui una experiència que jo no tinc. Demanar el boicot d'unes eleccions és, quelcom possible, però en general no crec que sigui bo.

—Amb el seu viatge a Santatad pretén crear un impacte. És així efectivament?

—Això pertany a la missió de l'Església i a la naturalesa de l'Evangeli. L'Església ha de crear aquest tipus d'impactes quan calgui. El que és ben clar és que no podem acceptar una ideologia ra-

cista, sobretot després de l'experiència que hem viscut a Europa. Per a nosaltres aquesta és una posició moral que a vegades té més força que una posició política.

—Li sembla que la violència dels negres podria justificar-se per la violència institucional o de l'Estat a través de l'apartheid?

—Els creients hem de cercar a aquest problema de l'apartheid una solució humana, és a dir, a través de mitjans morals. La violència és també, històricament parlant, una solució humana, però des del punt de vista moral no és la que s'ha de promoure, suggerir...

—En quin sentit aquesta és una qüestió moral?

—Cal entendre els principis de la dignitat i de la igualtat humana. No podem consentir una visió racista de la desigualtat humana. Però això és una qüestió moral.

—Quin judici li mereix l'actual situació sud-africana?

—No és tan fàcil donar un ju-

dici sobre la situació d'aquest país. Jo he estat invitat per una assemblea interregional de bisbes que es diu IMBISA que està integrada per bisbes de nou països d'aquesta regió d'Àfrica. És evident que per raons pràctiques calia dividir el viatge en dues parts, sobretot si es té present que Àfrica del Sud és a més a més un país de grans dimensions.

—Demanarà l'alliberament de Nelson Mandela?

—Naturalment. Cada dia demano a Déu el seu alliberament. Ja vaig al·ludir a aquest tema fa algunes setmanes quan complia setanta anys el dia del seu aniversari.

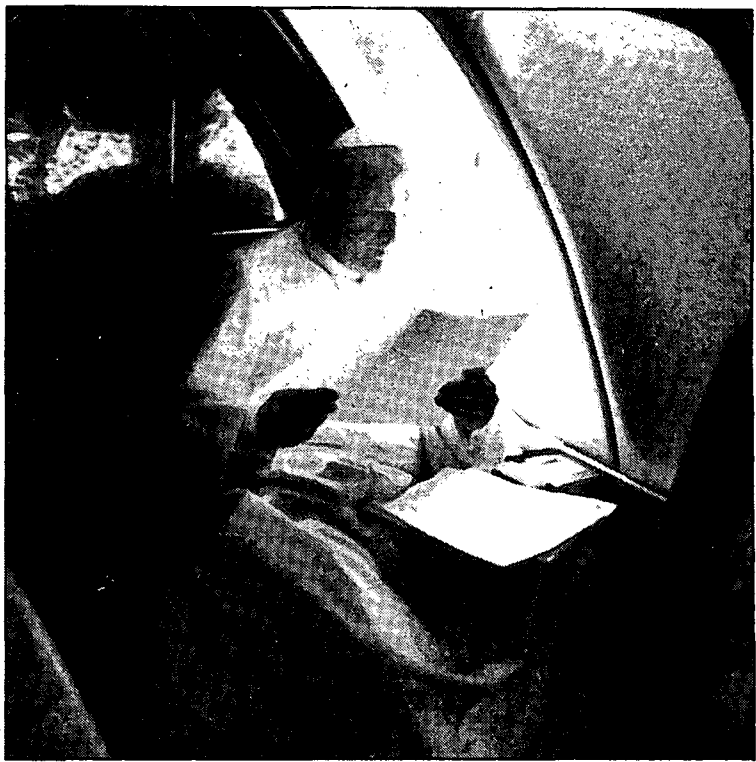
—No li sembla paradoxal beatificar un blanc quan es troba al bell mig del continent negre?

—Era missioner. Els catòlics negres tenen una gran estima per als seus missioners, pels qui aportaren la fe, com nosaltres admirem els nostres missioners d'una altra època. També avui són i continuen sent necessaris els missioners que prossegueixen l'obra d'evangelització. A més a més, a l'Església no hi ha fronteres ni tampoc se cerquen hegemonies nacionals o racials.

Sobre la pel·lícula de Scorsese

—Ha vist la pel·lícula de Martin Scorsese? Quin criteri té sobre "L'última temptació de Crist"?

—No l'he vist. He seguit només la gran discussió a través de la premsa. Hi ha un doble criteri general: des del punt de vista de la persona de Crist, no s'ha d'ofendre

l'esmentada persona; des del punt de vista dels creients, no s'han d'ofendre els seus sentiments. No m'he interessat especialment per aquest afer, sobre el qual s'ha pronunciat la Conferència Episcopal italiana i el cardenal de Venècia.

—Però, no és cert que Jesucrist a l'hort de les Oliveres va sentir la temptació de demanar al Pare que allunyés el calze de la passió?

—Més que una temptació parlaria d'una manifestació de la naturalesa humana de Crist. Jesús era veritable Déu i veritable home.

—Quan sortirà el pròxim document pontifici sobre la dona que vostè va anunciar fa poc?

—Formalment ja és públic, ja que du la data del 15 d'agost i espero que surti a la llum pública aviat.

—Serà revolucionari?

—Per fer una bona revolució la millor cosa és tornar a l'Evangeli. Tornar a Crist és ja una gran revolució per a totes les dones del món, també les africanes, encara que a Àfrica la situació sigui diferent.

A.P. (Del "YA")

Les visites del Papa fora del Vaticà representen per a la vida i l'activitat de la redacció de RÀDIO VATICANA quelcom fonamental. En primer lloc, en aquestes ocasions, els redactors d'aquest programa han seguit el Sant Pare en els viatges per Itàlia i pel món. En segon lloc, perquè en aquestes visites es revela un aspecte molt particular de la Ràdio Vaticana, com a instrument definitiu per unir el centre de la catolicitat amb els països d'arreu del món.

Amb els pelegrinatges del Papa a diferents Esglésies locals, aquest centre es trasllada contínuament i requereix de la redacció i de l'enviat especial un constant treball de "centrament". I quan sigui i a on sigui la visita, amb un compàs s'han de prendre mides sobre el ma-

Ràdio Vaticana empra un sofisticat sistema en les retransmissions simultànies

La tècnica al servei de l'evangelització

pa per la base del nou centre. Imaginem que hem de fer sentir la veu del Papa que ha de celebrar una missa a Moçambic, a Àfrica, a una emissora de qualsevol ciutat d'Itàlia.

Des del punt de vista tèc-

nic, simplificant una mica, en el moment en què el Papa parla, hi ha d'haver al darrera un equip preparat, a més del micròfon i un enregistrador, i també els elements transmissors per fer arribar la veu a un estu-

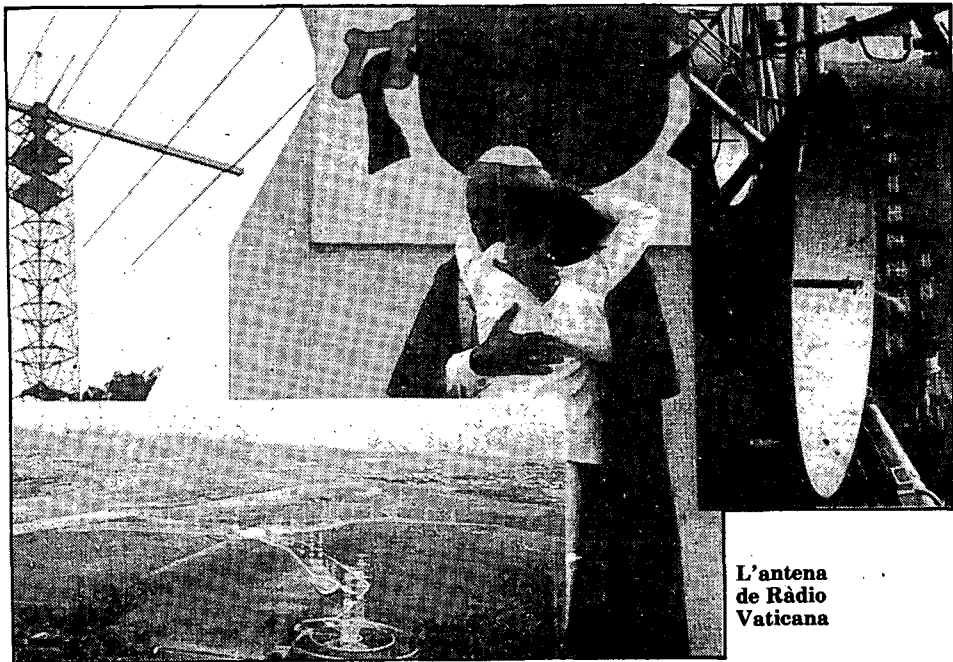
di central que en aquest cas es trobarà a Moçambic.

Des de l'estudi central la veu s'envia a l'estació de terra de l'Intelsat, un sistema internacional de satèl·lits per telecomunicacions. Estació que a

Moçambic és a Boane. Des d'allí va al satèl·lit espacial en òrbita constant al voltant de la terra, el qual retransmetrà la veu del Papa a l'estació de terra Intelsat, a la plana de Fucino, als Abruzzos. Des de Fucino es transmet al sistema de telecomunicacions italià, i la veu del Papa arriba al centre retransmissor del Vaticà, al Palazzo Pio, on es troba la redacció de la Ràdio, la Palazzina Lleó XIII, a l'interior de la Ciutat del Vaticà, i el Centre transmissor intercontinental de Santa Maria di Galeria.

A través d'aquestes estructures la veu del Papa pot escoltar-se no solament des d'un aparell que es troba en una petita ciutat italiana, sinó des de qualsevol ciutat del món.

Fi de la transmissió? No; darrera aquell micròfon del Papa, a Moçambic, junt a l'equip de tècnics hi ha els redactors i per aquests ara el treball ha començat. Per usar el símil del principi, ara amb el compàs cal descriure la realitat que hi ha al voltant del Papa, les persones a les quals s'adreça, la ciutat que visita, les condicions de vida social, política i religiosa d'aquell país. Només llavors es pot obrir el micròfon i anunciar: "Laudetur Jesus Christus, aquí Ràdio Vaticana que inicia la transmissió en directe des de Moçambic..."

L'antena de Ràdio Vaticana

API - PLANAS

— Gestió i documentació de vendes de farmàcies i laboratoris.
— Compra-venda i lloguer de finques, pisos, solars i terrenys.
— Hipoteques.
C. BALMES 124, 2n. 2a.
Tel. 215 77 72
08008 BARCELONA

Delegats de la UCIP escolten la intervenció del Director de "Catalunya Cristiana", Dr. Joan E. Jarque, en un Simposi celebrat a Barcelona.

Friburg: Èxit de la Universitat d'estiu de la UCIP (Unió Catòlica Internacional de la Premsa)

Formació per a periodistes catòlics d'arreu del món

En la seva primera edició, la UNICIP, la "Universitat d'estiu" de la UCIP, la Unió catòlica internacional de la premsa, ha tingut un veritable èxit, segons han manifestat tant els participants com els organitzadors. Uns vint periodistes catòlics d'arreu del món han participat en les quatre setmanes del curs que es va acabar aquest dissabte a Friburg. Els organitzadors havien previst una setmana d'estudi a l'Institut catòlic de Lió, un altre a la Universitat gregoriana de Roma i dues setmanes —la primera i la quarta— a la Universitat de Friburg.

Aquesta "Universitat d'estiu" tenia per objectiu oferir als 21 periodistes de 18 nacions (d'Àsia, d'Àfrica, d'Amèrica llatina i del Nord, de l'Europa de l'Est i de l'Oest) una percepció el més àmplia possible d'Europa. A través de les conferències i de les visites a indústries i a institucions, els periodistes han pogut apreciar la realitat europea en les seves múltiples facetes: històriques, polítiques, culturals, socioeconòmiques, religioses, etc. Aquesta UNICIP 88 va contribuir, a més a més, a reforçar els vincles entre aquests periodistes catòlics membres de la UCIP dispersos pels quatre punts cardinals, com també preparar nous quadres per a aquesta organització a nivell regional i nacional.

Segons opina el xilè Ramon Abarca, periodista de la revista "Solidaridad" del Vicariat de la Solidaritat de l'arquebisbat de Santiago, aquesta formació ha estat molt interessant, però hauria preferit que s'haguessin abordat menys temes i que s'haguessin aprofundit més. Malgrat les diferències de sensibilitat així com de les divergències ideològiques, entre participants que viuen en unes condicions socioeconòmiques i en uns sistemes polítics tan diferents, Ramon Abarca creu que tots s'enriquen amb el contacte de l'altre, pel coneixement d'altres realitats i l'intercanvi d'experiències. D'aquí sortiran amistats durables per a l'esdevenidor. El mateix pensa l'americà Christofer Gunty, del "Catholic Sun" de Phoenix a Arizona, que constata que la concepció de la informació no és la mateixa si procedeix de l'Est, de l'Oest o del Tercer-Món. Però el diàleg que s'ha inaugurat amb aquest motiu entre periodistes catòlics, contribuirà a una millor comprensió del món en el qual vivim.

Aquesta experiència de la UNICIP —després de la seva valoració, i si es poden trobar els mitjans econòmics— s'hauria de repetir l'any vinent als Estats Units i al Canadà i després, l'any següent, a Hong Kong i a Filipines. Aquesta primera ha costat més de 110.000 francs suïssos, coberts en part per la indústria privada, i la resta pels pecunis dels organismes de premsa catòlics.

Diòcesi d'Augsburg: Un seminari per a ex-seminaristes de monsenyor Lefebvre

La Fraternitat de Sant Pere, que reagrupa els sacerdots i els seminaristes tradicionalistes que han estat fidels a Roma després dels cisma d'Ecône,

obrirà probablement a mitjans d'octubre un seminari a Wigratzbad, prop de Wangen, al l'Allgäu, una regió fronterera amb Suïssa.

Ha estat el cardenal Agustin Mayer, president de la Comissió "Ecclesia Dei", instituida pel papa Joan Pau II per a la readmissió dels deixebles de monsenyor Lefebvre que no han volgut seguir-lo en la seva ruptura a Roma, qui ha donat aquesta notícia el dijous 15 de setembre a Roma.

En el comunicat del cardenal Mayer, s'indica que aquest nou seminari acollirà els antics seminaristes de la "Fraternitat de Sant Pius X" i d'altres candidats al presbiterat. Monsenyor Josef Stimpfle, bisbe de la diòcesi d'Augsburg en el territori del qual s'ubicarà el seminari, ha donat la seva confirmació. El nou seminari dependrà de la Comissió "Ecclesia Dei". Una sèrie de professors qualificats han ofert ja la seva col·laboració per a aquest seminari.

Tòquio (Japó): Ordenació de divuit nous sacerdots

Divuit noves ordenacions sacerdotals de joves japonesos s'han efectuat en diferents diòcesis del Japó des de principis d'any. Deu d'aquests nous sacerdots pertanyen al clergat diocesà; els vuit restants són religiosos. Els rectors dels tres seminaris amb que compta actualment l'Església del Japó, han donat a conèixer el fort augment de candidats en els seminaris constatat actualment en aquest país en contrast amb el reduït nombre de la comunitat catòlica que tot just arriba a 400.000 fidels.

Beatificació del pare Gérard

Joan Pau II va celebrar, a l'hipòdrom de Maseru, la missa de beatificació del P. Joseph Gérard. Nascut el 12 de març del 1831 a prop de Nancy, a la Lorena, J. Gérard, captivat per allò que va comprendre que era la tasca dels missioners Oblats, va ingressar en la seva congregació, a l'edat de 22 anys —encara era diaca—, se'n va anar cap a l'Àfrica i va rebre l'ordenació sacerdotal un any després (1854) a Àfrica del Sud. Després de diversos treballs apostòlics amb els zulús, acompanya el seu bisbe, monsenyor Allard, al territori dels Basotho, on treballà durant 52 anys. Va morir el 29 de maig del 1914, sense haver tornat mai a França.

El Papa va evocar en la seva homília els comentaris de la seva tasca evangelitzadora a Roma i que ell va voler estendre a d'altres regions del país. "El P. Gerard, va dir, va viure la seva vocació missionera amb un fervor apostòlic excepcional, i el seu amor a Déu es va manifestar en el seu amor al poble". Joan Pau II va enumerar els abundants fruits produïts per l'incansable treball del religiós de la Lorena: una Església d'una vitalitat excepcional, bisbes natus del país, un nombre creixent de vocacions, 600.000 laics compromesos, i impressionants realitzacions en els sectors de l'educació i de la salut.

500.000 catòlics txecs signen un manifest

Als últims anys, a Txecoslovàquia s'ha produït un renaixement de l'Església Catòlica, a la qual pertany més del 50% de la població. Fins i tot, amb importants manifestacions externes, com ara la pelegrinació de prop de 200.000 catòlics eslovacs al santuari marià de Levoca, al mes passat.

El creixement de l'interès pels assumptes religiosos s'ha donat, sobretot, entre els intel·lectuals i els joves. Així ho manifestava fa poc a Ràdio Viena el cardenal arquebisbe de Praga, Frantisek Tomasek, una de les persones més populars del país. Per l'ancià prelat, que ara mateix té 88 anys, aquest fenomen de retorn a la religió catòlica, és una manifestació clara de la "fam i la set que les ànimes tenen de Déu".

També la situació de la jerarquia catòlica txeca ha experimentat una certa millora als últims mesos. Així, el 12 de juny passat, Tomasek i el nunci extraordinari, Francesco Colasuono, van poder consagrar tres bisbes després d'unes llargues negociacions entre el Vaticà i el Govern txec. Es tracta dels nous bisbes auxiliars de Praga, Jan Lebeda —75 anys— i Antonin Liska —64 anys— i del nou administrador apostòlic de Trnava (Eslovàquia), que té 54 anys. Malgrat aquestes noves ordenacions, encara resten vacants vuit de les tretze diòcesis catòliques de Txecoslovàquia, algunes d'elles en aquesta situació des de fa vint anys o, fins i tot, trenta anys.

Amb motiu d'aquestes ordenacions, s'ha produït un fet significatiu: una certa rehabilitació de dos bisbes txecs fins ara "impedit" pel règim comunista, que els havia prohibit l'exercici del seu ministeri. Es tracta de Karel Matousek, bisbe auxiliar de Praga, i Karel Otčenasek. Ambdós prelats van prendre part en la cerimònia de la consagració i el primer d'ells, fou men-

Frantisek Tomasek, cardenal arquebisbe de Praga.

cionat per primera vegada a la premsa oficial txeca.

Una de les grans porfídies que a l'actualitat té el cardenal Tomasek, és la d'assolir una major llibertat per l'Església Catòlica. Aquest incansable lluitador, tan criticat en nombroses ocasions pel règim, des de fa un temps, dona suport a una petició popular en favor de la llibertat religiosa. Fins ara, han signat el document —que té 31 punts— més de 500.000 persones, malgrat les amenaces de les autoritats i d'alguns sacerdots de l'organització progovernamental, Pacem in Terris. Cal remarcar, entre les peticions que seran presentades al Govern: autorització de nous seminaris sense "numerus clausus", una independència real de les revistes catòliques —fins ara controlades per Pacem in Terris— i el reconeixement dels ordes religiosos, que encara romanen prohibits.

Alsàcia: una medalla-record del Papa

Sota el patronatge de l'arquebisbe-bisbe d'Estrasburg, monsenyor Brand, del secretari general del Consell d'Europa i del senador-batlle d'Estrasburg, s'ha encunyat una medalla-record editada amb motiu del viatge que Joan Pau II farà durant el mes d'octubre, a Alsàcia. El deu per cent del producte de la venda, anirà destinat al bisbat d'Estrasburg per participar en el finançament de la visita. Parròquies entitats bancàries i Caixes d'estalvi d'Alsàcia, s'han ofert com a llocs de venda. La medalla, esculpida per G. Britsch, presenta en una cara el retrat del Sant Pare i al revers la catedral d'Estrasburg amb, a segon terme, el palau d'Europa i a sota la Verge "radiant" de l'antic penó d'Estrasburg.

Commemoració de la Festivitat de l'Arcàngel Sant Gabriel, Patró dels Amics dels Goigs

DIUMENGE, 9 D'OCTUBRE DE 1988 (2n diumenge, per excepció).

A les 11, a la parròquia de la Mare de Déu dels Àngels: MISSA CONCELEBRADA, oficiada per Mn. Santiago Casanova, assessor religiós de l'Entitat; pel Dr. Josep M. Martí i Bonet, director de la Biblioteca Pública Episcopal, el qual farà l'homília, i per Mn. David Boix, soci de l'Entitat.

Contribuirà als cants de la celebració, i n'hi interpretarà de polifònics, la Capella de Música de Santa Maria del Mar, sota la direcció d'Enric Gispert, amb Neil S. Cowley d'organista.

A les 12, a l'Auditori parroquial:

Conferència del Sr. Josep M. Valls i Soler, ex-president de l'Entitat, sobre "Osvald Cardona, gogista".

DILLUNS, 10 D'OCTUBRE.

A les 8 del vespre, a la mateixa Parròquia: Missa en sufragi dels socis difunts.

La parròquia de la Mare de Déu dels Àngels, a la qual pertany per demarcació l'Entitat, és al carrer de Balma, de Barcelona, fent xamfrà amb el de València.

Centre d'Estudis Pastoral.— Cursats que s'iniciaran pròximament:

* **Experiència religiosa en temps d'increença** a càrrec del P. Antoni Gomis, director de l'Escola de Psicologia de la Fundació Vidal i Barraquer. Sis dijous, del 13 d'octubre al 17 de novembre, de tres quarts de sis a tres quarts de set.

* **Pastoral a Catalunya**, Curset destinat especialment a aquells laics, religiosos i sacerdots que provenen de diòcesis de parla no catalana i volen conèixer millor la nostra Església. Té lloc durant nou dissabtes al matí, d'un quart d'onze a la una, del 15 d'octubre al 17 de desembre. Més informació, programes i inscripcions a la Se-

les 9 del vespre, al Casal Parroquial, Ponència a càrrec de Josep M. Ainaud de Lasarte, historiadore, i regidor-President del Districte II (Eixample), sobre el tema: "Un mil·lenari: Les arrels cristianes de Catalunya". També hi haurà col·loqui. Ho organitzen els Grups de Reflexió i Diàleg de la Parròquia.

Banyoles, un Curset de Cristianisme adreçat a homes, dones i joves. Tots hi sou invitats. El dirigiran Mn. Salvador Font, missioner diocesà, i Mn. Josep Colomer, consiliar del Moviment, juntament amb un equip de laics. Per a més informació i inscripcions: tel. (972) 57 17 58. (Casa d'Espiritualitat).

INSTITUT DE TEOLOGIA DE BARCELONA

Vinculat a la Facultat de Teologia de Catalunya
Diputació, 231

L'Institut de Teologia de Barcelona, el dilluns, dia 3 d'octubre, a les 7 del vespre, inaugurarà el curs acadèmic 1988-89.

El professor d'Història Ecclesiàstica, Antoni Pladevall i Font, pronunciarà la lliçó inaugural «L'Església i el Mil·lenari de Catalunya».

Barcelona, setembre de 1988

INVITACIÓ

La celebració tindrà lloc a la Sala d'Actes del Seminari Conciliar de Barcelona, carrer de la Diputació, 231.
És obert a tothom.

* **Santa Mare Església**, per mossèn Josep M. Ballarín, capellà de Queral. Sis dijous, del 13 d'octubre al 17 de novembre, els vespres, de dos quarts de vuit a dos quarts de nou.

cretaria del Centre, tel. 317 48 58, c/ Ríbadeneira, 6, 3er. 08002 Barcelona.

* **Parròquia de la Sagrada Família de Barcelona**.— C/ Provença, 450. Dijous, 6 d'octubre, a

* **Lumen Dei**.— Invita a tots a la celebració de la Santa Missa que oferiran els tres nous sacerdots de la UNIO LUMEN DEI, consagrats el dia 1 d'octubre per l'Arquebisbe de Callao (Perú), monsenyor Durand, s.j. La celebració tindrà lloc a les 20 hores, del diumenge, 9 d'octubre, en el Santuari de St. Josep de la Muntanya.

* **Taller d'oració**.— Començarà el 12 d'octubre, c/ Camps Elisis, 8 durant quinze dimecres, de 5 a 7 de la tarda, dirigit per Missioneres del Santíssim i segons la modalitat del P. Ignasi Larrañaga. Per a més informació i inscripcions: M. Asunción, tel. 215 42 41.

* **Tanda d'Exercicis Espirituals**, per a sacerdots, dirigida per Maur M. Boix, monjo de Montserrat, a la Cova de St. Ignasi de Manresa, del dilluns, 21 de novembre, a les 10 del matí al divendres, 26 de novembre, a les 8 h. del vespre. Per informació i inscripcions: Cova Sant Ignasi, Apartat 12, 08240 MANRESA (Barcelona) Tel. 872 04 22.

* **Centre Cristià dels Universitaris**.— CCU, c/ Villarreal, 81. Dijous, dia 6 d'octubre, a les 8 del vespre, tindrà lloc la Conferència inaugural del Curs 1988-89: "Crítica a la cultura moderna des d'altres tradicions", a càrrec de Raimon Paniker i Alemany, doctor en Química, Filosofia i Teologia.

* **Jornades Teòrico-pràctiques**, sobre "Integració oració i vida", dirigides pel P. Luis González s.j. a la Casa d'Exercicis de Sant Ignasi de Sarrià, del dilluns 17 d'octubre, a les 8 de la nit al dijous, 20, a la mateixa hora. Per informació i inscripcions: Casa d'Exercicis de Sant Ignasi de Sarrià, c/ Carrasco i Formiguera, 32, 08017 Barcelona. Tel. 203 88 62.

* **Moviment Cristià de Mestres**.— La primera trobada d'aquest curs serà el dia 1 d'octubre, a 2/4 d'onze del matí, al c/ Llúria, 7, 1er. El tema de reflexió serà: "Què és ser funcionari?". Per més informació: Montserrat Sardà, tel. 253 44 99.

GIRONA

* **Cursets de Cristianisme**.— Començarà el dia 13 d'octubre, a les 8 del vespre, i acabarà el dia 16 a la nit a la Casa d'Espiritualitat de

SOLSONA-VIC

* **IX Trobada Interdiocesana d'Exercitants**.— Tindrà lloc a la Casa d'Espiritualitat SANT ANTONI M. CLARET, de Vic, el **dimecres 12 d'octubre**, festa de la Mare de Déu del Pilar. Començarà a les 10 del matí i acabarà a les 7 de la tarda. Dirigiran les diferents reflexions: el Sr. Bisbe de Vic, Dr. Josep M. Guix i Ferreres, el P. Joan Triadó, missioner claretà i el P. Josep M. Paris s.j. A les 5 de la tarda participarem en la Concelebració Eucarística dels preveres diocesans, presidits pel Sr. Bisbe, en homenatge de la Diòcesi a Sant Pere Almató. Per informació i inscripcions: Tels. (93) 872 04 22, MANRESA; (93) 48 00 45, SOLSONA; (93) 885 05 44, VIC. Organitza: Obra d'Exercicis Parroquials "Solsona-Vic".

Exercicis del Poble de Déu al Miracle (Solsonès)

Els propers dies 8/12 d'octubre. El bisbe de Solsona Dr. Miquel Moncades i Noguera dirigirà personalment a la Casa d'Espiritualitat del Miracle una nova tanda d'exercicis del Poble de Déu.

La tanda comença el dissabte cap al tard i acaba el dia del Pilar a la tarda.

La tanda és oberta com sempre a tothom: Joves, matrimonis, ancians, nuvis, sacerdots, religiosos, religioses.

Tractant-se d'exercicis bíblics cal portar la Bíblia (A i N). Les despeses són cobertes de manera anònima i responsable.

Recordeu que cal fer de seguida la inscripció a: Casa d'Espiritualitat. 25287 EL MIRACLE (Solsonès) Tel. (973) 48 00 45.

TARRAGONA

* **Institut de Teologia de Tarragona**.— S'ha obert el període de matriculació del curs acadèmic 1988-1989, a la seu de l'Institut, c/ Méndez Núñez, 14 bis, 2ª planta, tel. 23 64 52, de 7 a 9 del vespre. Les classes començaran el dimarts, dia 4 d'octubre. Recordeu que hom pot matricular-se com alumne ordinari (seguint totes les matèries del primer o segon curs, de dimarts a dijous, de dos quarts de vuit a les 10 del vespre), o com a alumne extraordinari (seguint algunes de les assignatures programades per al present curs acadèmic) i, en ambdós casos, amb dret a examen; i també hom pot matricular-se com a oient.

LLEIDA

* **IV JORNADA DE "VIDA CREIXENT"**.— Se celebrarà el dia 5 d'octubre (dimecres), a la Seu Vella, de les 10 del matí a les 6 de la tarda. Tema Central: "Valors de la persona en la tercera edat", a càrrec de Joan Viñas. A dos quarts de dues, Missa Concelebrada presidida pel nostre senyor Bisbe.

P E T I T S A N U N C I S

VARIS

VENDA PISOS Entença-Diagonal dúplex 250 m² 45 m. T. 215 77 72. L'Hospitalet c/ Holanda 70 m² i pati 3'5 m. Tel. 215 77 72.

PROFESSORA català, lliçons particulars. Preus mòdics. Tel. 253 14 41 d'11 a 1 i de 5 a 8.

VENDA torre Blanes Urb. "Sant Daniel" 12 m. T. 215 77 72.

PROFESSORA psicòloga EGB donaria classes particulars alumnes dificultats o amb atenció especial; també minúsculs. Preus mòdics. Tel. 253 14 41 d'11 a 1 i de 5 a 8.

VENC 1 atlas; 1 diccionari; 6 toms titulats "La gran travesia". tot per 6.500 ptes. (molt útil per a nens). Tel.: 381 85 70.

VENDA terreny a Martorell "Can Pa-rellada" 700 m². 1 m. Tel. 215 77 72.

OFEREIXO habitació a Sra. amb dret a cuina. Preu econòmic. Ambient cristià. Demano informes. Tel. 253 14 41 de 12 a 4.

ES NECESSITEN cuineres o noies amb ganes d'aprendre per a casa de colònies a Calafell. Tel. ((3) 230 16 06. Tardes de 3 a 8.

RESPONSABLE de magatzem amb coneixements administratius treball fix tot l'any. No importa edat ni experiència però sí estar treballant actualment i gaudir de bona memòria i capacitat organitzadora. Sou interessant. Pintures Cabanas. Tel. 674 06 49. Sant Cugat del Vallès.

S'OFEREIX habitació a Srta. formal amb informes. Al Carrer de Calàbria a 50 m. Metro (Sopar inclòs). Preu a convenir. T. 424 19 25. De 3 a 5 tarda i de 9 a 10 nit.

PSICÒLOGA i pedagoga desitja relacionar-se amb vidu catòlic practicant 58-63 anys. Fins matrimonials. Truqueu T. 339 02 23 de 9 a 10 nit.

PROFESSOR de religió s'ofereix, DEY, EGB i BUP. Truqueu de 3 a 5 al tel.: 330 74 76.

SRA. lloga habitació a Srta. Truqueu a partir 8 vespre. Tel. 229 08 22.

CERAMISTA: Ofereixo compartir estudi-pis, 60 m. barri gòtic; toms, forn gas, bancs, estants, eines, acció lliure. Tel. 255 11 34.

ES DEMANA Interina de 30 a 50 anys, amb experiència saber cuina amb ref. horari de 10 a 17 h. de dilluns a divendres. Sou a convenir, donar telèfon de contacte. Escriure a València 244, 08007 Barcelona.

S'OFEREIX senyor 43 anys, com a tesorero o control de magatzem, formal. Tel. 372 53 25.

ESPORTISTA 43 anys desitjaria relació seriosa amb noia. Escriu a J. Andreu, carrer Bertran, 158. BARCELONA-08023.

VENDES

FINQUES GUANTER
(A.P.I.)

VENDA DE XALET I APARTAMENTS en els millors indrets de l'Escala (Costa Brava). Preus interessants. **FINQUES GUANTER** (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72.

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial
Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys
Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i estora
Cultura General
Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric i psicològic
Informació: 215 69 77 de 12 a 14 hores

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

NOM
ADREÇA
POBLACIÓ Tel.
PREU LÍNIA SETMANES

125 ptes.
250 ptes.
375 ptes.
500 ptes.
625 ptes.
750 ptes.
875 ptes.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

TARRAGONA

Sota la direcció de Mn. Miquel Barbarà

Quaranta cantaires tiren endavant el Cor de la Catedral de Tarragona

TARRAGONA.— Des de fa uns mesos s'està preparant un nou cor a la Ciutat de Tarragona.

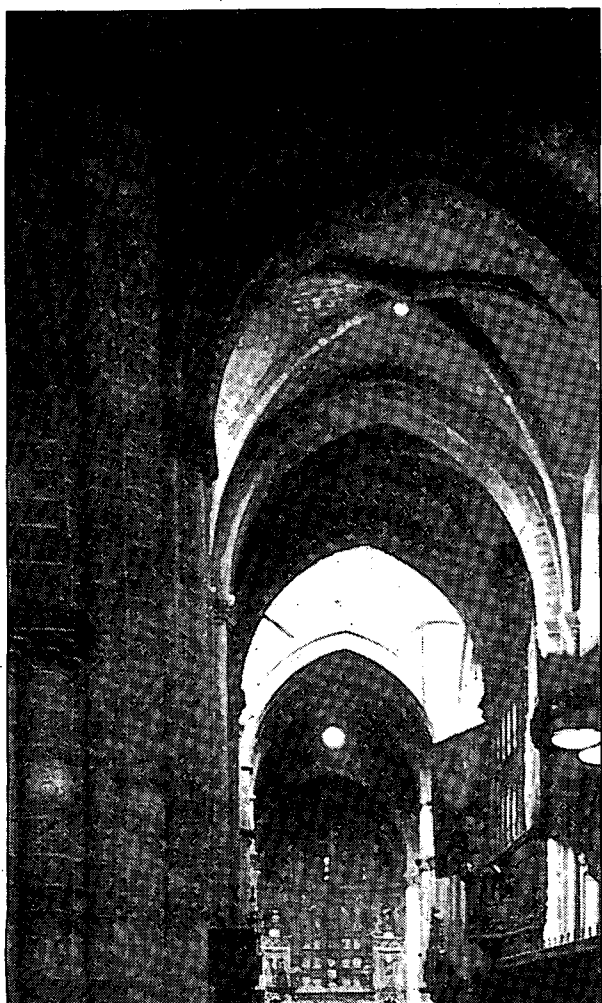
Es tracta d'un cor patrocinat per l'Associació "Amics de la Catedral". Neix amb l'objectiu de servir en les grans celebracions que tenen lloc a la Catedral al llarg de l'any.

Aquest és l'objectiu principal. Això no vol dir que, si es consolida i entre tots es creu interessant, les perspectives no puguin ser molt més amples.

Actualment ja té més de 40 membres i el dirigeix Mn. Miquel Barbarà. Tots estan molt animats a col·laborar en una major dignificació de les celebracions de la Catedral. El nombre no està tancat i s'admet la col·laboració de nous possibles participants.

Començà a actuar en la Missa Pontifical de la Patrona Santa Tecla. Cada dilluns es troben per assajar als locals dels Amics de la Catedral, Pla de la Seu, de 8 a 9 del vespre.

P.M.

GIRONA

Es van crear els anys seixanta seguint el model de l'Abbé Henri Caffarel, de París

Els 16 Equips de Matrimonis de la Mare de Déu compten amb 80 llars

GIRONA.— El Delegat Episcopal d'Apostolat Seglar del bisbat de Girona ha publicat un resum dels diferents Moviments, Secretariats i Serveis existents actualment a la diòcesi, que realitzen nombrosos treballs en les parròquies i en la vida social i política. Entre aquests moviments laics hi ha el dels Equips de Matrimonis de la Mare de Déu que en aquest moment sumen setze en total, entre Girona i Figueres.

Aquests Equips estan formats per unes vuitanta llars, comptant-hi les dels 14 consiliaris que ho són de més d'un Equip. Van arribar a Girona a principis dels anys seixanta, seguint el model dels Equips fundats a París el 1948 per l'Abbé Henri Caffarel.

A poc a poc es van anar estenent, concretament en les dues ciutats esmentades, i els últims estius han celebrat trobades puntuals amb matrimonis de països estrangers que es trobaven aquí fent turisme.

Actualment els responsables de sector són Jordi i Maria Teresa Torrent, Enric i Joana Mirambell i Joaquim i Carme Ruset. Mossèn Jaume Julià és el consiliar general.

Nomenaments

La Cancelleria del bisbat de Girona ha publicat la llista dels últims nomenaments signats per monsenyor Jaume Camprodon i que són els següents:

Mossèn Fèlix Mussoll i Segura, delegat diocesà d'Orientació Vocacional. Mossèn Joan Planellas i Barnosell, director de l'Institut de Teologia de propera creació i vicari de la parròquia de Sant Narcís. Mossèn Joan Carrera i Pera, director adjunt del Centre d'Estudis Diocesà.

Mossèn Xavier Frigola i Corominas, consiliar de la Federació Diocesana d'Associacions de Pares d'Alumnes. Mossèn Pere Casellas i Reig, arxiprest de la Selva. Mossèn Pere Soler i Massa, rector de Sant Esteve de Llèmana, Sant Martí de Llèmana, les Encies, Granollers de Rocacorba, Sant Aniol de Finestres i la Barroca.

Mossèn Benet Galí i Johera, rector de Navata, Lledó, Taravaus, Cabanelles, Sant Martí Sasserres, Vilademires i Espinavesa. Mossèn Antoni Viñas i Tarrés, rector del Pont Major de Girona. Mossèn Josep Lloveras i Ricard, rector del Port de la Selva i la Selva de mar.

Mossèn Emili Bohigas i Vidal, rector de Caldes de Malavella i de Sant Andreu Salou.

Mossèn Pere Teixidor i Soler, rector de Malgrat de Mar. Mossèn Joan Baburés i Noguer, director del col·legi Menor, "Bisbe Cartañà", de Girona.

Y mossèn Enric Roura i Sabà, vicari de Palafrugell.

A més, el senyor Bisbe ha nomenat el senyor Pere Micaló i Camps director del Centre d'Estudis Diocesà.

M. CABALLÉ

ESGLÉSIA I ESCOLA

Què fara el ministre Solana?

El nou ministre d'Educació, Javier Solana, ja ha fet públiques les línies d'actuació, del seu Ministeri per al present curs escolar. Val a dir que s'ha pronunciat sobre temes que tenen una importància extraordinària per al futur del nostre sistema educatiu.

En primer lloc, ha dit que els pressupostos d'Educació augmentaran considerablement respecte als del curs passat. Aproximadament un 20 per cent. Déu n'hi do!

Però compte! Encara estem molt lluny dels països del nostre entorn cultural.

Per exemple, a Dinamarca la inversió educativa per cada alumne és pràcticament la mateixa que a Espanya per cada cinc. Pel que fa al tant per cent del Producte Interior Brut dedicat a l'educació, ja és significatiu que Espanya ocupa el penúltim lloc en la llista dels països de la CEE. Només estem al davant de Grècia. Tots els altres països estan més ben situats que nosaltres.

És interessant, però, que els nostres pressupostos d'Educació augmentin en un 20 per cent. De mica en mica ens acostem a l'ideal, encara que aquest encara resti lluny.

Però amb quins criteris es distribuiran els fons públics dedicats a l'educació? Aquest és un altre tema.

És fàcil de demostrar que la gestió del Ministeri d'Educació en els exercicis anteriors i la consegüent distribució dels diners públics que l'Estat ha posat a la seva disposició no han estat les més adequades. Tothom pot valorar el que s'ha aconseguit. Per això, el ministre Solana farà bé de revisar i corregir la política seguida fins ara pel Ministeri que presideix.

El ministre també ha informat sobre el projecte de reforma del sistema educatiu. Vet aquí un altre tema cabdal. Ha dit que vol aconseguir acords globals que tinguin una llarga durada.

Ja anem bé. Però cal que aquesta vegada sigui veritat. Hem patit massa tensions i lluites per qüestions d'ensenyament. És totalment necessari que la futura reforma del sistema educatiu sigui objecte d'un acord que puguin subscriure tots els sectors socials.

I també s'ha referit al calendari de la reforma. Valdrà la pena que en parlem un altre dia.

FRANCESC RIU

Falta una majordona

Margarida era una bona majordona, jo diria una santa majordona. D'aquelles que es troben com els dons de Déu quan passa per una parròquia. Els envia un àngel i allí es queda anys i anys fins que se'n torna al Cel —d'allí on ha vingut— sense fer fressa, amb una total discreció i, com ella, sense acomiadar-se. Quan s'ha acabat la feina, no calen molts discursos ni panegírics d'homenatge per donar les gràcies per la tasca que se li ha encomanat de servir el bon rector. Aquella nit deuria sonar una campaneta que la cridava, i, obedient com sempre havia estat, se'n va anar "oblidant-se" de dir "Adéu" perquè ningú no tingués la possibilitat ni de fer-la quedar un dia més, ni agrair-li amb una paraula tot el que ella havia fet.

Ella, com moltes d'altres en els petits llogarets del nostre bisbat, en les ciutats passant desapercebudes entre els feligresos, o servint en una petita comunitat de sacerdots, s'identificava amb el model de dona evangèlica disposada a servir quan sent la crida que la demana. Maria ho féu amb diligència amb la seva cosina Elisabet; Marta cada vegada que Jesús arribava a Betània i també en el camí de la creu una dona intrèpida va eixugar-li el rostre obrint-se pas entre la gent. Cal tenir esperit i vocació per dedicar una vida en aquest servei de l'Església en la persona del sacerdot. Crec que en els temps actuals cal sublimar

aquesta dedicació perquè hi ha la impressió que s'està perdent, i, si no es tracta d'un familiar directe, el sacerdot ha de resoldre personalment les tasques domèstiques.

Quantes persones amb tota la bona voluntat estan disposades a fer un treball esporàdic per la parròquia quan es presenta l'ocasió? Segurament, moltes. Però si a les mateixes persones se'ls oferís la possibilitat de continuar per un temps il·limitat, abaixarien els ulls com el jove ric, incapaç de deixar-ho tot per seguir Jesús. I és que la vocació de majordona és semblant als d'ordes religiosos, si salvem els vots i la vida comunitària, però quantes n'hi ha que pràcticament s'han compromès per a tota la vida, i estan lligades a la comunitat parroquial per sem-

pre?

Des de fa unes setmanes, falta una majordona a la gran comunitat de servidors de les llars parroquials. La seva presència es troba a faltar. El seu treball silenciós i desapercebut era com l'aigua que amara la terra sense fer fressa. Era com una font que degoteja sense parar i omple el càntir d'aigua fresca. Sense una queixa exigent, les seves malures eren les petites creus amb que "ja hi comptava" sempre. Per això va deixar aquesta terra com un ble que s'apaga sense fumejar, sense donar feina a ningú, com una perfecta majordona, seguidora fidel de la norma divina: "No he vingut a ser servit..." I ho va complir.

JOSEP M. MINISTRAL

RESIDÈNCIA CAN QUIRZE 3.ª Edat - Ple Maresme

Heus ací: Una senyorial torre amb vista fantàstica des de les seves grans terrasses i finestres davant el mar, considerada pels residents i visitants, per la seva ubicació, com a residència ideal i font d'energia i vitalitat contra el pes dels anys i de les xacres pròpies de la tercera edat. Habitacions confortables, assolellades i amb bany privat. Acurada alimentació. Tracte distingit. Exercicis físics i vida espiritual a voluntat. Tel.: 790 15 36.

BARCELONA

A la parròquia de Sant Feliu

Una majòlica recordarà l'Any Marià a Sabadell

SABADELL.— La parròquia de Sant Feliu de Sabadell, per tal que quedi un record perenne d'aquest Any Marià, ha col·locat a la paret posterior de l'absis, al jardí que dona al carrer de la Rosa, una majòlica de la Mare de Déu de la Salut, patrona de la ciutat.

Aquesta majòlica feta artesanalment, seguint la tradició de la ceràmica catalana, és una reproducció de la que també hi ha al camí dels "degots" a Montserrat. És també una més, de la campanya que fa l'Acadèmia Catòlica de Sabadell, per tal d'aconseguir ajuda econòmica per a les obres de reconstrucció, i que ja es van veient per la ciutat i llocs d'estiueig dels col·laboradors, que volen tenir un record d'aquest Any Marià, i amb aquesta presència de la Mare de Déu expressen públicament la seva devoció i la seva fe.

D.V.

Ara a la tardor les millors vacances per a la tercera edat.

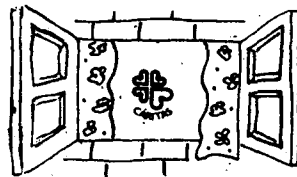
RESIDÈNCIA "LOS CEREZOS"

A 14 quilòmetres de Barcelona. Habitacions i instal·lacions màxim confort. Ampli jardí. Sant Climent de Llobregat. Tel. 658 63 65.

LLANES ARDILLA

Orientació de punt. Jerseis d'encàrrec. Teixits de batista brodada i organdí.

Diputació, 405, entre Nàpols i Sicília.
Tel.: 232 65 15 - 08013 BARCELONA

FINESTRAL DE

LA CARITAT

I també ajuda econòmica

Les situacions de carestia econòmica que descrivim són quasi sempre conseqüència de diversos factors. Per una banda, l'escassa o nul·la preparació professional no permet trobar un treball estable amb un sou suficient per tirar la família endavant. Unes altres vegades és la falta de salut el que agreuja més la situació ja de per si prou difícil, per no parlar de la responsabilitat que suposa per a una dona sola o un home sol tenir cura dels fills sense cap altra ajuda.

269.- Viuda amb dos fills menors d'edat. Només ingressa 24.000 ptes. de la pensió de viduitat i d'orfanesa. Ha de pagar un deute de lloguer que puja 31.788 ptes.

270.- Cap de família amb ingressos econòmics mínims. Fa petits treballs a casa seva. Té l'esposa malalta i dos fills petits. Necessita ajuda per a deutes de dos mesos de lloguer. Són 25.000 ptes.

271.- Esposa abandonada amb quatre fills a càrrec seu. Té feina eventual. Per a aliments, 20.000 ptes.

272.- Pare de família amb tres fills petits ha de fer front a un desnonament. Li falten 37.000 ptes. pel total de la quantitat que deu.

273.- Matrimoni amb tres fills en edat escolar. Només ingressen de feines ocasionals. Tenen deutes d'aliments que no poden pagar. Són 22.000 ptes.

274.- Peó de la construcció fa feines esporàdiques. Té a càrrec seu l'esposa malalta i quatre fills petits. Demana ajuda per a aliments. Són 30.000 ptes.

275.- Esposa abandonada amb tres fills de 10, 6 i 2 anys. Fa feines de neteja a cases particulars. Té una greu depressió que l'impedeix treballar. L'ajudaria poder pagar el deute de lloguers que té. Puja 66.327 ptes.

276.- Pare de família pendent de la concessió d'una pensió d'invalidesa. Els únics ingressos són 17.000 ptes. d'una pensió de l'esposa, també malalta. Per a aliments urgeixen 25.000 ptes.

277.- Anciana només cobra 17.200 ptes. mensuals. Té deutes de lloguer. Li calen 25.372 ptes.

278.- Anciana amb un fill solter en atur. No tenen cap subsidi ni pensió. Els ajudava un familiar però també s'ha quedat en atur. Tenen deutes de lloguer i necessiten ajuda per a aliments. Total 60.000 ptes.

279.- Senyor solter i sense feina. És fotògraf de professió però va haver de vendre el material per a poder subsistir. Té deutes a la pensió on viu que pugen 27.000 ptes.

280.- Cambrer fa feines esporàdiques. L'esposa fa treballs a casa, mal pagats. Han de pagar deutes de lloguer que pugen 41.000 ptes.

281.- Anciana amb una petita pensió demana ajuda per pagar entrada d'un pis de lloguer més mòdic. Són 30.000 ptes.

282.- Pare de família, amb cinc fills de 14 a 3 anys. Treballa de cirabotes per compte seu. Per rebuts d'aigua i de llum urgeixen 45.000 ptes.

283.- Viuda amb una pensió de 24.000 ptes. La malaltia del marit mort li ha causat deutes que ha de pagar. Per rebuts pendents, 14.000 ptes.

MISSATGE

A TOTS ELS LECTORS DE CATALUNYA CRISTIANA

LA PREMSA ÉS UN DELS GRANS MITJANS D'APOSTOLAT FEU APOSTOLAT A TRAVÉS DE LA PREMSA! COL·LABOREU A L'APOSTOLAT DE CATALUNYA CRISTIANA

Que cap llar cristiana del país no estigui mancada de la seva lectura, és el repte que tenim tots els lectors de CATALUNYA CRISTIANA

MOSTREU CATALUNYA CRISTIANA ALS VOSTRES FAMILIARS I AMICS.

DONEU-LOS A EMPLENAR LA SEGÜENT BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ.

Catalunya Cristiana

Carrer de València, 244, 2n. 08007 BARCELONA

Nom

Domicili nº Població

D.P.

Se suscriu per 1 any a CATALUNYA CRISTIANA en català/castellà per pessetes 4.680.- Aquest import el faré efectiu de la forma següent:

☐ Pagament domiciliat ☐ Xec nominatiu que s'adjunta

Signatura

Lloc Data

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Banc/Caixa Agència

Senyors: Els prego que d'ara endavant, fins a nou avis, amb càrrec al meu comptellibreta n.º se serveixin pagar els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció al setmanari CATALUNYA CRISTIANA.

Signatura

Lloc Data

Mn. Joan Guiteras i Vilanova, Director de l'Institut.

BARCELONA

232 seglars cursen estudis a l'Institut de Teologia de Barcelona

"La Teologia va penetrant connaturalment en el món dels laics"

BARCELONA.— Que la Teologia no és cosa solament de clergues i religiosos, ens ho demostra l'alumnat de l'Institut de Teologia de Barcelona, en el qual són majoria els qui no pertanyen a congregacions religioses o formen part del sacerdoti. Aquest interès dels seglars és valorat molt positivament pel director d'una institució que vol, per damunt de tot, "fer assequible la ciència teològica als fidels". Heus aquí les declaracions de mossèn Joan Guiteras i Vilanova.

—Quin balanç es pot fer d'aquests quinze anys d'activitat acadèmica de l'Institut de Teologia?

—L'Institut, vinculat a la Facultat de Teologia de Barcelona, inaugurat l'any 1972 amb uns vint alumnes, va tenir el curs passat una matrícula de 312. Xifres que, sens dubte, són el signe de l'acceptació de les diverses instàncies diocesanes. Cada vegada és més normal que les parròquies i moviments procurin enviar-hi persones, que després assumiran tasques específiques, per formar-se amb l'estudi teològic. Espontàniament també hi fan cap molts que senten la inquietud de saber donar la raó de la seva fe amb coeixement de causa.

L'Institut fou una idea fecunda arrelada en el Vaticà II. En aquella època es va voler fer assequible la ciència teològica als fidels. Ara es tracta d'una realitat amb força, gràcies al sentit innovador i clarivident del concili. Allò que va començar amb una petita llavor és avui un arbre fort i amb capacitat de fruit. Una bona intuï-

ció dels professors de la llavors Secció St. Pacià, de la Facultat de Teologia de Barcelona, i un encert del cardenal Jubany que té un gran interès per la institució que ell mateix va erigir. És molt important la simpatia i l'aval de la Facultat de Teologia.

—En xifres, quin balanç se'n pot fer?

—He indicat com el primer any hi assistiren uns vint alumnes. El nombre ha augmentat cada curs. L'any 1987-88 va tenir la següent estadística: primer any, 174 alumnes; segon 97; tercer 41. D'aquest total de 312, 232 s'han inscrit com a seglars i la resta com a religiosos. 204 posseeixen o realitzen estudis universitaris.

"Sintonitzar amb l'aggiornamento conciliar"

—Com ha evolucionat el vostre alumnat? Feu-nos una radiografia dels alumnes actuals.

—Lògicament hi ha hagut una evolució. En principi venien per-

sones que volien sintonitzar amb "l'aggiornamento" conciliar. Moment i actitud molt importants i que sota cap pretext han de ser infravalorats. Els temps postconciliaris foren moments sincers, il·lusionats i generosos. Varen tenir el seu clar-obscur, però aquesta és una condició de tota època. Ara l'Institut acull la nova onada de cristians, les noves generacions. Es tracta d'una realitat ineludible: molts d'aquests joves —majoritaris en les nostres aules— quan es va celebrar el Vaticà II, o eren petits o no havien nascut. Aquest fet és consolador: la vida cristiana prossegueix en les següents generacions que vénen amb una "altra història". Això, al mateix temps, és un repte per a la institució i per als professors, que han d'atendre la sensibilitat de la joventut actual. Així el tarannà de l'Institut i de les seves classes ha d'adaptar-se i renovar-se constantment. A més a més, l'alumnat molt estudis cerca formació i informació seriosa.

—L'I. de T. ha col·laborat a fer que la Teologia no sigui una exclusiva dels clergues sinó que sigui oberta als laics i en especial a la dona. ¿Quin percentatge de dones hi ha a l'Institut?

—En gran part, s'ha aconseguit l'objectiu: la teologia va penetrant connaturalment en el món dels laics o seglars. Això és molt important. La presència de la dona, en el nostre centre, és també

una bona realitat. L'estadística és de 122 dones i 110 homes seglars. Hi ha una presència d'ambdós sexes compensada i realista. També interessa que la religió, presentada anys enrera com a patrimoni de fe de les dones, pugui presentar una gràfica en la qual els homes assoleixin un punt alt. De totes maneres cal dir que la presència de la dona, en el nostre cas, és important i serena. La sèrriat de les alumnes, pel que fa a la dedicació a l'estudi és considerable. S'han inscrit dones molt capaces i molt intel·ligents. Això és una bona aportació a la causa de la dona a l'Església.

—Centres com el vostre s'han creat a totes les grans capitals europees. Tot això potser respon a una necessitat d'avui? ¿Quina és la vostra opinió?

—Sens dubte la necessitat de formació i reciclatge, tan imperiosa en els camps del saber i del fer actuals, també s'imposa en el camp teològic. I no per pura estratègia, sinó per fidelitat a l'Evangeli i als nostres contemporanis. Malgrat tot cal afirmar que l'estudi teològic és per a la vida. No n'hi ha prou amb la il·lustració per a la missió eclesial, sinó que ha d'anar acompanyada d'un amor sempre creixent, tal com va indicar el Senyor.

—Quines condicions calen per entrar a cursar estudis?

—Per matricular-se com a alumne ordinari (al curs sencer) o

extraordinari (a algunes assignatures) es requereix: entrevistar-se amb el director i preinscriure's, tenir COU o equivalent (en cas contrari, s'ha de passar una prova de maduresa), realitzar una prova de capacitat per a la teologia (la passen tots els que ingressen) i després matricular-se. No, no és un procés complicat i l'Institut procura tenir la màxima acollida.

—Quans anys comporten?

—Els estudis duren tres anys. Les classes són vespertines i s'imparteixen de dilluns a dijous, de les 19.15 a les 21 hores, a l'edifici del Seminari Conciliar. La matrícula estarà oberta fins al dia 20 d'octubre. No obstant, el curs s'inaugurarà el dia 3 d'octubre i el 4 s'iniciaran les classes.

—Alguna novetat especial per al curs vinent?

—Hi ha alguns retocs a fer en el pla d'estudis que permetran una major adequació a l'alumnat, seran invitats alguns professors importants, s'impartiran el curs d'espiritualitat i s'organitzaran unes jornades de doctrina social, es reestructuraran les oficines, tindrà un nou caràcter i horari la Metodologia, continuarà l'intercanvi amb l'Acadèmia Catòlica de Sabadell i es gesten alguns projectes d'interès. Es tindrà present en la inauguració de curs, la celebració del Mil·lenari de Catalunya. Com a teló de fons hi ha el desig de qualitat i la coherència de l'ensenyança que s'hi imparteix.

A.C.

IMPROMPTU

"Gràcies, Mercè"

Una mica atordit pel canvi d'hora —encara que sigui molt senzill això d'avançar o retardar una hora el rellotge, sempre desnivella una mica—, per l'espècie piromusical que ens oferí el benemèrit Ajuntament de la Ciutat com a colofó d'aquesta "Mercè 88", quan aquest matí, per posar-me a to, he decidit caminar des de casa al treball i, com tinc costum, he recollit la premsa del dia, m'ha sorprès el titular a cinc columnes, d'un diari, que proclamava: "Gràcies, Mercè".

Ja és bonic que la gent se senti agraïda! Sobretot després de tanta diversió gratuïta com són els aplecs de gegants, l'enfilada de castells humans, els espèctres dels correfocs que omplen la gola amb regust de pólvora, d'un espectacle de focs artificials presenciats per una gran multitud expectant, i l'altra multitud anònima de telespectadors que n'han gaudit sense moure's de casa... Però l'agraïment sempre és per l'acció d'algú i en aquest cas crec que hauria de ser pel nostre Ajuntament que tan generosament i tan esplèndidament ha programat aquesta "Mercè 88".

Perquè, el "Gràcies, Mercè" del diari, ¿a quina "Mercè" s'adreça? ¿A alguna "Mercè" publicitària? ¿A alguna amagada "Mercè" que hagi pogut inspirar la Casa Gran aquesta festa magnífica?

Perquè no es veu per enlloc que l'agraïment sigui per aquella Mercè sense numerar, que des del seu tron continua la seva tasca d'alliberament d'esclavatges, que espera la nostra sincera pregària, i el nostre agraïment, que ens ha acollit sota la seva empara...

Tots els que sembla que som pocs i que som més dels que sembla, diem-li sincerament: Gràcies Mare de Déu de la Mercè! I, que se senti arreu de la nostra Ciutat, demanem-li: Princesa de Barcelona, protegiu vostra Ciutat...

ORIOL CAMPS

GLOSSES DOMINICALS

El creixent permissivisme

Un cronista del nostre temps va escriure, fa alguns anys, que en el nostre país s'entaula la batalla política només "en la superfície". Perquè una altra batalla molt més important udola sordament i silenciosa: la de les idees, dels costums, de les llibertats, de la moral, de la cultura. Aquesta segona batalla condiona la primera. La incidència en la identitat —la manera de ser— de la societat és evident.

Avui "la permissivitat" ho envaeix tot: cadascú decideix el que és bo o dolent segons la seva manera de pensar i, per tant, les normes ètiques depenen d'un subjectivisme absolut. En tot cas, l'única frontera de la llibertat, cal col·locar-la en el dret dels altres, que són per segons qui uns éssers incòmodes que molesten.

Contemplant el que esdevé a l'entorn nostre, és ben clar que la inexistència de valors morals objectius és la característica de les democràcies burgeses del nostre temps. És la conseqüència d'una llarga lluita del laïcisme anticlerical contra el cristianisme; és a dir, contra el que alguns anomenen "la civilització judeo-cristiana". Fora els valors transcendents predicats per l'Església! Exaltar la llibertat fins al paroxisme, suprimint tota limitació, és la cosa més important. Cal presentar —diuen— la llibertat de l'home com l'única manera d'aconseguir la seva perfecció. "El permissivisme, com ha estat escrit, és l'actitud més conseqüent amb el laïcisme avançat. El permissivisme és la deformació anàrquica de la llibertat".

Quan el poder polític s'esforça a alliberar-se de tot confessionalisme religiós, instaura paradoxalment la "confessionalitat del laïcisme progressista", relega a l'àmbit purament privat de les consciències tot allò que sona a valors transcendents i

practica sense cap escrúpol el permissivisme. Per això exalta la bellesa sensual, la diversió, la vida de l'instint, els diners, els plaers, el benestar costi el que costi, etc. Per altra banda, tots els esforços s'adrecen a obtenir que la massa del poble —en les idees i en els costums— abraçi el permissivisme com un ideal de la vida humana. Així s'assoleix un canvi radical de la societat: els homes i les dones la conceben des d'un punt de vista exclusivament materialista.

El cristià ha de ser una persona que, per exigències de la seva fe ha d'anar contra el corrent d'aquest riu impetuós que vol arrossegat-lo. Una llei fonamental per a la vida cristiana, segons sant Pau, és aquesta: "no us acomodeu pas al model d'aquest món". Un món paganitzat, que l'apòstol descriu detalladament en la carta als romans.

Els cristians, avui més que mai, han d'unir la fortalesa a la fe i han d'afirmar amb la seva conducta principalment, aquelles veritats i aquells valors de la religió que afecten tots els actes de la vida humana. Així és com es distingiran dels altres i triomfaran sobre les temptacions tan seductores d'un permissivisme degradant. Així també, seguint el pensament de sant Pau, podran renovar el seu esperit, de manera que sàpiguin "discernir quina és la voluntat de Déu, allò que és bo, que li és agradable, que és perfecte".

Acabo fent meves aquestes afirmacions: "O la religió regula la vida moral d'una societat o no hi ha res que la reguli. És una pura il·lusió creure encara en la moral racional (=laica) com a proposta alternativa a la moral religiosa".

NARCÍS JUBANY
Cardenal-Arquebisbe de Barcelona

URGELL

"En Déu hi ha el futur de l'home", digué mossèn Josep Gil als assistents a les Jornades de Teologia

"Els ídols són antropòfags"

LA SEU D'URGELL.— El futur de la vida humana, l'Escatologia, ha estat el tema de les Jornades de Teologia que, organitzades per les delegacions de Formació Permanent i d'Ensenyament, han estat dirigides per mossèn Gil a la Seu d'Urgell.

El conferenciant primera-ment presentà el tema a la llum de la teologia i del pensament modern, situant la Pasqua en el punt de partença de l'Escatologia cristiana i puntualitzant sobre els grans interrogants de l'home: la mort, el cel, l'infern, la resurrecció dels morts, la pregària pels difunts, etc.

Un tema oblidat

Només cal repassar les matèries tractades per adonar-se de l'actualitat del tema i si hom té presents les coveres i debats que sovint arriben a través dels grans mitjans de comunicació social. L'actualitat és subratllada pel proselitisme que algunes sectes fan avui a partir d'un oportunisme que sempre desvetlla l'interès humà. També l'afirmació institucional de l'Església, "el sacramentalisme" segons el conferenciant, conduí al fenomen de "l'evaporació de l'esperança vilipendiada". Corrents

moderns de pensament han tornat a situar l'Escatologia als primers llocs dels debats religiosos.

Jesucrist és "l'home que ha fet possible l'esperança... L'Església és l'esdeveniment d'una nova creació". Són les respostes i els fonaments de l'esperança cristiana, "Jesucrist tornarà, no s'han esgotat els fruits de la seva Resurrecció, tornarà. Els nostres mots no estan exclosos del poder vivificador

"Jesucrist és l'home que ha fet possible l'esperança... L'Església és l'esdeveniment d'una nova creació"

de Déu. La saba de la nostra vida ve dels morts", explicà Josep Gil. Aquesta esperança s'alimenta de la pregària i el compromís i salva l'home. "Els ídols són antropòfags", digué el conferenciant.

L'home aïllat dels nostres carrers, solitari, en Déu s'hi troba ell mateix i la comunicació amb els altres homes perquè "participa de la manera amb què Déu es comunica fora

mitjançant la creació i la salvació". En Déu hi ha el futur de l'home.

Reencarnació i marxisme

El conferenciant no defugí les referències a ideologies relançades avui pel proselitisme d'algunes sectes, particularment en ambients afectats per la incultura. Les teories de la Reencarnació, per exemple, responen al desig humà de gaudir de la possibilitat de refer la pròpia vida. Aquestes teories obren un ample ventall d'enganys incompatibles amb la fe cristiana.

El marxisme, entre les respostes negatives a la supervivència de l'home, nega la persona humana en el més enllà de la història.

Aquestes són algunes de les tesis presentades per Josep Gil, prevere tarrogoní i professor de la Facultat de Teologia de Barcelona, als 50 assistents —preveres, religiosos i catequistes— a les Jornades de Teologia. L'actualitat del tema, la claredat amb què ha estat presentat i l'escalf humà que hi ha esmerçat mossèn Josep Gil han donat molt d'interès al curset.

ANTONI MIRABET

S'hi pot trobar repòs reconfortant i alè espiritual

S'inicia la restauració de Rocalt amb la benedicció d'una nova imatge

ANSOVELL.— Amb la benedicció d'una nova imatge de la Mare de Déu, els devots de Rocalt han iniciat, el 4 de setembre —diada tradicional de l'aplec—, la restauració total del santuari marian. L'acte de benedicció de la imatge obrí el programa de la diada mariana; mossèn Ramon Sàrries, Vicari General de la diòcesi, presidí la litúrgia a la font i a continuació el poble es dirigí a l'ermita on se celebrà l'Eucaristia al nou altar.

La nova imatge és una talla de fusta de noguer, esculpida per l'artista andorrà Sergi Mas que s'ha inspirat en la descripció que el P. Camós fa de l'antiga Mare de Déu en el seu llibre "Jardí de Maria" del s. XVII. La imatge original va ser cremada durant la Guerra Civil 1936-39 i des del 1942 una altra imatge presidia l'ermita. La nova imatge té una alçada de 1,30 mts. i el seu cost de 150.000 ptes. ha estat cobert per una família devota del santuari.

Bolcalt, situat en el terme parroquial d'Ansovell, va perdre la seva imatge primitiva i els anys han deteriorat els edificis, però mai no ha minvat la devoció a la seva Mare de Déu. A poc a poc recuperarà també l'esplendor que històricament havia tingut quan constituïa una fita del Camí de la Sal que anava de la Cerdanya a Cardona. El caminant hi trobava recer pietós i hostal acollidor. Avui l'home afeixugat per la vida moderna hi trobarà sens dubte repòs reconfortant i alè espiritual. La seva situació privilegiada en el Parc Natural del Cadí farà créixer encara més el nombre de visitants anhelosos de retrobar-se amb la naturalesa i una llar espiritual.

A.M.

FETS I CRITERIS

El Papa de la reconciliació

Aquest mes, el dia 28 farà trenta anys que Giuseppe Angelo Roncalli fou elegit Papa i va escollir el nom de Joan XXIII. Tenia setanta-sis anys i onze mesos d'edat...

El comentari unànime de la premsa, i fins i tot de persones eclesiàstiques, era que Joan XXIII seria un Papa de transició. Després se'l va veure d'una altra manera gràcies al seu gran humanisme i a la seva fe profunda.

El seu poble natal, Sotto il Monte, li va comunicar senzillesa i bondat. Aquesta senzillesa i bondat al mateix temps el feien capaç de captar tot allò de bo que hi havia en les altres persones.

Tenia molt accentuat un sa sentit de l'humor. Algunes vegades arribà a afirmar que havia perdut la por al ridícul. Joan XXIII fou sempre transparent i espontani. Espontaneïtat per treure's el mocador i eixugar-se la suor en una audiència; demanar el nom, si no el recordava, d'una església de Roma... Recordo que en una audiència general a la Basílica de Sant Pere, un dia, va dir: "Oggi gli spagnoli non sono numerosi, perché quando sono numerosi sono anche rumorosi"...

El 25 de gener de 1959, amb sorpresa de tot hom, va anunciar la convocatòria del Concili. Per desig explícit de Joan XXIII el Concili Vaticà II estigué marcat per una ferma voluntat de restablir la unitat dels cristians.

Aquesta intenció ecumènica es veié reflectida amb la presència de 39 observadors delegats d'Esglésies i comunitats cristianes. Fou un formi-

dable gest de confiança. Per primera vegada, deia un d'ells, l'Església catòlica ha fet bugada davant de testimonis.

La seva encíclica "Pacem in terris" fou una gran novetat pel fet de dirigir-la no sols als fidels catòlics, sinó "a tots els homes de bona voluntat". La pau es presenta com una convivència penetrada i animada amb un motiu de fons que és la referència constant a tots els éssers humans com a persones.

La pau és concebuda com un edifici, sempre en fase de construcció, que descansa sobre quatre pilars: la veritat, la justícia, la llibertat i l'amor. L'encíclica marca com a línia de conducta de la pau i la seva contínua realització, el reconeixement, el respecte i la promoció dels drets humans.

Joan XXIII ja demanava que s'acabés la cursa d'armaments i que d'una banda i altra es reduïssin simultàniament els armaments i que les armes nuclears fossin prosclites.

Al cap de trenta anys el podem considerar plenament com el Papa de la reconciliació, de la reconciliació de tots els cristians i de tota la família humana. El seu record ens ha de moure a renovar en les nostres vides les actituds evangèliques de fe i d'humilitat, d'amor i de diàleg, d'unitat i de pau i... un gran optimisme en els nostres cors.

RAMON TORRELLA i CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

AMICS DE MEDJUGORJE

PELEGRINATGE MARIA A MEDJUGORJE (Iugoslàvia)

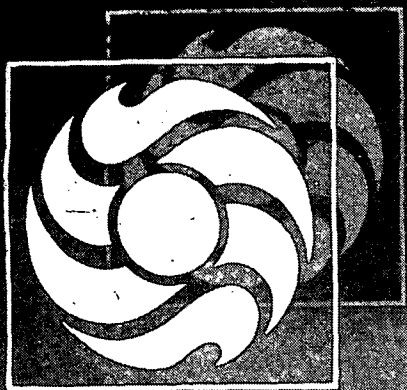
Dies 8-12 d'octubre 1988

INSCRIPCIONS:

VIATGES MELIÀ, oficina de turisme religiós (Sr. Manuel Yeste). C/ Marina, 307 entrs. 3º 08025 Barcelona. Tel. 235 19 01 - 235 19 02.
Places limitades.

ROCA

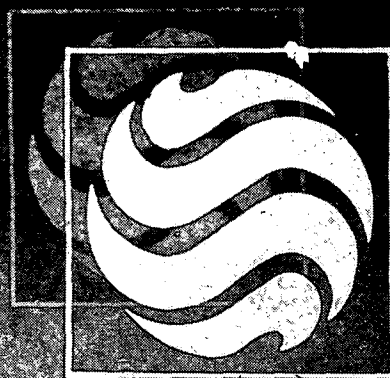
vers el futur.

CALEFACCIÓ

AIRE CONDICIONAT

SANITARI

Calefacció:

Calderes de ferro fos, calderes murals i calderes de xapa, de gas, gas-oil, llenya, carbó, electricitat, bombes de calor, captador d'energia solar, radiadors de ferro fos, de xapa d'acer, cremadors i complements per a instal·lacions.

Aire condicionat:

Aparells de finestra, consoles, aparells autònoms, bombes de calor i equips centralitzats.

Sanitari:

Banyeres de fosa i de xapa d'acer esmaltades, porcellana sanitària, aixetes, aigüeres d'acer inoxidable i gres, complements per a la cambra de bany.

COMPANYIA ROCA-RADIADORS, S.A.

Avd. Diagonal, 513 • 08029 BARCELONA Tel. 322 40 51 télex 52832 CRRCE E - 52032 CRRCE E

TORTOSA

Va fundar la Congregació de Germanes de la Consolació

Maria Rosa Molas, una santa d'avui

TORTOSA.— Per què una vida senzilla, amagada, és elevada al triomf? Qui atorga un triomf a una vida així?

Certament no és aquesta la filosofia que sura en el nostre ambient, on triomfa la presumpció, l'altivesa, el poder... on triomfen els que aconsegueixen posseir més, encara en detriment dels altres.

Els cristians vivim, o hem de viure, en l'esfera d'una filosofia diferent. Des de l'Evangeli acceptat i assumit, personifiquem els valors de la llibertat, solidaritat, senzillesa, esforç, gosadia...

Durant la història de la Humanitat hi ha hagut persones que sorprengueren els seus contemporanis perquè s'avançaren en el seu temps a la mateixa història. Cal recordar en el camp de les ciències, Newton, Kepler, Miguel Servet... Són torxes de les quals la humanitat rep la llum; són profetes del futur; miralls on confrontar el present, honra i honor de l'herència que els ve del passat.

En aquest ordre de coses i en el si de l'Església, les persones que per viure en grau heroic els valors cristians són torxes per als propis, són denominades **SANTES**; terme que designa un estat al qual tot home, des de la intimitat del

seu ésser, aspira. Estat on es troba tota plenitud humana.

Valor modèlic d'una vida

Quan l'Església proclama la santedat d'una persona, garanteix el valor modèlic d'aquesta vida per a tots els seguidors de Crist. Garanteix el triomf dels valors evangèlics.

L'Església, amb la Canonització, va proclamar la santedat d'una dona espanyola, catalana. Una dona que, aparentment, no va realitzar res d'extraordinari i en canvi és "llum" per a la humanitat. Ens preguntem amb l'anterior Vicari de Crist, Pau VI, amb motiu de la Beatificació: "Una vida senzilla, amagada, és avui elevada al triomf, ¿Per què?"

M. Rosa Molas va néixer a Reus, el 24 de juny del 1815. Va ingressar en una Germandat consagrada al servei dels pobres malalts, el dia 6 de gener del 1841. El seu únic desig, servir els homes i consagrar-se al Senyor. En un medi que en aquella època era advers, va saber trobar el canal per al seu ideal en l'Església de Crist i va fundar la Congregació de Germanes de Nostra Senyora de la Consolació, a Tortosa el 14 de novem-

bre del 1858. A aquesta ciutat va exercir la seva acció consoladora fins l'11 de juny del 1876, data en la qual va morir.

Com a dona catalana de gran "seny" tenia uns objectius clars que adreçaven la seva vida per complet: "Tot per a glòria de Déu i en bé dels germans, res per a nosaltres", deia i també: "Només desitjo que el pobre sigui servit i Déu lloat".

Dels seus contemporanis, ens n'arriben testimonis: "A totes hores i en totes circumstàncies va acollir el seu cor la inquietud, la pena i l'amargura del proïsme i, per a les germanes fou pacífica consellera de confiança i caritat". "En el món, semblava que hi era només pel consol de tots".

Humil, generosa, lliurada...

La història ens la presenta humil, pacient, generosa, lliurada... Audaç i creativa fins a l'extrem, va dur el pes de la direcció de tres cases, col·legi, hospital i Casa de Misericòrdia. No va tenir por de defensar els drets dels asilats ni dels infants abandonats. Encara avui és ben viva la seva acció consoladora en famílies, on els seus

avantpassats, homes i dones foren recollits per M. Rosa Molas i amb ella aconseguiren un ofici que els va permetre no solament la inserció a la societat, sinó encara més, una posició acomodada per a l'època.

Per què una vida així és elevada al triomf? Maria Rosa Molas va saber, en paraules de J.B. Manyà, traduir la grandesa de la seva petitesa en dolcesa maternal per a tots, per als malalts, els infants, els ancians, les religioses i en energia treballadora, incansable en el govern de la Congregació, aquesta barreja de dolcesa i energia que li atreïen les benediccions de Déu i les simpaties dels homes de bona voluntat, fan que en el temps i en l'espai, avui, un segle més tard, sigui proclamada SANTA.

N.R.- En les notícies del bisbat de Tortosa publicades en el nostre número 470, del 25 de setembre, pàgina 12, els titulars aparegueren invertits, o sigui un en el lloc de l'altre. Preguem als nostres lectors perdonin aquest error.

L'HUMANISME XINÈS

L'humanisme no és patrimoni exclusiu d'Occident. Alguns segles abans de Jesucrist, el Confucionisme i el Taoisme, des de perspectives diferents, penetraren profundament en el cor de l'home. Aquest humanisme mil·lenari s'enfronta ara al repte d'inspirar una tecnologia que, lluny d'alienar l'home, es posi al servei de la seva realització.

El dia 6 d'octubre, a les 20 h., celebrarà la primera conferència MINA TONG CHANG, Dra. en Filosofia, que servirà d'inauguració d'aquest curs.

Tothom hi és invitat

CENTRE DE CREIXEMENT PERSONAL
Gran Via, 690, Pral., 2.ª - 08010 BARCELONA
Tel.: 232 51 53, de 10 a 1 i de 4 a 7.

DELEGACIÓ DIOCESANA DE MISSIONS

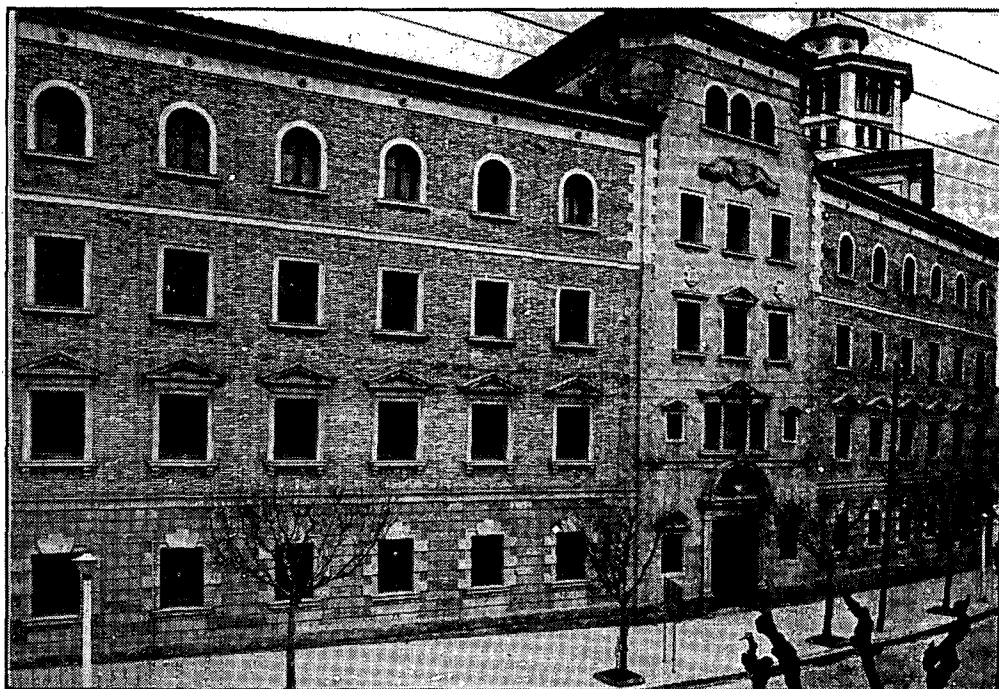
Trobada Missional Diocesana de Religioses: del DOMUND'88

Per preparar l'animació missionera del curs i molt especialment l'"Octubre missioner", ens trobarem al **Col·legi Jesús-Maria del Passeig de St. Gervasi, nº 15 — Estació Tibidabo, bus 22 i 58 — el dissabte, 8 d'octubre** de 4 a 7 de la tarda. A les 6,15 tindrem una Celebració de la Paraula de Déu.

En aquesta trobada presentarem el material de propaganda i els àudio-visuals del DOMUND. Tindrem, també, el testimoniatge d'alguns missioners que són aquests dies a Barcelona.

D'una manera particular convidem a participar a la trobada els responsables de l'animació Missionera de la vostra Comunitat i també el professorat secolar dels vostres col·legis que estigui interessat a potenciar la dimensió universal de l'educació dels infants.

VIC

El secret d'aquest any

¿Què té enguany la trobada del 12 d'octubre a Vic, interdiocesana —la IX— d'exercitants de les diòcesis de Solsona i Vic, que la distingeix de les anteriors i segurament la millora i li dona una exigència i compromís de vida cristiana excepcionals?

Heus ací el secret!

Estarà amb nosaltres, estarà present —com ho poden fer els sants des del cel— sant Pere Almató. Un sant flamant —per la recent canonització— i a més un sant de casa nostra, de la nostra terra, del poble de Sant Feliu Sasserra. Ell guiarà —la força dels sants!— els temes de reflexió i pregària: el 1er "El testimoni cristià" que desenrotllarà el P. Joan Triadó, missioner claretí i el 2on "El testimoni dels sants ens estimula" a càrrec del Sr. Bisbe de Vic, Dr. Guix. I a la tarda tots "concelebrarem" i donarem gràcies en l'Eucaristia, a la catedral, unint-nos, presidits pel Sr. Bisbe, a l'home-

natge de la diòcesi de Vic al seu sant màrtir.

Es del tot clar que hem de procurar ser testimonis de la nostra fe. Cal que hi hagi coherència entre el que creiem i el que fem. La sang de Pere Almató vessada generosament és una lliçó d'una força irrefutable. Tant de bo l'aprofitéssim.

Per informació i inscripcions: Telèfons (93) 872 04 22 de Manresa, (973) 48 00 45 de Solsona, (93) 885 05 44 de Vic.

Les persones que desitgin dinar a la Casa de Sant Antoni M.ª Claret cal que ho notifiquin el més aviat millor, abans del 9 d'octubre.

De SOLSONA, CARDONA, MANRESA i trajecte hi haurà servei d'autocar.

Cal fer les reserves de places amb anticipació, a algun dels telèfons ja indicats.

OBRA D'EXERCICIS PARROQUIALS
SOLSONA i VIC

Entrevista amb el P. Le Chapelier

Un problema dolorós per als pares cristians: La cohabitació

"Tant els joves com els menys joves estan sovint disposats, majoritàriament, a provar l'aventura de la parella, però sense els seus inconvenients, de manera que, si s'hi troben obstacles, posen fi a la seva relació, abans que la unió s'hagi consumat". Això és el que diu el P. Le Chapelier, antic professor de moral, al darrer número de la revista "Alliance", dedicada íntegrament a tractar el problema de la cohabitació al marge del matrimoni o prèvia al contracte matrimonial.

El matrimoni: Una obra mestra en perill

—Es parla força de la cohabitació juvenil. Què ens pot dir d'aquest fenomen social tan important?

—Avui, la cohabitació no és un problema exclusiu del jovent, sinó cada cop més dels adults, homes i dones. I, partint d'aquesta base, també es pot distingir diferents tipus de cohabitació. Per exemple, la unió lliure: és una unió que no té cap intenció de resoldre's en un compromís ferm. Força joves, però, quan formen una parella tenen una certa intenció que perduri, encara que abans volen viure un temps de "prova".

De qualsevol manera, el cert és que la cohabitació abans del casament o excloent-lo ha esdevingut un fenomen social molt estès. Fa uns deu anys, el sociòleg Louis Roussel deia com a conclusió d'una enquesta, que la cohabitació juvenil s'estenia ràpidament, però que no corria perill el matrimoni. Avui, el que constatem és que no es passa massa sovint de la cohabitació al casament, i que el matrimoni s'està ensorrant numèricament: n'hi ha cada any a França 100.000 menys, des de fa quinze anys. S'ha perdut el sentit de compromís amb la societat, i la societat ha perdut també la seva responsabilitat respecte a les parelles. Avui, el fet de viure en parella és quelcom purament privat.

—No li sembla que l'opinió pública ha convertit

aquests fets en situacions acceptables, normals?

—Cal distingir entre els sentiments profunds dels pares, dels joves i allò que diuen els mitjans de comunicació social. La premsa parla obertament del "company" o de la companya", i no es refereixen a situacions accidentals. És a dir, s'ha vulgaritzat la situació de cohabitació, com si fos una cosa normal.

Bastants pares, però, senten una inquietud fonda: els sembla que llurs fills es troben en una situació precària, i que estan llençant els millors anys de la seva vida.

—Quines raons donen, joves i adults, per justificar la seva decisió?

—Els més joves —escolars i de primers cursos d'universitat— saben que no tenen independència econòmica i que no poden comprometre's seriosament. Però l'amic o l'amiga serveix de companyia, hi hagi o no relacions sexuals. Més tard, la inseguretat davant l'esdevenidor els fa dir: "M'agradaria que això durés, però no ho sé; la vida ens ho dirà". Una mena de fatalisme.

Altres, més grans, potser ja han tingut una experiència decebedora i prefereixen establir unions precàries.

Jo diria que, tot i això, la raó fonamental és que el matrimoni ha perdut consistència pel que fa a la seva consideració com a institució social. La legislació ha dut els casaments a l'àmbit privat. La facilitat amb què es desfan els matrimonis és un senyal clar que ni l'Estat ni la societat no els protegeixen; és a dir, són facultatius.

Els pares volen comprendre

—Els pares cristians, com reaccionen quan veuen llurs fills portant una vida tan diferent de la que desitjarien?

—Els pares amb fortes conviccions cristianes pateixen força quan veuen que llurs fills fan la seva vida al marge de l'Evangeli, sigui perquè viuen junts simplement o sigui perquè només són casats pel civil. I no pateixen per la imatge o pel que diran. Ells no volen jugar amb la llibertat dels fills, proven d'escoltar-los, de comprendre'ls, volen veure la seva bona intenció.

—Els pares, no estan obligats a dir el que pensen? Com poden intervenir?

—Si plantegen les coses d'una manera massa intransigent, corren el perill de provocar un bloqueig. Ells han de dir amb serenitat les coses, explicar les seves conviccions, plantejar la seva pròpia experiència de matrimoni. És important que hi hagi un clima de diàleg serè. El P. de Dinechin ho explica així: "Entre la resignació, que equival a defugir el problema, i la pressió, que sovint serà nefasta, cal trobar un camí d'invitació, d'ànims, d'encoratjament vers el casament, que suposa assumir la pròpia responsabilitat, per exemple en el desig de fills, i poder tractar les altres parelles cara a cara, i estar situat en la societat d'una manera legítima. Els pares que diuen: "Com, ¿no ens en fas cas?" no tenen cap possibilitat de sortir-se'n.

No desesperar-se

—Per què aconselleu als pares cristians que estiguin confiats i que siguin optimistes?

—Crec sincerament que l'Esperit, la gràcia de Crist, actua a l'interior de cadascú. Aquesta malaltia de la qual parlem no és definitiva. Quan dos joves viuen un amor vertader, fan descobertes successives: descobreixen el perdó, per exemple. Descobreixen que estimar no és buscar el propi plaer, sinó participar del bé de l'altre. Hi ha moltes i moltes parelles que, després d'un temps d'inseguretat i de dubtes, han decidit finalment casar-se després de descobrir que l'amor humà és un reflex de l'amor de Déu.

Jacques de Bourbon Bousset ha explicat la seva experiència personal: "Ens vam casar als trenta anys. Tots dos érem agnòstics, jo batejat com a catòlic i ella com a protestant. Havíem posat Déu entre parèntesis. I ha estat el descobrir l'absolut en el nostre amor el que ens ha portat a la fe... La meua dona i jo varem considerar que el sagrament era una cosa essencial. L'absolut del nostre amor ens va portar a aquesta idea bàsica."

JEAN TROMEUR
(De "La Croix du Midi")

PELEGRINATGE DEL MIL·LENARI A ROMA

Escolliu com voleu anar-hi!

ITINERARI "A": AUTOCAR

HOTELS: 4 estrelles	3 estrelles	2 estrelles
29.700.-	27.400.-	25.000.-
Suplements per habitació individual	4.100.-	3.600.-
		3.100.-

ITINERARI:

Desembre

- LLOC D'ORIGEN - PISA**
Sortida cap a les 20.00 hs.
Sopar d'aquest dia per compte del pelegrí.
Nit en ruta.
- PISA - ROMA**
Esmorzar per compte del pelegrí. Arribada a Pisa, breu temps lliure per visitar el conjunt monumental. Dinar. Tot seguit continuació fins a Roma. Instal·lació a l'hotel, sopar i dormir.
- ROMA**
Pensió completa.
Trasllats matí i tarda per als actes programats.
- ROMA**
Esmorzar, dinar i sopar.
Trasllats matí i tarda per als actes programats.
Cap a les 22.00 hs. Sortida de Roma.
Nit en ruta.
- ROMA - NIMES - PUNT D'ORIGEN**
Esmorzar per compte del pelegrí, i continuació del viatge fins arribar a Nimes. Dinar i tot seguit sortida per la Jonquera fins al lloc d'origen.

NOTES:

Sortides previstes des de les capitals dels Bisbats de Catalunya; Barcelona, Girona, Lleida, Solsona, Taragona, Tortosa, Vic i Urgell.
(Els autocars podran dur a terme una ruta de recollida especial a partir d'un grup mínim de 15 persones. Consultar cada cas.)

SERVEIS INCLOSOS:

- Plaça d'autocar, plaça de tren o bitllet d'avió.
- Els trasllats d'autocar esmentats en l'itinerari.
- Els àpats esmentats en cada itinerari.
- Hotels de la categoria escollida en habitacions dobles amb bany o dutxa.
- Pensió alimentària completa.
- Trasllats interurbans.
- Assistència del personal de l'agència.
- Bossa de viatge.
- Insignia del Pelegrinatge.
- Manual de camts.
- Assegurança de viatge.

SERVEIS NO INCLOSOS:

- Visites amb guia a Roma o altres ciutats de l'itinerari.
- Extres als hotels i restaurants.

ITINERARI "B": TREN

HOTELS: 4 estrelles	3 estrelles	2 estrelles
39.800.-	37.500.-	36.300.-
Suplements per habitació individual	4.100.-	3.600.-
		3.100.-

ITINERARI:

Desembre

- BARCELONA - ROMA**
Sortida de Barcelona cap a les 19.00 hs.
Sopar d'aquest dia per compte del pelegrí.
- ROMA**
Esmorzar per compte del pelegrí.
Dinar en ruta en bossa de viatge.
Arribada a Roma cap a les 17.00 hs.
Trasllat des de l'estació fins a l'hotel.
Sopar i dormir.
- ROMA**
Pensió completa.
Trasllats matí i tarda per als actes programats.
- ROMA**
Esmorzar, dinar i sopar.
Trasllats matí i tarda per als actes programats.
Cap a les 22.00 hs. Sortida fins a l'estació.
Sortida en tren cap a les 23.00 hs.
- ROMA**
Esmorzar en ruta en bossa de viatge.
Dinar en ruta en bossa de viatge.
Arribada a Barcelona cap a les 20/21.00 hs.

NOTES:

- El tren portarà cotxes de 2.ª classe des dels llocs d'origen fins a la frontera de Port-Bou i tornada. Des de Port-Bou els cotxes seran lliteres de 2.ª classe fins a Roma i tornada. Suplement de lliteres comprès en el preu.
- Els mitjans de trasllat des de la ciutat d'origen fins a l'estació de Barcelona, seran estudiats i en cada cas consulteu.

CONDICIONS GENERALS

- Organització**
Agència Ultramar Express Gat. 48.
- Responsabilitat**
L'organitzador opera com a intermediari entre els viatgers i les entitats. En cas de vaga, l'organitzador es compromet a realitzar les gestions pertinents.
- Alteracions**
L'organitzador es reserva el dret d'alterar itineraris, hotels, horaris, si això és necessari per a la seguretat i benefici dels passatgers.
- Assegurança**
Despeses mèdiques per malaltia o accident limit de:
A Espanya	100.000.- ptes
A l'extranger	250.000.- ptes
- Assegurança d'equipatge i efectes especials: 25.000.- ptes
- Limit de despeses de repatriació o transport sanitari de ferits o malalts: 300.000.- ptes

ITINERARI "C": AVIÓ

HOTELS: 4 estrelles	3 estrelles	2 estrelles
72.400.-	68.900.-	67.200.-
Suplements per habitació individual	6.100.-	5.400.-
		4.700.-

ITINERARI:

Desembre

- BARCELONA - ROMA**
Trasllat des dels llocs d'origen en autocar fins a l'aeroport de Barcelona (seu de cada Bisbat). Sortida en avió cap al vespre, hora a determinar. Arribada a Roma i trasllat fins a l'hotel. Sopar i dormir.
- ROMA**
Pensió completa.
Trasllats matí i tarda per als actes programats.
- ROMA**
Pensió completa.
Trasllats matí i tarda per als actes programats.
- ROMA - BARCELONA**
Matí lliure.
Cap al vespre, trasllat fins a l'aeroport.
Sortida en avió cap a Barcelona, horari a determinar.
Rebuda a l'aeroport i trasllat fins als diversos llocs d'origen (seu de cada Bisbat).

NOTES:

Els autocars duran a terme una ruta de recollida especial amb horaris a determinar en funció del nombre de passatgers.

- Despeses de repatriació de morts:
Limit de	300.000.- ptes
- Tomada de l'assegurat per mort d'un familiar:
Limit de	50.000.- ptes
- Condicions econòmiques**
Inscripcions:
Per formalitzar la inscripció, cal complimentar la butlleta inclosa i adjuntar un taló de 10.000.- ptes.
La resta es farà efectiva 30 dies abans de la data de sortida.
- Anulacions**
D'acord amb les disposicions vigents, l'organitzador es reserva el dret de percebre els següents percentatges del total de l'import del viatge en concepte de penalització per anulació:
a) Fins a 10 dies abans de la sortida	5%
b) De 10 a 3 dies	15%
c) En les 48 hores anteriors	25%
d) La no presentació prèvia, suposarà la pèrdua total de l'import del viatge.	

JULIO MANZANARES MARIJUAN:

• A l'Església, la concepció d'un laic com a figura passiva està superada.

• Al darrer Sínode dels Bisbes hi va haver una majoria fortíssima demanant que els ministeris laicals d'acòlit i lector poguessin ser conferits indiferentment a homes i a dones.

El Dr. Juan Sánchez ha tingut la principal responsabilitat en la coordinació de tot el treball d'aquesta magna assemblea, col·laborant, aquest cop, la Facultat de Teologia de Catalunya i la Cúria de Justícia de l'Arquebisbat de Barcelona, el president de la qual és el Dr. Malaquies Zayas.

El programa de la XXI Setmana Espanyola de Dret Canònic a Sant Cugat fou molt atapeït, tant pel nombre crescut de ponències com per les múltiples intervencions en el diàleg. Era difícil connectar amb algun ponent qualificat. Ho vàrem aconseguir, primer, amb el Dr. Julio Manzanares Marijuan, catedràtic d'Eclesiologia de la Pontificia de Salamanca i present al darrer Sínode dels Bisbes celebrat a Roma.

—Quin lloc ocupa el laic a l'Església després de la promulgació del nou Codi de Dret Canònic?

—Amb el nou Codi el laic s'incorpora a la legislació de l'Església. El Codi ha assumit allò que fou adquisició del Vaticà II: tot el que significa ser membre corresponsable del Poble de Déu, compromès en tot el que implica la missió de l'Església al món, encara que sigui amb tasques diferencials. La concepció d'un laic com a figura purament passiva, que solament hi era per dur a terme allò que li confiaven els clergues, certament està superat.

—Podria assenyalar-nos alguns casos concrets en què el laic

està present en la direcció d'institucions i organismes eclesials?

—Per què no? Mencionaré els més significatius: el dret que té el laic de crear, posar en marxa i dirigir associacions; és una atribució que no li és atorgada per la jerarquia sinó que és un dret derivat de la seva pròpia condició baptismal. Un altre aspecte: la seva presència en els consells diocesans i parroquials de pastoral. Està previst en el nou Codi que el Consell Diocesà de Pastoral, per obligació, ha d'estar compost per una majoria de membres laics, perquè per als preveres i religiosos ja hi ha el Consell Presbiteral com a senat del bisbe. A la parròquia no s'imposa aquest Consell però sí que es desitja vivament. Una altra presència del laic: en els Sínodes Diocesans que en aquests moments tenen un "boom" molt intens i interessant: a Salamanca, posem per cas, hi haurà uns 10.000 laics que estan ja treballant en grups sinodals per a la preparació del Sínode, i quelcom semblant està succeint a Toledo, València, Tortosa, etc. La presència dels laics equival a la meitat dels sinodals.

Laics als tribunals

El Dr. Manzanares afegeix que el legislador, el qui exerceix el magisteri, és el bisbe, però que els altres no són purs amplificadors de la veu del bisbe sinó que col·laboren amb ell, li ofereixen les seves idees, suggeriments i propostes, i que tot això assumit passarà a les constitucions sinodals. Manzanares cita també la presència dels

laics a la Cúria Romana on si no hi tenen funcions de decisió última sí que en tenen de consell.

—Citaré una altra expressió important del laic: als tribunals eclesiàstics: la participació és molt intensa a través d'una sèrie d'oficis, com el de defensor del vincle, notari, i fins i tot pot arribar a ser un jutge laic als tribunals col·legiats. És una possibilitat oberta al nou Codi. Finalment, la responsabilitat en l'animació d'una comunitat o parròquia a través d'algun ministeri laical, quan hi ha escassetat de sacerdots.

—Això que ha dit es refereix indiferentment a homes i a dones?

—Tot és exactament igual per a uns i altres. Fins en el càrrec de jutge dels tribunals no hi ha problema perquè no requereix cap potestat d'ordre o sacramental, encara que sí de règim o de jurisdicció. A Espanya algunes dones actuen ja com a notaris en aquests tribunals, però encara no com a jutges. A l'Amèrica Llatina ja hi ha dones jutges a tribunals col·legiats, i crec que això és una cosa molt positiva i desitjable als tribunals matrimonials de l'Església.

Els ministeris laics en la dona

El Dr. Julio Manzanares afirma que al nou Codi s'estableix el principi de no discriminació, que només té unes excepcions molt concretes. Li demano la més concreta.

—La que estableix el famós canón 1.024 en què es reserva l'ordenació al ministeri sacerdotal únicament als barons. Aquest és un problema de gran envergadura teològica: l'Església expressa en aquest canón la seva consciència d'allò que ha de fer per fidelitat. És veritat que en aquesta matèria no hi ha hagut definicions últimes, dogmàtiques, acords irreversibles, però l'Església expressa quina és la seva consciència, no per a mantenir suposades hegemonies o per mantenir-se subsidiària d'antigues cultures, sinó per fidelitat a allò que ella creu que és voluntat de Crist.

—Pot pensar-se el mateix sobre el diaconat i els ministeris laicals? Tampoc aquests ministeris no poden conferir-se a les dones?

—Aquest és un altre tema. Hi ha un altre canón, el 230, en què es diu que els ministeris laicals d'acòlit i lector són reser-

vats a barons laics, però aquest punt en el moment actual està molt discutit; en el darrer Sínode dels Bisbes hi va haver un acord, si no unànime, sí fortíssimament majoritari, demanant una revisió d'aquesta norma del nou Codi per evitar discriminacions, perquè no són ministeris ordenats al sacerdoci sinó instituits per voluntat positiva de l'Església. Tanmateix, amb referència concreta al diaconat no hi va haver una unanimitat tan forta al Sínode; es van citar opinions diverses i contraposades de teòlegs de primera fila. No falten els qui diuen que el diaconat no és en ordre al sacerdoci sinó al ministeri de la Paraula, de la caritat, etc.

La invalidesa per falta de delegació

Federico R. Aznar, catedràtic de la Pontificia de Salamanca i membre del Tribunal Interdiocesà de Saragossa, és un eminent especialista en dret matrimonial.

Federico R. Aznar afirma que a partir del Vaticà II la jurisprudència avançà en nous capítols de

Jutges eclesiàstics, defensors matrimonialistes, experts sociòlegs, psicòlegs i psiquiatres al "Centre Borja" de Sant Cugat per estudiar el laicat i el diaconat.

—Donat que el nou Codi permet els laics en tot allò que és de competència de l'Església en el món i que en l'assumpte permet valorar cada una de les ciències humanes en la resolució del matrimoni, s'ha pensat que en les sessions de la XXI Setmana Espanyola de Dret Canònic que hem convocat el Dr. Juan Sánchez Sánchez de la Pontificia de Salamanca.

nul·litat matrimonial: així la "incapacitas assumendi" és un capítol que sorgeix de la pròpia jurisprudència; de l'aplicació de la llei a situacions noves de la vida i que ja des de l'any 1970 s'incorpora com a norma canònica. Al nou Codi hi ha capítols nous en relació amb el Codi de 1917, però no són nous des de la jurisprudència, des del Vaticà II, perquè ja s'estaven aplicant, i el que ha fet el Codi és formalitzar-los, incloure'ls com a

Els cursetistes de la XXI Setmana Espanyola de Dret Canònic en el "Centre Borja" de Sant Cugat.

el laïcat i de les ciències humanes en la nul·litat matrimonial

Les causes matrimonials Nul·litat, total o parcial

ensors del vincle, advocats
en Dret així com alguns
iquiatres es reuniren al
ugat a mitjans de setembre
matrimoni en l'Església.
i de Dret Canònic compro-
significa la missió de l'Es-
pecte particular del matri-
vegada més les dades de
es resolucions de nul·litat
englobar aquests dos te-
XI Setmana Espanyola de
celebrat aquí", comenta el
ez, Degà de la Facultat de
versitat Pontifícia de Sa-

ca, que fins al Concili de Trento no s'exigia per a la validesa sinó només per a la licitud del matrimoni. El Tridentí ho imposa per a la validesa per motius d'ordre pràctic, perquè la societat sabés quan hom estava casat o no, per a evitar possibles enganys o frauds. Així si dues persones emeten el seu consentiment privadament i sense testimonis és difícil poder provar-ho i recalcar el caràcter públic del matrimoni. Jo opino que la forma actual del Codi en aquesta matèria s'ha quedat curta. No s'ha donat el pas que alguns demanàvem, que s'establís com a forma canònica els mínims requisits possibles, és a dir, que el matrimoni fos vàlid sempre que fos celebrat per una persona que no estigués fora de la comunió eclesial —que no fos un sacerdot excomunicat, per exemple—, i que se celebrés en un lloc públic, una església, una capella, etc. No s'ha acceptat. Certament, en el nou Codi s'ha avançat, però no s'han acabat de resoldre tipus de problemes com el que has plantejat. A Espanya fou famosa la dècada dels 40-50 per una sèrie de matrimonis celebrats per altres personalitats ecles-

siàstiques que foren posteriorment declarats nuls per no tenir la delegació del propi bisbe o rector.

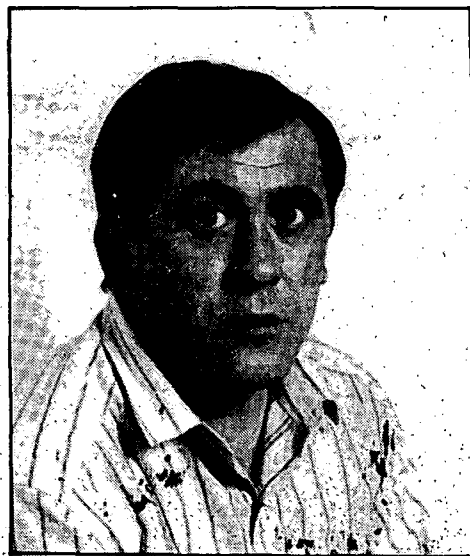
L'anul·lació a gent rica o cèlebre

Federico R. Aznar valora positivament les precisions del Papa en el seu discurs, sobre la nul·litat per anomalies psíquiques, que dirigí als tribunals eclesiàstics. "El discurs de Joan Pau II —diu Aznar— cal llegir-lo sencer, íntegre, i llavors, perden força molts dels titulars que alguns mitjans informatius empenen per manipular les seves paraules i donar un caire sensacionalista a la dada informativa". I afegeix: "El Papa no s'ha oposat que s'integrin les ciències, els coneixements i avenços humans, però insisteix que els jutges han d'estar al cas de les aportacions de la psiquiatria i la psicologia, perquè el problema és que en aquestes ciències hi ha una divergència en les escoles i molts cops estan influïdes per les tendències humanistes del mateix psicòleg o psiquiatre. El Papa ha cridat l'atenció, ha dit que els perits —psicòlegs i psiquiatres— que s'utilitzen als tribunals i els criteris que s'empren estiguin d'acord amb la concepció humana i cristiana de l'home i el matrimoni".

—Molta gent es pregunta si es dona més facilitat de nul·litat a gent cèlebre i rica...

—La causa de l'escàndol a la comunitat eclesial sobre aquest punt és per falta de vertadera informació que hauria de donar l'Església o les mateixes persones interessades. Únicament apareixen a la premsa les causes de nul·litat que es concedeixen a gent famosa i rica, i tanmateix ningú no diu que el seixanta per cent de les causes de l'Església són de franc i que el vuitanta per cent de persones que han obtingut l'anul·lació són de classe mitjana baixa. Per què? Perquè això no és notícia. Falta informació que la mateixa Església podria donar i cal afegir que en general la gent no es molesta a buscar les fonts veritables d'informació. Altra cosa són les taxes o minuts dels advocats, com a professió liberal, que depèn de la preparació, fama i altres circumstàncies. Però aquests aranzels no els cobren els tribunals eclesiàstics.

—Però ho paguen els clients.
—Per resoldre el cost dels advocats, que la gent sovint

FEDERICO R. AZNAR GIL

• El seixanta per cent de les causes de nul·litat de l'Església són gratis i el noranta per cent que les han obtingudes són gent de classe mitjana baixa.

• Hi ha qui afirma que enviar o notificar la inscripció del matrimoni canònic al registre civil sense permís dels contraents és anticonstitucional perquè la Constitució garanteix que ningú no podrà ser obligat a declarar les seves creences religioses.

tals en els seus canons, donant-los una formulació més objectiva i més segura.

—Dr. Aznar, el defecte de forma canònica que pot causar nul·litat sembla quelcom incongruent en la seva aplicació. Em refereixo a la nul·litat que es concedeix als matrimonis celebrats amb un sacerdot no degudament delegat per a això.

—La "forma canònica" és una norma positiva eclesiàstica

atribueix a l'Església, en el nostre tribunal de Saragossa s'ha pres una decisió dràstica: un grup d'advocats es va oferir a treballar per a les causes del nostre tribunal cobrant la minuta directament del tribunal i no del client. Gràcies a aquest sistema, una nul·litat a Saragossa, incloses les dues instàncies, costa 100.000 ptes. Cal afegir tot seguit que un tant per cent molt elevat no abona la totalitat de la taxa o se'ls concedeix gratuïtat total o parcial d'aquesta taxa.

A qui obliga la inscripció civil

Tractem amb el Dr. Aznar un últim tema: si existeix l'obligació moral, i a qui li competeix, notificar el matrimoni canònic al poder civil. La consulta es refereix a casos límit, com el de dos vidus jubilats que separatament —fins i tot "ajuntats"— perceben dues pensions i que en casar-se per l'Església —impulsats per motius de consciència i fe—, perden una pensió. Donat que la pensió és baixa i no arriba a cobrir les necessitats d'ambdós cònjuges, es planteja si podria ometre's tal notificació al registre civil. El Dr. Aznar emet les seves opinions.

—La fiscalitat de la família és un tema que s'ha denunciat constantment al nostre país. És una incongruència que el Govern digui que vol donar suport a la família i afavoreixi aquest tipus d'unions no familiars. A d'altres països han adoptat altres sistemes. Si no es modifica aquí el sistema, s'aconsegueix

el contrari del que es pretén. La Santa Seu de sempre ha volgut reforçar el matrimoni canònic de manera que estigui reconegut civilment, per evitar una doble cerimònia al cristianisme, perquè no perdi els privilegis socials i civils, pel mateix interès públic de la família i del matrimoni, etc. Avui l'Església ha de plantejar-se al nostre país moltes vegades aquesta matèria i a la pràctica ha de deixar al cristianisme la responsabilitat i la llibertat d'inscriure el seu matrimoni al jutjat. Opino que negar la celebració del matrimoni cristià a dos vidus jubilats, la pensió dels quals és baixa, pel sol fet de dubtar si notificaran el seu enllaç perquè l'inscriguin al registre civil, no seria procedent. Algun autor ha dit que a Espanya enviar la inscripció del matrimoni canònic al registre civil sense el permís dels contraents, va contra la Constitució, perquè la Constitució garanteix que ningú no podrà obligar a declarar les creences religioses, i el fet d'enviar el document perquè s'inscrigui pot significar una violació de la consciència.

La XXI Setmana Espanyola de Dret Canònic fou oberta per l'arquebisbe de Barcelona, cardinal Jubany, i tancada pel bisbe auxiliar, Dr. Lluís Martínez Sistach, dos eminents canonistes.

Agraïm a la senyoreta Lluïsa Barrera i al P. Ramon Domènech, delegats per als mitjans informatius, les facilitats que ens varen donar per aconseguir aquesta entrevista en exclusiva per a "Catalunya Cristiana".

FRANCESC GAMISSANS

de Borja" de Sant Cugat del Vallès

CALENDARI

Diumenge, 2 d'octubre. XXVII del temps ordinari. La Mare de Déu de l'Acadèmia, patrona de Lleida. Els Sants Àngels de la Guarda. Beat Berenguer, bisbe.
Festa major a Serós.
El sol surt a les 5,48 i es pon a les 17,32 —hora solar—. **Dilluns, 3 d'octubre.** Sant Francesc de Borja, S.J. i santa Mª Josefa Roselló, fundadora.
Fira a Llessui.
Dimarts, 4 d'octubre. Sant Francesc d'Assís, fundador; sant Faust, màrtir i santa Aurea, verge.
Dimecres, 5 d'octubre. Sant Plàcid, monjo màrtir. Santes Caritina, verge i Gala, vídua.
Fira a Pobleta de Bellvei i Sant Julià de Lòria.
Dijous, 6 d'octubre. Sant Bru, fundador; sant Emili i sant Cast, màrtirs.
Festa major a la Calonge de Segarra.
Fira a la Maçana.
Divendres, 7 d'octubre. La Mare de Déu del Roser. Sant Sergi, sant Bacus i sant Apulei, màrtirs.
Fira a Salardú.
Dissabte, 8 d'octubre. Sant Simeó, profeta; sant Nèstor, màrtir. Santa Reparada, verge i santa Thais, penitent.
Fira a Viella.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

2 d'octubre. Diumenge, XXVII de durant l'any. Lectures: Primera Gn 2,18-24, S 127, segona He 2,9-11, tercera Mc 10,2-16.
3 d'octubre. Dilluns de la set. XXVII de durant l'any. Lectures: Primera Ga 1,6-12, S 110, segona Lc 10,25-37.
4 d'octubre. Dimarts de la set. XXVII de durant l'any. Lectures: Primera Ga 1,13-24, S 138, segona Lc 10,38-42.
5 d'octubre. Dimecres. Tèmpores d'acció de gràcies i de petició. Lectures: Primera Dt 8,7-18, 1Cr 29,10-12, segona 2C 5,17-21, tercera Mt 7,7-11.
(Ga 2,1-2.7-14, S 116, Lc 11,5-13)
6 d'octubre. Dijous de la set. XXVII de durant l'any. Lectures: Primera Ga 3,1-5, Lc 1,69-75, segona Lc 11,5-13.
7 d'octubre. Divendres de la set. XXVII de durant l'any. Lectures: Primera Ga 3,7-14, S 110, segona Lc 11,15-26.
8 d'octubre. Dissabte de la set. XXVII de durant l'any. Primera Ga 3,22-29, S 104 segona Lc 11,27-28.

Litúrgia de les Hores. Setmana III

Diumenge, 2. Propi del temps.
Dilluns, 3. De fèria.
Dimarts, 4. Sant Francesc d'Assís. Memòria obligatòria.
Dimecres, 5. Tèmpores d'acció de gràcies i de petició.
Dijous, 6. De fèria.
Divendres, 7. La Mare de Déu del Roser. Memòria obligatòria.
Dissabte, 8. De fèria.

PREGUEM AMB EL SANT PARE
JOAN PAU IIEl Papa ens demana oracions,
aquest mes d'octubre,
PELS QUI TENEN LA MISSIÓ
D'ENSENYAR

El món de l'educació és molt complex. En primer lloc, preguem pels pares. Especialment pels que es cansen; els desesperats; els que no comprenen els fills i creuen que tot és inútil. Els deixen fer el que volen. Demanem per a ells capacitat de diàleg per comprendre; llavors no hauran de dimitir.

Alguns pares veuen que la política influeix en l'ensenyament; però ells no volen ficar-s'hi. Necessiten la nostra oració per tenir coratge. Han d'exigir el respecte de les seves conviccions morals i religioses mentre els fills no estiguin en edat d'elegir lliurement. Que es respecti en la vida pràctica una autèntica llibertat d'ensenyament. No n'hi ha sense igualtat d'oportunitats per a tots.

Els mestres i professors necessiten el reconeixement de la societat, especialment el dels pares. Els governants han de comprendre els seus problemes i les seves justes aspiracions; han de tenir voluntat política de trobar solucions. No s'hauria de repetir el trist espectacle d'un país democràtic incapaç de dialogar; tots contra tots; desautoritzats els Sindicats pels mateixos mestres i professors, com la primavera passada. Els governants han de donar a l'ensenyament la prioritat que per la seva transcendència li pertoca.

Preguem especialment per les escoles catòliques. Que ho siguin de veritat pels valors evangèlics que transmeten. Que entre tots aconseguim que el demà sigui millor, perquè hem ofert una formació millor.

Intenció missional

Preguem també PER L'OBRA DE LA PROPAGACIÓ DE LA FE, instrument que canalitza els esforços missioners del poble de Déu.

ANTONI Mª SERRALLONGA, sj

HOMES I INSTITUCIONS

El gran missioner de Califòrnia beatificat el 25 de setembre

Fra Juníper Serra

Més de tres mil mallorquins han assistit a Roma el passat diumenge, dia 25, a la solemne beatificació del franciscà mallorquí fra Juníper Serra, fill d'una modesta família de picapedrers i camperols.

Els seus pares, Antoni Serra i Margarida Ferrer, foren uns humils camperols. Juníper va néixer el 25 de novembre del 1713 a Petra, la vila que serva amorosament el seu record i de sempre li té una singularíssima devoció.

La campana de Santa Bàrbara

La propietat de la casa pairal, molt humil, típica de la pagesia illenca, conservada zelosament tal com estava quan hi va passar els seus primers quinze anys el nou beat, fou transferida el 1932 a la ciutat i comtat de San Francisco (Califòrnia), i des del 1958 té cura de la seva conservació la "Society of California Pioners". Molt a prop de la casa, en un bonic edifici d'estil tradicional mallorquí del segle XVII, hi ha el museu i centre d'estudis juniperians, inaugurat el 1959, en el solitari jardí del qual pot veure's la campana procedent de la missió de Santa Bàrbara, una de les que va fundar el pare Serra, i en les seves aules poden contemplar-se símbols i records de la vida i l'obra civilitzadora i apostòlica del gran missioner a Mèxic i Califòrnia.

Petra escenari de set dies de festa

Amb els mallorquins, anaren a Roma, agermanats en la devoció el Pare Serra, més de mig miler de

californians amb els seus bisbes que després han visitat Mallorca per conèixer la terra nadiua del nou beat.

A migdia del 25, les campanes de totes les esglésies mallorquines llançaren les campanes al vol i durant la setmana compresa entre el 7 i el 15 d'octubre serà Petra escenari de set dies de festes religioses i culturals en honor al nou beat franciscà mallorquí.

ADULTS EN LA FE

Símbols i catequesi familiar (i 3)

JOAN GUITERAS I VILANOVA

expressió: "Sí, ara pregar..., després del que m'has fet!"

Les celebracions de l'any litúrgic i
les dels sagraments

S'ha de fer —ja és una realitat considerable— una valoració important de la Pasqua. És la festa de les festes, la festa reina. També la del diumenge. La celebració dominical sembla un escull insalvable per a moltes famílies. Convindria, d'una vegada, copsar el sentit d'aquest dia i adoptar l'estil de vida que requereix. És clar que han canviat els costums socials, els desplaçaments, l'anada al camp del cap de setmana... però és difícil d'això extreure'n la pagització del diumenge. Tots sabem que la major part de nens de les nostres catequesis i de les escoles catòliques no són ajudats a viure el diumenge.

També interessa una bona celebració de l'Advent-Nadal, de la Quaresma i de la cinquantesima pasqual. Ha de tenir el relleu adequat el sagrament de la penitència o reconciliació, com a expressió de la conversió cristiana en el si de la família. I considero que el sagrament de la unció dels malalts no s'ha de diferir en el cas d'una malaltia greu, i menys per allò que el malalt no s'espanti. La unció no és per espantar, sinó per confortar. La preparació i la celebració de la confirmació i de la primera comunió són importantíssimes i no han de ser minimitzades.

Les imatges

Haurien de formar part, amb una presència adequada, de l'ornamentació d'una casa, on els elements religiosos volen ser funcionals per a la vida cristiana. Cal que les imatges siguin els més artístiques possibles. És curiós com, en els pisos de moltes parelles joves i casades per l'Església, no hi ha, de vegades, ni un signe religiós. Com si la creu al dormitori o una imatge de Maria no formés part de la modernitat que pretenen establir i viure. Com si no fossin "in" sinó "camp". Quan, en realitat, els nens s'han d'avesar a les imatges.

La benedicció de la taula

És important l'asseure's a taula. El menjar de l'home s'hominiza en fer-lo acompanyat. L'àpat compartit. Element de fraternitat quotidiana i, so-

vint, festiva. El menjar, do de Déu. Beneir-lo i donar-li gràcies. Vull notar: tots els qui beneeixen, ¿acaben després donant gràcies?

El llibre de la Bíblia

Ha de tenir un lloc privilegiat en la biblioteca familiar. Ha de ser un llibre per a ús normal i s'ha de respectar. A l'abast hi ha bones edicions per als infants.

Els aniversaris

Entre ells, ha de tenir relleu el del casament dels pares. Una data important en la qual els esposos són "invitats" a renovar conscientment el seu compromís matrimonial. Afegeix encara, el ritual, un altre aspecte: "Mentre les moltes ocasions que els esposos tenen per actualitzar el seu compromís i la seva missió en l'Església, els serà bo d'aprofitar el moment de la Vella Pasqua. Caldrà ajudar-los a descobrir, amb aquesta ocasió, la relació íntima que hi ha entre el baptisme i el seu matrimoni..."

Moments privilegiats

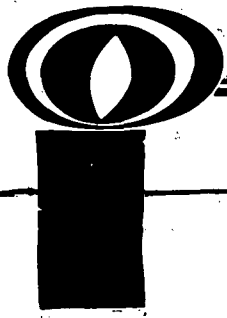
Bona ocasió pedagògica serà el bateig d'un infant. Pot ser un esdeveniment en el qual participin molt bé els altres fills. També la primera comunió. Aquesta ha de ser preparada, la catequesi s'ha de fer amb temps i ha de prosseguir després d'aquest fet; ha de ser una festa en la qual es descobreixi la seva profunditat per una serena sobrietat que no lleva res a l'alegria.

Demanar la classe de religió

És un element claríssim de la sol·licitud personal. En això no és admissible ni la deixadesa ni l'oblit. Ni l'acollir-se a una pretesa llibertat. Si cal educar per a la llibertat. La fe és camí de llibertat. L'educació religiosa escolar és un dret i un deure dels pares creients.

Premsa cristiana

Enmig de l'allau de revistes que solen entrar a les llars, seria bo que hi hagués premsa cristiana. Hi ha revistes d'informació. I, com que aquest article és en un setmanari catòlic, ¿perquè no tenia a casa "CATALUNYA CRISTIANA"? No és una broma, sinó una bona idea.

A la ciutat de san Francesc

El carisma de la ciutat d'Assís és el de ser la ciutat de sant Francesc. Si no fos ell, aquesta ciutat seria una més de les encisadores ciutats de l'Úmbria, sense passar d'aquí. Però ara tothom que arriba a Assís sap que hi va per "convivre" amb sant Francesc. És com si hom estigués a punt de trobar-lo en algun racó d'aquells carrers que pugen i baixen, i es comuniquen a través d'unes escaletes gairebé amagades entre casa i casa.

Com totes les coses, però, àdhuc les més santes que els homes podem tractar, també el carisma d'Assís es pot banalitzar, i convertir-se en una passejada festiva, en un comprar records incessantment, en un curiosejar les pintures de les esglésies. I no és pas que això hagi de contradir necessàriament la visita a Assís en profunditat. Simplement, fer només això seria quedar-se molt lluny de les possibilitats.

Gairebé a les vigílies de la festa de Sant Francesc, proposo als lectors amics unes reflexions fetes durant una visita recent a la ciutat de sant Francesc. És un intent de recerca de la trama de fons de l'esperit de sant Francesc, tal com encara el trobem plasmat en la ciutat i en el paisatge d'Assís.

"ELS DOS FORMEN UNA SOLA FAMÍLIA"

Posar nom a les coses, cercar la companyia capaç d'ajudar-lo, reconèixer l'esposa com a semblant, heus aquí les característiques de la descripció de l'home que vol indicar-nos el Gènesi. Tot això, volgut per Déu. L'home i la dona formant una unitat en el disseny de Déu i en l'amor humà, quan es conforma a aquest disseny. L'aprofundiment en aquestes grans afirmacions bíbliques porta molta més llum sobre el sentit de la humanitat que no pas les reivindicacions nervioses i agressives que poden semblar de moda en els nostres dies.

Lectura del llibre del Gènesi (2:18-24)

El Senyor-Déu digué: "No seria bo que l'home estigués sol. Li faré qui l'ajudi i l'acompanyi". El Senyor-Déu modelà amb terra totes les bèsties salvatges i tots els ocells, i els presentà a l'home, a veure quin nom els donaria: el nom que l'home donava a cada un dels animals, era el seu nom. L'home donà el nom a cadascun dels animals domèstics i salvatges i a cadascun dels ocells, però no en trobà cap capaç d'ajudar-lo i de fer-li companyia. Llavors el Senyor-Déu va fer caure l'home en un son profund. Quan quedà adormit, Déu prengué una de les costelles de l'home i omplí amb carn el buit que havia deixat. Després, de la costella que havia pres, el Senyor-Déu va fer-ne la dona, i la presentà a l'home. L'home digué: "Aquesta sí que és os dels meus ossos i carn de la meua carn. El seu nom serà l'esposa, perquè ha estat presa de l'espòs". Per això l'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva esposa, i, des d'aquell moment, ells dos formen una sola família.

"QUE EL SENYOR ENS BENEIXI TOTA LA VIDA"

La tradició bíblica posterior, meditant les paraules del Gènesi, i rica de l'experiència familiar d'una vida segons la Llei del Senyor, ens ha deixat aquest cant de la família. La litúrgia cristiana l'utilitza sobretot en celebrar el sacrament del matrimoni.

Salm 127:1-2,3,4-5,6 (R.: cf. 5)

Feliç tu, fidel del Senyor,
que vius seguint els seus camins.
Menjaràs del fruit del teu treball,
seràs feliç i tindràs sort.

R.: Que el Senyor ens beneixi tota la vida.

La teua esposa fruitarà com una parra,
dins la intimitat de casa teua;
veuràs els fills com plaçons d'olivera
al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor seran beneïts.
Que el Senyor et beneixi des de Sió.
Que tota la vida puguis veure
prosperar Jerusalem. R.

Que puguis veure els fills dels teus fills.
Pau a Israel! R.

• El Crist crucificado

Hi ha una primera cosa que bé podem considerar central: els dos personatges més visibles a Assís, són el Sant Crist i sant Francesc. Probablement trobaríem poques esglésies que tinguessin tantes imatges del Crucificat com les trobem en les dues basíliques franciscanes. I, encara, la cèlebre imatge del Crist de sant Damià, que va "parlar" a sant Francesc: "Vés, repara l'Església...!" Evidentment, la figura de sant Francesc es multiplica: la seva vida (el Giotto!), la seva glòria, la seva figura... Però hi ha quelcom més: a les pintures de les esglésies d'Assís es produeix una mena de sincronia i de sim-biosi entre el Crucificat i Francesc d'Assís: d'una banda, sant Francesc i els frares estan presents en les escenes del Calvari, juntament amb Maria i Joan i les dones; d'altra banda, la crucifixió està present en la figura de sant Francesc, a través dels estigmes, i és el Crucificat mateix el qui indica a sant Francesc el que ha de fer. És ben clara l'aplicació a sant Francesc d'aquelles paraules de sant Pau: "No vull gloriar-me en res que no sigui la creu de Nostre Senyor Jesucrist... Jo porto en el meu cos els senyals de Crist!"

Heus aquí el centre vital del missatge d'Assís, de la persona de Francesc: el Crist, i aquest crucificat. L'esperit franciscà és, abans de tot, fortament cristològic, pasqual, evangèlic.

• El Pare Nostre del cel

En el fons d'aquesta identificació de Francesc amb Jesucrist crucificat és on es troba el sentit del "Pare-nostre" de sant Francesc. Que sant Francesc es despullés de tot davant del seu pare, i comencés a dir el "Pare-nostre", no és un acudit xocant. És la profunda experiència de saber-se fill de Déu en el Fill. El Fill s'ha fet pobre —s'ha "despullat"— per enriquir-nos amb la seva pobresa. La pobresa de sant Francesc no és romàntica, sinó teològica, o, si voleu, és trinitària: és comunió amb el Crist crucificant=pobre, i per Ell, i amb Ell, i amb Ell, orientació vers el Pare.

• L'Esperit i la Pau

Posats en aquesta visió trinitària, ens preguntem si la referència a l'Esperit Sant manca en l'esperit franciscà. I resulta que no, ben al contrari: l'Esperit Sant,

com li correspon en la seva missió, és el que envaeix tota aquesta relació entre sant Francesc i Déu, i els homes, i tot... En el carisma d'Assís, el nom de l'Esperit és el dels seus fruits, especialment la pau. Ho diu també sant Pau (Gal 5,22): els fruits de l'Esperit són la caritat, el goig, la pau, la paciència, la benignitat ("Les coses benignes", deia Ruyra).

Qui sap si és precisament la pau —el fruit de l'Esperit— el que pot quedar més banalitzat a Assís. De vegades sembla que n'hi hagi prou amb una pau petita (que no hi hagi guerres, que no hi hagi blocs, que no hi hagi armament nuclear...); la pau de l'Esperit és més ampla, més profunda, més positiva. És la pau als homes que estima el Senyor. No nega l'anterior, però ho supera. I aquesta pau profunda es pot respirar a Assís quan hom es posa a pregar. Perquè la pau —l'Esperit— és el Do.

• Refer l'Església

Sant Francesc no és pas una idea, una abstracció. Sant Francesc fou cridat a una missió: "Vés, refés la meua Església..." L'obra de sant Francesc té un principi clarament eclesiològic. Anar a sant Damià, agenollar-se davant del Sant Crist meravellós a l'església de santa Clara, és posar-se en contacte amb aquesta orientació. I ho és també veure, a les pintures de Giotto, el papa Honori escoltant amb atenció sant Francesc, o el papa Innocenci III veient en somnis un frare que sosté la basílica de Laterà, o donant a sant Francesc l'aprovació de l'orde. Francesc refà l'Església i la sosté amb la predicació de l'Evangeli i el testimoni de vida.

• La fraternitat

L'Església, i tothom, i tot! Quan hom és pobre, es té tot, amb la mirada de Déu. Quan hom viu la comunió amb Jesucrist, el primogènit, tot esdevé germà. Tampoc l'universalisme còsmic de sant Francesc no pot atribuir-se a una visió romàntica de la naturalesa, sinó a una visió estrictament teològica: el Pare nostre és el que ha fet el cel i la terra; el Crist ha mort per recapitular-ho tot en el Ell mateix i reconciliar-ho amb el Pare; l'Esperit omple tota la terra... Quan es mira l'Úmbria des d'Assís, no és tan difícil creure que Déu ho ha fet tot bo...

"TANT EL QUI SANTIFICA COM ELS QUI SÓN SANTIFICATS TENEN UN MATEIX PARE"

Avui comença la lectura d'aquest text de l'òrbita de la literatura paulina, on ressona l'enyorament dels jueus d'origen envers el culte del temple. Era comprensible aquest enyorament; és una experiència que retrobem encara, en els nostres dies, entre els que enyoren altres formes de celebració. L'autor comença la seva reflexió amb la contemplació del misteri de Crist: Ell és el primer que s'ha "abaixat", sent-se germà. La glòria que amb això ha obtingut és la nostra esperança de germans. Quan diem el "Pare-nostre" renovem aquesta fe fonamental.

Lectura de la carta als cristians hebreus (2:9-11)

Germans, Jesús, abaixat va ser posat un moment per sota dels àngels, però, ara, després de la passió i la mort, el veiem coronat de glòria i de prestigi; perquè Déu, que ens estima, va voler que morís per tots. Déu que ho ha creat tot i ho ha destinat tot a ell mateix, volia portar molts fills a la glòria, i convenia que aquell qui els havia de guiar a la salvació, fos consagrat pels sofriments. Tant el qui santifica com els qui són santificats tenen un mateix pare, i per això no s'avergonyeix d'anomenar-los germans.

"ALLÒ QUE DÉU HA UNIT, L'HOMME NO HO POT SEPARAR"

No és l'home el que ha fet la humanitat "home i dona". Això ve des del principi, des de la creació. Ve de les mans de

Déu! Per això és una realitat "sagrada", com ho és la vida mateixa. L'esforç dels homes consisteix precisament a mirar aquest principi, acollir-lo, posar-s'hi d'acord... No es tracta d'un mirar "enrera", sinó d'un mirar al "profund" de la voluntat de Déu. Aleshores es podrà descobrir que l'amor ve de Déu, i que és Déu el que uneix. Per al cristià, tot està vinculat a la Nova i eterna aliança, en la sang de Jesucrist.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc (10:2-16)

En aquell temps, els fariseus anaren a trobar Jesús per provar-lo, i li preguntaren si el marit es pot divorciar de la seva dona. Ell els preguntà: "¿Què us va ordenar Moïses?" Li respongueren: "Moïses permet de donar a l'esposa un document de divorci i separar-se". Jesús els digué: "Moïses va escriure aquesta prescripció perquè sou tan durs de cor. Però al principi, Déu creà l'home i la dona. Per això l'home deixa el pare i la mare i ells dos formen una sola família. Per tant, ja no són dos, sinó una sola família. Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar". Un cop a casa, els deixebles tornaren a preguntar-lo sobre això mateix. Jesús els diu: "Aquell qui es divorcia de la seva dona i es casa amb una altra comet adulteri contra la primera, i si la dona es divorcia del seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri".

[La gent portava a Jesús uns nens perquè els imposés les mans, però els deixebles renyaven els qui els havien portat. A Jesús li sabé greu que els renyessin, i els digué: "Deixeu venir els nens, no els excloueu, el Regne de Déu és per als qui són com ells. Us ho dic amb tota veritat: Qui no rebí el Regne de Déu com el rep un nen, no hi entrarà pas". I els prenia als braços i els beneïa imposant-los les mans.]

LA BÍBLIA A L'ABAST

La saviesa del cap de casa

La primera lectura de la missa d'avui ens ha introduït en la comunió familiar. L'autor jahvista de la narració de Gn 2:18-24 afirma solemnement que la humanitat —l'home i la dona— és essencialment social i sociable. Home i dona, sortits de la mateixa mà de Déu, són cridats, des dels orígens, a la comunió dels cossos i dels esperits, a formar una unitat indivisible i alhora respectuosa amb la llibertat i la personalitat de cadascun dels integrants de la parella humana lligada pel vincle matrimonial. No és tracta, doncs, ni de barreja de sexes, ni de subordinació del ésser inferior —suposat massa tendenciosament en la dona— a l'home, ésser superior, ni d'una pretesa igualtat —potser fóra més exacte dir-ne "duplicat"— home dona. Es tracta d'una comunió, que suposa la complementarietat de dos éssers diferents, que fan via junts pel camí de l'existència humana, empesos per la dinàmica d'aquell amor que sant Pau dibuixa tan bé a 1C 13:4-7, que els obre a la vida i que constitueix l'energia que mena la humanitat a la seva realització, i, alhora, expressió de la voluntat divina de fer l'home a imatge i semblança seva. És des d'aquesta dimensió que avui cantem el salm 127.

El salmista és un "savi" que vol conduir els caps de família a assolir la vertadera "saviesa" que consisteix en el sant temor de Déu i a servir-lo amb fidelitat. **Feliç tu, fidel del Senyor, que vius seguint els seus camins** (v. 1). D'acord amb la mentalitat jueva d'aquell temps, —derivada d'un determinat estadi de la revelació que encara no ha fet descobrir a Israel la felicitat superior que produeix l'amistat amb Déu, que és el bé espiritual més excel·lent a què l'home pot tenir accés—, el salmista promet al pare de famílies el benestar i la prosperitat materials de casa seva i dels seus: **Es així com els fidels del Senyor seran beneïts** (v. 4). Els béns del tre-

Invitació a la pregària familiar

(Salm 127 -H.: 128-: 1-2. 3. 4-5. 6 R.: cf. 5)

JOSEP M.ª ARAGONÈS

ball —que assegura el pa de cada dia—, una esposa fecunda —que assegura una família forta i honorable, que és el fonament d'una pàtria pròspera—, i una velleïsa feliç, són l'expressió externa i palpable de les benediccions de Jahvè.

La pregària, expressió de saviesa

El salm no parla directament de la pregària, però es pot sobreentendre amb facilitat. La fidelitat al Senyor per part del cap de casa i de tota la família, no sols suposa el temor de Déu i el compliment de la Llei, sinó un tracte familiar amb Jahvè. Déu, per dir-ho així, ha entrat plenament en la família i hi ocupa el lloc que li correspon. El pare i la mare són, dins de casa, imatge de Déu. Vet aquí la gran responsabilitat dels esposos davant dels seus fills i davant de la pròpia consciència: han de fer tots els possibles per ser imatge digna de Déu. La qual cosa no vol pas dir adoptar una actitud hieràtica, deshumanitzada, sinó mirar d'encarnar, amb totes les conseqüències que el mot comporta, la profunda humanitat de Déu, feta d'amor i de vida que es dona. És aquí on s'inscriu la necessitat de la pregària familiar, perquè tots els seus membres puguin viure la seva condició de "fidels" d'una manera individual i col·lectiva alhora. Podríem parlar, tot llegint aquest salm responsorial, de "la pregària

de totes les coses": la pregària del treball, la del nostre pa de cada dia, la pregària de la bona sort, l'oració de la comunió conjugal que aguanta la unitat i la coherència familiar, la pregària de la paternitat i la de la fraternitat, la pregària de la família reunida entorn de la taula, la pregària del país que prospera, l'oració serena de la vellesa... I tot cantant aquest salm en clau de pregària familiar, per aconseguir i mantenir la "fidelitat" al Senyor, hauríem de fer un cert examen de consciència sobre l'absència de pregària familiar —i potser de cap mena— que es dona en les nostres llars. Desgraciadament, el nostre és un país de famílies que no preguen. Això és molt greu. I ho pagarem molt car. La descriptització del país comença per foragitar la pregària familiar de les nostres cases i acaba arruïnant l'espiritualitat i l'ètica del poble. Fóra bo que avui recordéssim que hem entrat en el mes del Roser, la gran devoció mariana de les nostres cases pairals i de les nostres parròquies. Moltes han estat i són encara les famílies que en el rés del rosari han trobat i mantingut la pràctica de la pregària familiar. **Que el Senyor et beneïxi des de Sió —des del Roser—; Que tota la vida puguis veure prosperar...** Catalunya (v. 5).

L'Església prega en família

La gran família dels fills de Déu és aple-

gada per Jesús entorn de la taula de l'eucaristia. Ell, Jesús, és el cap de casa fidel al Pare, que no es desvia mai de seguir els camins del voler de Déu i hi mena tota la fillada de l'Església. Aquesta Església és l'Esposa del Verb, que Crist ha estimat i s'ha ofert a si mateix per ella, a fi de santificar-la, purificant-la amb el bany d'aigua, acompanyat de la paraula, i presentar-se a si mateix l'Església gloriosa, sense màcula ni arruga o res de semblant, sinó santa i immaculada (Ef 5:26-27). L'Església és l'Esposa fecunda que fruita com una parra dins la intimitat de la casa de Déu (v. 3), i que unida a Jesucrist esdevé una vinya que produeix fruits espirituals abundants i permanents (Cf. Jo 15:1-16). Cada diumenge —i sempre que celebra l'eucaristia— la Mare Església **veu els seus fills com plançons d'olivera al voltant de la taula de la Cena del Senyor** (v. 4). És Jesucrist qui els ha reunits i els alimenta amb el pa guanyat amb el sacrifici de la seva pròpia vida, els regala amb la seva paraula i acull les seves pregàries. **Es així com els fidels del Senyor són beneïts** (v. 4). La pregària omple i anima la vida de l'Església. La pregària dels seus fills, però sobretot la pregària de tota la família eclesial reunida en nom de Jesucrist. Una Església que no pregués en família fóra inconcebible. Ja no seria església —aplec—, potser podria ser una suma de persones més o menys simpatitzants entre elles, però no podria ser una comunió. I l'Església de Jesucrist és essencialment un misteri de comunió. Misteri que ha de ser viscut a tots els nivells de l'experiència humana, també al nivell de la família. No és perquè sí que la família cristiana ha estat anomenada petita església domèstica. Per això és tan important —necessari— que retornem les nostres famílies a la pràctica de la pregària familiar. **Que el Senyor ens beneïxi des de Sió; que tota la vida puguem veure prosperar l'Església** (v. 5).

CULTURA CIENTÍFICA

El cervell i l'ànima humana

23. La formació del cervell en la teoria evolucionista

La divisió del còrtex cerebral en paleocòrtex ("pàlios", antic), arquicòrtex ("arkhaios" arcaic) i neocòrtex ("neós", nou) que vam explicar la setmana passada responia a un criteri filogenètic, és a dir, segons la teoria evolucionista, a les distintes etapes de formació del cervell humà al llarg de les eres geològiques, per evolució des d'un primer cordat o vertebrat d'estructura primitiva molt simple. La descripció d'aquesta evolució que ens en fan els biòlegs partidaris de la teoria és una reconstrucció ideal a partir d'unes hipòtesis. No podem, doncs, afirmar que sigui indiscutiblement exacta ni que es pugui demostrar, en el sentit propi de la paraula "demostrar", però creiem que agrada als lectors saber com explica la cosa, i per això dedicarem aquest article a exposar-la:

El "tipus" o "phylum" dels animals coneguts amb el nom de "cordats" comprèn tres subtipus que són els cefalocordats, els urocordats i els vertebrats. Els **cefalocordats** (de corda dorsal que arriba fins al cap) haurien estat els primers representants existents de tot el phylum. Avui dia només en sobreviu una espècie, el peix llanceta o amfiox (*Branchiostoma lanceolatum*) que és un animal de 6 cm. de llargada amb el cos deprimat lateralment i acabat en punta pels dos extrems, amb forma de peix, però que no té co-

lumna vertebral ni crani sinó només una corda dorsal, el notocordi, que li fa d'esquelet, amb un tub neural al damunt; aquest tub s'assembla a una medulla espinal i té ramificacions nervioses. D'un cefalocordat primitiu semblant a l'amfiox haurien sorgit gràcies a canvis evolutius de "perfeccionament" tots els vertebrats. Els urocordats (amb corda dorsal a la regió caudal) comprenen encara avui moltes espècies, i s'haurien originat dels cefalocordats per unes adaptacions diferents de les dels vertebrats.

I com va sorgir el primer cefalocordat? És dubtós el seu parentiu amb altres tipus zoològics. Alguns deien que, a causa de la segmentació que presenta podria haver sortit d'un grup d'anèl·lids o d'artròpodes, però els autors actuals consideren més probable que provinguí d'un tronc arcaic d'equinodermes-hemicordats. Aquesta imprecisió no els ha impedit de descriure la seva evolució posterior:

Els primers cordats eren molt més petits encara que l'amfiox actual i vivien en aigües superficials temperades del període càmbric, ara fa més de 500 milions d'anys. El fet de viure en zones il·luminades pel Sol va ser la causa de la formació d'una banda sensorial amb les corresponents neurones al dors de l'animal; en l'embrió d'un vertebrat es veu, efectivament, que el

FRANCESC NICOLAU
Professor de la Facultat
de Teologia de Catalunya

sistema nerviós comença amb una banda dorsal (el **neuroectoderm**) que després s'invagina. Si l'embrió reproduceix l'evolució de l'espècie cal pensar en un procés semblant en aquells cordats primitius, en els quals la invaginació també s'hauria portat a cap, per raons de seguretat; així es protegia aquell delicadíssim sistema nerviós primitiu.

Més endavant l'evolució del phylum provocaria una protecció més plena del tub neural, i el notocordi, o esquelet interior, aniria recobrint-lo de mica en mica. Al mateix temps la part davantera es modificaria d'acord amb les necessitats en la lluita per la vida. Per "neurobiotaxi" (o tendència evolutiva dels centres nerviosos a emigrar cap als òrgans sensorials) el tub neural formaria primer una vesícula (el prosencèfal) relacionada amb l'olfacte, després una altra (el mesencèfal) per a captar millor la visió i finalment una tercera (el romboencèfal) per a l'equilibri i les vibracions acústiques; a continuació aquestes vesícules s'anirien modificant vers el cervell tectum òptic i cerebel. Més tard hi hauria hagut els estringulaments del prosencèfal i romboencèfal, originant les altres parts que ja sabem: telencèfal i

diencèfal el primer i metencèfal i mielencèfal el segon.

L'evolució del còrtex cerebral

Segons això, el telencèfal, convertit ara en el gros cervell humà, inicialment tenia una funció enterament olfactiva. I els lòbuls olfactoris ara es troben en la regió del paleocòrtex. És aquí, doncs, on hem de buscar com era el cervell primitiu. Hem d'imaginar-lo com dos hemisferis recoberts de paleocòrtex semblant a l'actual i sense circumvolucions, totalment llis. Hi hagué d'haver un moment en què l'homogeneïtat d'aquesta escorça es trencà amb l'aparició de dues noves formacions: l'arquicòrtex, que hauria estat una àrea d'associació, i el cos estriat, que més endavant havia d'originar els nuclis basals (pallidum, putamen, caudal...). Aquesta descripció es fa prenent per base la forma del cervell dels vertebrats inferiors (ciclòstoms i peixos) on l'arquicòrtex és molt més gran que en l'home, i el cos estriat també.

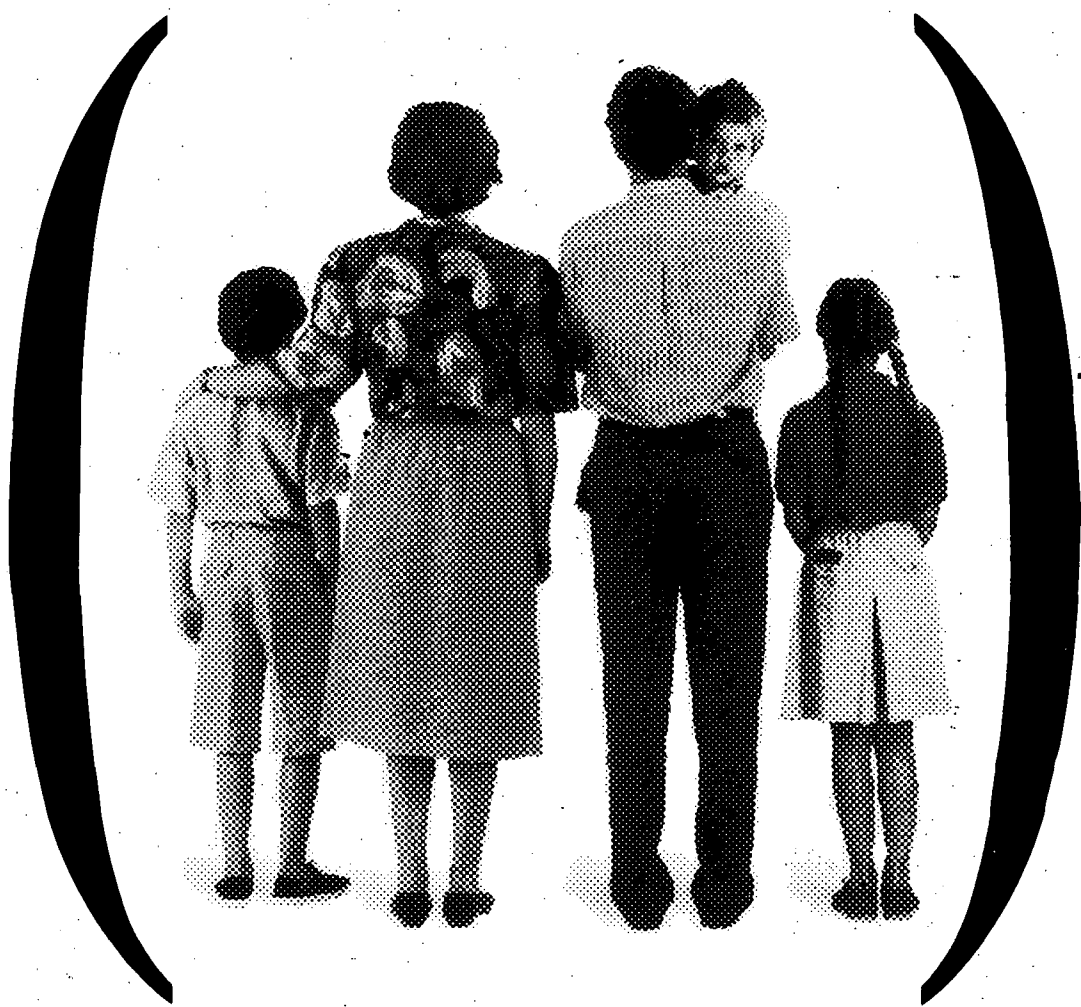
Segons l'anatomia comparada se segueix l'evolució del procés mirant ara el cervell d'amfibis i rèptils: el cos estriat acaba independitzant-se de la resta de la matèria gris i s'enfonsa dins del cervell, en la substància

blanca, fent-hi com una illa, i apareix una nova banda d'escorça cerebral entre les dues parts restants: és el començament del neocòrtex, que es veu ben clar per primera vegada en els rèptils, on comença a fer-se lloc entre el paleocòrtex i l'arquicòrtex. Ja no està relacionat amb un únic sentit sinó que rep informació de molts alhora. Mentrestant l'arquicòrtex es cargola cap endins, prenent una forma que en els mamífers cada vegada més recorda la d'una cavallet de mar; per això en l'home anomenarem hipocamp aquesta nova formació. El paleocòrtex, per la seva banda queda a la part ventral de l'hemisferi, molt comprimit adoptant la forma d'una pera; serà el lòbul piriforme. Finalment el neocòrtex, que era d'envoltura llisa com els altres, va creixent i dilata tant la seva superfície que es veu obligada a arrugar-se i formar solcs i circumvolucions, cada vegada més nombrosos fins arribar a l'intricat embolcall que presenta en el cervell de l'home. Aquest neocòrtex tan especial és la diferència biològica bàsica que separa l'espècie humana de qualsevol animal. Però seria un error acabar dient que aquesta complexitat del neocòrtex ja explica que l'home sigui capaç de pensar racionalment sense haver de recórrer a un principi espiritual que vivifiqui aquesta matèria organitzada...

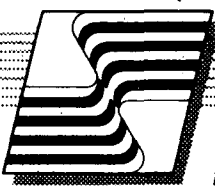
Allò que Déu té d'invisible, com el seu poder etern i la seva divinitat, des de la creació del món es fa visible a la intel·ligència humana a través de les seves obres.

Rom 1,20

Cal ajudar la família?

**I tant. La família és indispensable
pel benestar i per l'educació dels fills
en un clima de solidaritat.**

 UNIO
DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA

Històries, llegendes i tradicions
del romànic català

Sant Pere de Madrona, una joia romànica en estat ruïnós

L'església és al municipi de Pinell del Solsonès. (Arxiu Gavín)

El primer punt que he d'aclarir en parlar de Sant Pere de Madrona és que en el Principat tenim dues esglésies amb el mateix nom. Una és a la comarca del Bergadà, tocant a la població de Berga. L'altra, a la qual ens referim en aquest article, és a la comarca del Solsonès, al municipi de Pinell.

Unes ruïnes venerables

L'Església de Madrona és, malgrat el seu estat llastimós, un dels monuments romànics més interessants de la comarca del Solsonès. És una construcció molt digna de ser visitada. Recomano fer aviat la visita, abans que —si ningú no hi posa remei— no hi quedin més que un gran piló de pedres escampades, unes ruïnes que han de pesar sobre la consciència dels nostres governants, que al llarg dels temps han deixat perdre un edifici de gran mèrit.

Com ha arribat a aquest estat una construcció tan interessant? La resposta vindrà tot seguit, i fins i tot, se li podria aplicar el títol d'una novel·la molt anomenada escrita pel premi Nobel, García Márquez, que porta per títol "Crónica de una muerte anunciada". Bé, doncs, aquesta mort anunciada de l'església de Madrona,

s'inicià fa uns tres segles, amb la destrucció per motius estratègics de l'adjunt castell de Madrona, en una època en la qual gairebé totes les nostres fortaleses foren destruïdes o abandonades.

En aquell moment, el temple de Sant Pere que era construït com una part de fortalesa i assentat en el mateix penya-segat per tenir una millor defensa, fou l'única edificació que es mantingué dempeus. Estem parlant del segle XVIII.

Nou temple

Aquesta construcció religiosa era de grans dimensions. Per la forma tan peculiar del seu assentament, la capçalera prenia una direcció distinta de la nau. El cas és que en aquella època, i parlem de fa uns dos-cents anys enrera, ja es pensà que aquell antic temple no tenia un futur gaire llarg, i que restaurar-lo seria molt més costós que fer-ne un de nou. Per aquest motiu es bastí a sols un centenar de metres d'aquest, un nou temple que fes les funcions religioses del primitiu, un temple que avui encara es conserva.

L'abandó del monument romànic esdevingué un fet consumat. Tots els objectes de culte, així com els altars i les imatges foren traslladats al nou temple. Malgrat l'abandó i l'oblit de les belles pedres romàniques, aquestes resistiren impassibles el pas dels anys, i durant tot el segle XIX, la construcció es mantingué dempeus.

Església de Sant Pere, abandonada. En ruïnes. D'una nau, amb dues construccions afegides a la banda nord per damunt del nivell de l'església. Absis alt amb basament de carreus, ornat amb arcuacions dobles, i una finestra. A l'Oest, porta adovellada mig derruïda; finestra amb una columna i capitell trapezial. Finestra a la façana sud. Volta de canó esfondrada al tros de la paret oest. Cripta derruïda. Al nord campanar de cadireta. (V. Burón)

A principis d'aquest segle, l'historiador i geògraf Francesc Carreras i Candi, parlava en la seva Geografia de Catalunya, del pessim estat de la construcció, però no donava cap detall sobre l'enderroc de cap element primordial. Més tard, concretament el 1922 el gran mestre de l'excursionisme català i bon escriptor Cèsar August Torras, explicava en un article, el mal estat de Sant Pere de Madrona, dient que tot amenaçava ruïna, i acabava la seva explicació augurant que tota aquella joia romànica, si no s'hi posava remei, cauria d'un moment a l'altre. Aquella premonició del senyor Torras no es compliria de moment. Van haver de passar gairebé cinquanta anys d'aquella data perquè tota la volta de la nau es desplomés. Fa molt poc temps, concretament el dia 27 de maig de 1987, cedí i queia tot el mur lateral del temple.

Malgrat la nova tragèdia, Sant Pere de Madrona conserva encara amb orgull tot el mur lateral que dona al cingle, i el seu impressionant absis. És, per tant, com he dit, el moment adient per visitar aquestes restes venerables. Unes restes que segurament —i tant de bo m'equivoqui— no resistiran gaires anys més. I és en aquest moment que des d'aquesta finestra oberta a la opinió de tothom, demano amb fermesa als representants de vetllar pel nostre patrimoni, que tinguin pietat de Sant Pere de Madrona, i no permetin que aquest temple mil·lenari sigui pels nostres fills sols un record.

Unes restes que segurament —i tant de bo m'equivoqui— no resistiran gaires anys més. I és en aquest moment que des d'aquesta finestra oberta a la opinió de tothom, demano amb fermesa als representants de vetllar pel nostre patrimoni, que tinguin pietat de Sant Pere de Madrona, i no permetin que aquest temple mil·lenari sigui pels nostres fills sols un record.

Una companyia d'assegurances en el s. XVIII

Las condiciones climáticas adverses, les tempestes imprevisibles, han fet patir de valent la gent del camp al llarg dels segles. Aquesta és una de les raons per les quals els nostres pagesos han portat sempre una vida molt sacrificada, plena d'angoixes i d'incertesa. Quan una anyada era bona tota aquella abundor servia en moltes ocasions sols per pagar o complir amb antics deutes, provinents de les males collites passades. Les privacions, la misèria i la fam eren per aquella bona gent un fet habitual.

Per solventar aquest greu problema, i alhora complir una funció social, el rector de Sant Pere de Madrona, mossèn Lluís Cervera, l'any 1601, demanava —en un document molt interessant, trobat a l'arxiu episcopal— al bisbe d'Urgell, el permís per instituir a la seva parròquia una anomenada "causa pia" en favor dels pagesos necessitats o amb pocs recursos. Aquesta "causa" era per poder garantir als camperols, amb aquell seu sistema tan particular d'assegurances que, mai més no tornarien a patir greus dificultats econòmiques, ni manca d'aliments, i

que el fantasma de la fam seria per sempre allunyat de les seves llars.

El sistema que va implantar el bo de mossèn Lluís Cervera consistia en la construcció d'un magatzem de gra, que anava a càrrec de la parròquia. Aquest magatzem, anomenat "botiga de gra", era regit pel mateix senyor rector, ajudat per uns administradors que es feren càrrec d'aquella obra social per garantir un repartiment just d'aquella beneficència.

Aquesta botiga fou proveïda en un principi, segons consta en aquell document, amb 100 quarteres de blat, quantitat aportada per la rectoria, els administradors i la gent amb més recursos econòmics.

Els pagesos que no tenien suficients recursos després d'un mal any, podien demanar, per aquest sistema, gra al magatzem. En demanaven el necessari per subsistir ells i la seva família. L'única condició era que en propera collita havien de tornar el gra rebut amb anticipació, pagant un petit interès. D'aquesta manera el magatzem augmentava de mica en mica la quantitat de gra acumulat.

Aquest sistema fou molt positiu per als habitants d'aquella parròquia. Fou imitat per altres parròquies veïnes. Era exclusiu per als pagesos empadronats a Sant Pere de Madrona que acceptaven les condicions establertes. Es castigava severament tota conducta insolidària, tant per part dels administradors com dels administrats.

Gràcies a aquest original sistema, la parròquia de Sant Pere de Madrona fou una autèntica avançada en el compliment d'una funció eminentment social, va salvar així del sofriment i de la fam a molts dels seus feligresos. Seria, per tant, un fet de justícia que si en aquest moment present, l'estat d'aquella mil·lenària construcció és d'una total ruïna, s'invertissin els papers. Aquesta parròquia fou en el seu moment una ajuda per als necessitats. Seria convenient que ara que necessita ajut una mà generosa, o molt millor —per allò de la compensació— una companyia d'assegurances es fes càrrec de les despeses, i Sant Pere de Madrona fos salvat de la destrucció que l'amenaça. Tant de bo tinguéssim tots aquesta sort!

JOSEP Me BROTO I TWOSE

M.ª CARMEN CARREIRAS

ANTIGUITATS

Afiliada al gremi
d'Antiquaris de Catalunya

COMPRO:

- MOBLES ANTICS
- CADIRATGE
- PISOS SENCERS PER HERÈNCIES O PARTICIONS
- PORCELLANES
- VENTALLS
- JOIES
- JOGUINES
- NINES DE PORCELLANA, ETC.
- ROBA BLANCA I MANTONS DE MANILA
- PINTURES I DIBUIXOS
- BIBLIOTEQUES SENCERES
- LLIBRES ANTICS
- GRAVATS
- MAPES I CARTELLS

c/. de la Palla, 5. Tel. 318 94 26 - 230 19 71. 08002 Barcelona

VALENTINE

La pintura ideal

LV VIATGE CULTURAL

16 d'octubre del 1988

Com les escoles i universitats, comencem un nou curs dels VIATGES CULTURALS de CATALUNYA CRISTIANA, en el qual esperem poder refermar velles amistats, contreure'n de noves, i conèixer més profundament, per estimar-lo més, el nostre país.

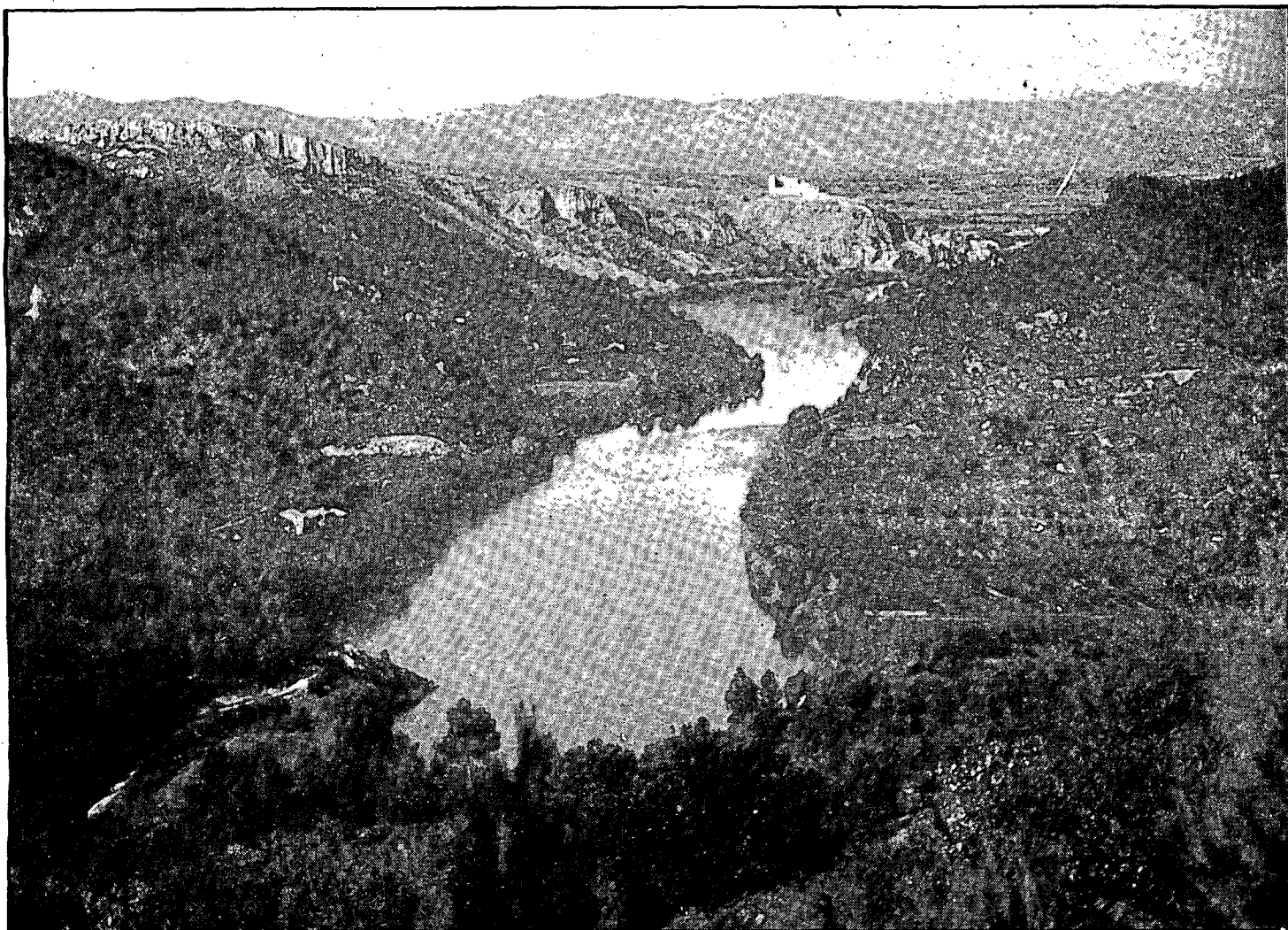
RIBERA D'EBRE I TORTOSA

ITINERARI:

Barcelona, Reus, Falset, Móra d'Ebre, Ribera d'Ebre i Tortosa. La primera part del viatge, fins arribar a Tortosa, serà sense cap parada especial a les poblacions del trajecte, ja que la intenció és poder admirar la bellesa paisatgística.

A Tortosa es visitaran els principals monuments de la ciutat.

El viatge de retorn a Barcelona es farà tot per autopista.

Vista de la Ribera de l'Ebre.

DINAREM

HOTEL BERENGUER IV
C/. CERVANTES, 23
Tel. 44 08 16
TORTOSA

Preu 2.800 ptes., comprenent viatge, visites, propines, sorteig de llibres i dinar al restaurant. Per reserves de places truqueu al Tel. 215 28 05 Sra. Montserrat. La sortida serà a les vuit en punt del matí, carrer de València, xamfrà Balmes.

Preguem els participants en els viatges culturals de CATALUNYA CRISTIANA, que assistixin a la missa vespertina del dissabte, en els seus llocs de costum, ja que no podem garantir la tornada, en hora hàbil per complir el precepte dominical.

AVIS

La Direcció del Viatge Cultural es reserva el dret d'anul·lar l'excursió i de modificar l'itinerari anunciat, durant el viatge, si les circumstàncies ho aconsellen.

Pilar Goberna, missionera laica, a Colòmbia

“Els pobres són els preferits de Déu”

Colòmbia és un país que arrossega el pes de la conquesta espanyola. Actualment el seu deute s'eleva a 15.000.107 milions de dòlars, el sisè més important de l'Amèrica Llatina. Una sola família és la propietària d'una extensió de terres com la Suïssa actual. Els narcotraficants, els grups paramilitars, els “sicaris” commouen el panorama polític intern. Pilar Goberna i Julià, missionera laica del bisbat de Barcelona, explica amb una gran senzillesa que la misèria afecta a la major part de la població i que els terratinents no volen saber-ho.

—Mentre la Pilar va viure a Barcelona va tenir cura dels seus pares i quan van morir, anava a visitar persones grans que coneixia. Tanmateix un dia tot va canviar, van trucar des de Colòmbia avisant-la que el seu cosí, que era sacerdot, s'estava morint.

—Jo em pensava que l'anava a ajudar a morir i ell em va ajudar a viure —diu somrient—. Va venir la pregunta de Déu, perquè Déu sempre pregunta, i vaig respondre sense saber massa bé el què... Vaig dir sí, però no sabia on anava a ficar-me.

—Quina va ser la teva primera impressió en arribar a Colòmbia?

—Mira, primer arribà el cos i després arribà l'esperit: em vaig trobar amb una invasió de pobres que volien veure el meu cosí. (La vida del meu cosí eren els pobres, sinó ell no hauria existit). Primer jo no ho entenia, perquè allà el pobre és pobre i creient, fins que vaig arribar a estimar-los...

Una pobra ressentida, molt intel·ligent i una mica boja, em va qüestionar profundament. I vaig experimentar que els pobres són els preferits de Déu... Benaurets els pobres, les prostitutes, els yon-

kees, els nens abandonats... A nosaltres ens diu: feliços els pobres d'esperit. A ells no hi posa condicions... I em vaig convertir, bé, la conversió és a poc a poc, dura tota la vida, encara continuo...

—Quina és la teva tasca?

—És una feina molt variada, de compartir. Primer vaig treballar al centre “Ciutat d'en Bosco” que era molt institucional. Em llevava a les 6,15 del matí i pregava, sense la pregària no podria viure. Després anàvem a despertar els nens que dormien pel carrer i els oferíem cafè amb llet i galetes. Aleshores, si ells volien, ens acompanyaven al centre en el qual, durant 4 mesos, s'estaven en un pati. Allà podien menjar, rentar la roba, rentar-se, jugar (veien moltes pel·lícules de guerra) i rapar-se els cabells per treure's els polls. Al vespre tornaven al carrer.

Passats uns 4 mesos, si han estat constants, realitzaven un altre procés, en règim intern dins la mateixa institució. I podien acabar amb uns estudis de mecànic per exemple. Aquests són nanos acostumats al “basuco” i al “sacol”, sempre van drogats i roben tot el que poden, viuen al carrer i els primers dies de no prendre droga ho passen molt i molt malament.

Els pobres són pobres i creients

Ara per ara, treballo amb la gent de prostitució i els homosexuals. Són gent molt maca... Es prostitueix la societat, no elles, elles s'han de prostituir perquè no tenen res a oferir, només el seu cos. I si fan altres feines, com és ara sabates o així, no guanyen en una setmana el que guanyen en un dia fent de prostitutes, que és molt poc. Ningú no es prostitueix per gust.

—Quina és la situació general del país?

—El preu del cafè el marca la Gran Bretanya: el compra, després fa caure el preu en picat i el

torna a comprar. El petroli està controlat pels EUA —com la companyia Occidental Petroleum i l'ELF francesa—. Colòmbia és un país que té de tot: fruites, maragdes, or... i en canvi els camperols no tenen res de res. Cada setmana hi ha massacres de camperols perpetrades per “sicaris” per espantar-los i obligar-los a vendre la terra... els “sicaris” són assassins a sou que paguen els terratinents.

Aquests, per la seva banda, tenen por. Viuen segrestats a casa seva, envoltats de guardapersonal, eviten veure la misèria del país. Allí no existeix la classe mitjana i es palpa l'abisme entre els benestants i el poble pobre.

—I l'Església què fa?

—L'únic remei és l'Església. A Medellín hi ha una part dels creients que està a favor de l'ordre establert, i l'Església dels pobres és perseguida. Així i tot hi ha **ESPERANÇA**. Amb persones com Federico Carrasquilla, la PAU avança. Les Comunitats de Base: MINA (Comunitat de Base d'infants), JOC (de joves), i ACO (d'adults), viuen l'Evangeli.

Vaig estar uns dies amb una família molt pobre —la Pilar su-bratlla les paraules per donar-hi més força—. La casa era de canya i de cartró i les habitacions estaven separades per cortines. Abans de sopar vam obrir l'Evangeli i el vam comentar. El poble va prenent consciència que pateix una situació injusta i inhumana. I això no interessa als qui tenen el poder.

Jo, per la meua banda, dedico moltes estones del meu temps a pregar, i un cop a la setmana faig revisió de vida amb una petita comunitat. Visc el testimoni de tants i tants cristians que són Eucaristia Viva, que són Evangeli. A un malalt de Sida que estava completament aïllat per por dels metges al contagi, vaig dir: “Estàs sol”... i em va respondre: “¡No, estoy con mi Dios!”.

—El futur del país no és gens fàcil. Així i tot la Pilar somriu, identificada amb el destí dels més pobres que és el destí de Colòmbia.

—Colòmbia ressuscitarà per la fe, és un món jove i viu. Jo me n'hi en torno per continuar vivint i convertir-me. Crec que la persona només es realitza si se sent estimada. Allà has d'anar a estimar, d'entrada no pots esperar que t'estimin, t'hi has de llançar!

NÚRIA ORIOL PALAREA

Encaixada? Perill !

En qualsevol presentació: el senyor Tal... el senyor Tal. Molt de gust. I l'encaixada més o menys sincera, més o menys franca, rubricava, instintivament, el ritual protocol·lari. De fet, és un cerimonial, una formalitat que encara és ben viva. Però em sembla que s'està perdent, per diverses raons. Aquí, ara, no vull pas sentenciar si s'ha de mantenir o no aquest costum sinó que, simplement, constato que hi ha diverses raons que aconsellen la seva supressió sistemàtica i espontània, i reserva-la només a casos concrets.

Una de les raons que podien motivar la repugnància a practicar l'encaixada sistemàtica, abans, era la sospita (o l'evidència) que l'altre portés les mans brutes, però això ja fa anys que, amb la generalització de les normes d'higiene, no és gens freqüent. Ara, si de cas, si un porta les mans brutes o simplement mullades ja s'anticipa a disculpar-se de no donar la mà. Ara ja és normal que tothom es renti les mans tantes vegades com calgui, cada vegada que hom s'embruta, cada vegada que hom ha d'anar als serveis... Ara ja fa molt temps que es pot dir que tothom va pel món amb les mans netes.

Fa uns quants anys, però, que entre els adults s'està estenent un vici: el mal costum d'escurar-se el nas, amb desvergonyiment, constantment, ostensiblement, tranquil·lament, pertot arreu i davant de tothom. Anys enrera, quan una criatura es posava els dits al nas, immediatament era reptada pels pares, pels mestres, per qualsevol persona gran. Hi havia una sèrie de frases fetes que ja se sobreentenien sense més explicacions: “a Sants deien «Que treballes pel Sisó?»; a Martorell, «Que fas píndoles pel Caturla» i potser a cada poble s'aplicava el nom de l'apotecari local. També se sentia, senzillament: «que treballes pel farmacèutic?» Sembla que s'havia aconseguit que les criatures, així que començaven a ser una mica grandets, abandonessin el mal costum, però ara, amb el reviscolament d'aquest fastigós vici, dones la mà a

algú sense pensar, i t'exposes a quedar-te amb una píndola enganxada, o amb una candela penjant dels dits. O amb una colònia de microbis que es posen a la feina”.

Recentment, un nou factor negatiu ha sorgit per donar el cop mortal a l'encaixada. Si passegeu per la ciutat, per exemple de 7 a 9 del matí, observareu que molta gent surt de casa, cap al treball, cap a comprar el pa, etc., i veureu homes i dones, nois i noies, amb el seu moneder o amb el paquet de l'esmorzar sota el braç... i una bossa d'escombraries a l'altra mà! S'arriben fins al contenidor més proper, n'alcen la tapa, hi llenquen la bossa i, sense poder rentar-se les mans enlloc, prossegueixen el seu camí fins al forn a comprar el pa, fins a l'oficina o al taller a treballar, sembla que ben inconscientment i sense sentir cap mena de fàstic!

Així, doncs, quan el braç comença a aixecar-se instintivament per donar la mà al primer conegut que et trobes pel camí, immediatament es frena i tot és cercar una excusa per fer-se el distret i esquivar l'altra mà que ve, probablement carregada de microbis que poden engegar el procés d'una infecció si les mans arriben a contactar. En efecte, aquests són uns aspectes molt negatius i que semblen incompresibles, després dels alts nivells assolits en matèria d'higiene social, i espero que només sigui una situació passatgera, provisional.

És possible que aquests aspectes negatius siguin només una recaiguda inoportuna que ha trencat la bona marxa que es portava en el camp de la higiene. Caldrà posar-hi atenció i restablir els bons costums, bandejar aquests vicis i aconseguir que, altra vegada, es puguin tornar a fer aquelles fortes encaixades que segellaven les trobades i els acompanyaments. Tant la higiene com la relació social així ho aconsellen.

ANTONI MUNNÉ i TOMÁS

FESTA DE LA IMMACULADA

¿Vol i pot ajudar en obtenir firmes per a sol·licitar del Govern el restabliment de la Festa de la Immaculada, per sempre, al seu dia tradicional, 8 de desembre?

Envíem, gratis, fulles en les quals puguin estampar la seva firma, 30 persones, aquestes fulles, al tornar-les firmades les envíem a les autoritats competents, amb les que estem rebent de tota Espanya.

Apostolat Mundial de Fátima. Servei Catòlic d'Informació (SE-CIN), c/. de Mallorca, 184, pral. 2.º. 08036 Barcelona. Tel. 254 17 05 de 9 a 10 m. i 5 a 7 t.

JORNADES DE REFLEXIÓ I PREGÀRIA

Uns dies de Recés a la Casa d'Espiritualitat del Santuari del Miracle, situada en plena natura.

Dates:

Del 17 al 23 d'octubre. Director: Ramon Alsina.

Del 4 al 6 de novembre. Director: P. Alcuí Serras, monjo.

Comencen i acaben a la tarda.

Per informació i inscripcions: Tel.: (973) 48 00 45.

LLIBRES

FERRAN BLASI I BIRBE

EL TEMPS
D'UNA
PAUSA

1988

Llavors
de
contemplació (1)

El nostre temps imprimeix una tal rapidesa als esdeveniments que sovint causa angoixa a l'interior de les persones. S'imposa una pausa: una breu reflexió que, prenent ocasió de les mateixes coses externes que ens trasbalsen, ens faci entrar en el nostre món interior a fi de redescobrir allí la bellesa essencial de les coses i la bondat de Déu, que es reflecteixen en el cor dels homes.

Seeds of contemplation es deia un llibre del famós escriptor nord-americà Tomàs Merton, monjo contemplatiu. "Llavors de contemplació" es podria ben bé dir el llibre que presentem als lectors de CATALUNYA CRISTIANA, **El temps d'una pausa**, del Dr. Ferran Blasi i Birbe, periodista, llicenciat en Dret Civil, teòleg, mestre i conversador —sobretot escoltador— incan-sable.

Al Dr. Blasi el coneix molta gent que, en trobar-lo pels carrers de la Ciutat Comtal, no poden menys de preguntar-se què hi porta en la seva bossa farcida de papers, revistes i llibres. Doncs hi porta, entre altres moltes coses, retalls de la seva columna setmanal "Pausa"

al diari "Avui", i notes a mig redactar que, aplegades convenientment, i presentades per l'àgil ploma de Josep Fauli, han format aquest llibre que avui presentem.

Al recull de glosses que constitueixen aquest llibre de Blasi, és tanta la varietat de temes trets de la vida quotidiana que s'hi reflecteixen, que l'extens índex de matèries i noms ocupa una vintena de pàgines i sembla talment l'índex d'una voluminosa enciclopèdia amb els noms i temes que surten avui dia a la premsa, a la conversa i a la vida.

Si hom cerca entre les "Pausa" el lloc respectiu dels temes que més l'interessin de l'índex es trobarà amb una munió d'idees i criteris religiosos, morals, humans i fins potètics per ajudar-lo a viure en sentit contemplatiu i cristià l'atragada vida de cada dia.

R.R.

(1) Ferran Blasi i Birbe, **El temps d'una pausa**, Edicions Rondes, S.A., Barcelona, 1988, pàgs. 90.

L'actual Polònia i els catalans (1)

Els catalans tenim una especial simpatia per gent de certs països. Irlanda i Israel en són dos exemples. Però encara n'hi ha un altre de molt significatiu. Fins i tot ens han volgut vexar dient-nos "polacos". Efectivament tenim debilitat per aquest país que ha rebut tantes patacades al llarg de la història. I encara, desgraciadament, seguim amb interès els esdeveniments, sovint dramàtics, que els toca viure.

Dic totes aquestes coses perquè quan vaig llegir el títol d'aquest llibre em va colpir i si en lloc de Polònia hagués posat un altre estat m'hauria passat desapercebut. I quan vaig començar la lectura ja no em vaig poder aturar. Tot de cop. És cert que és curt i fàcil de llegir. Però sobretot és emotiu.

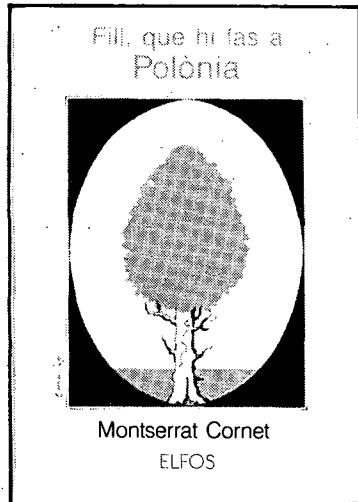
Un xicot català coneix a Londres una noia polonesa; s'enamoren i s'estimen. Tots dos són universitaris. Ell se'n va a viure a Varsòvia, s'hi casa i tenen família nombrosa. Treballen tots dos i passen les dificultats que hi ha en tots els països comunistes: mancances materials de tot tipus, falta de llibertat i d'informació, vivendes ridículament petites, burocràcia, cues per tot. Però al costat d'això una gran germanor, la gent és despressa, hi ha solidaritat

en minúscula i amb majúscula...

L'àvia catalana fa un viatge a Polònia per conèixer la bessonada i ens explica com és i com són Polònia i els polonesos. I fa les inevitables comparances amb nosaltres. Troba coses incomprensibles d'aquest país que quasi mai no ha gaudit d'autèntica independència. La gent, massivament, és catòlica practicant, però cada any hi ha un milió d'avortaments. Moltes parelles no tenen fills i en tot cas un de sol. Hi ha 47 milions de polonesos però tan sols 37 viuen a Polònia. Els altres han marxat a l'estranger. I envien ajut econòmic als seus familiars perquè no passin tantes angúnies. "Ells fan veure que ens paguen i nosaltres fem veure que treballem" però tothom estafa. Els sous són de misèria però la gent se'n refan no pensant i sobretot emportant-se material a casa per revendre. Això permet subsistir a molta gent. Però un mestre o un investigador què poden revendre?

Els fills vénen a Catalunya tot aprofitant un congrés científic. Queden sorpresos del sol abundant, de la mar blava i de la fruita barata. Però també esverats del soroll, de l'amuntament de vehicles, de la indiferència de la gent, de l'stress...

La mare, i l'àvia, insinua dis-

cretament a voltes, i a vegades proposa descaradament que no hi tornin a aquell país sotmès a la dictadura i on estan mancats de tota mena de llibertats a més de tenir un baixíssim nivell de vida. Però aquell país de boscos i rius encisadors tan ben descrit per l'autora els atrau, a ell, i per ella i els infants, és el seu. Continuaran allà encara que tot ensenyant a cantar el Virolai als nens...

FERRAN CAMPS

(1) "Fill, que hi fas a Polònia". Montserrat Cornet. Edicions Elfos. Barcelona 1987.

Una visió creient des del laïcat (1)

S'ha dit que la intuïció femenina substitueix la recerca d'anàlisi pròpia del sexe masculí. En tot cas amb ulls de dona les coses deuen ser iguals, però la percepció i valoració un xic diferent, i millor dit, complementàries.

Hi ha encara un altre aspecte a tenir en compte abans de presentar el llibre de Ma. Rosa Recasens. I és que en l'àmbit de la fe cristiana, són bàsics els teòlegs, bibliistes, moralistes i historiadors que investiguen sobre el fet religiós i

cristià, i àdhuc és imprescindible una última instància, l'interpret suprem, que dona cohesió, autoritat i seguretat al dogma i a tot el dinamisme de la comunitat eclesial. Però el Poble de Déu no el formen tant sols el Papa, els bisbes i teòlegs. L'Esperit Sant alena damunt i en cada u dels batejats amb una força peculiar segons el propi ministeri o la vocació específica a que han estat cridats. Aquesta veritat és una constant del Concili Vaticà II.

Dit tot això, creiem molt interessant el llibre, "Amb ulls de dona" de Ma. Rosa Recasens, perquè està pensat i escrit amb una penetrant intuïció femenina, i perquè ahora l'autora és portadora i ha exercit, durant una pila d'anys, d'una colla de "carismes" laics: esposa, mare, afiliada a equips de matrimonis cristians, assistent social a Caritas, catequista en la pastoral sanitària, membre del col·lectiu, "Dones en l'Església", i assídua col·laboradora en la premsa diària i en publicacions especialitzades.

Tot això vol dir que la visió sobre Déu, Jesucrist, l'Església, el

món, la família, el país, el treball o el més petit esdeveniment de cada dia respiren en aquesta obra un aire fresc i atractiu —pel seu estil periodístic— i una originalitat engrescadora, no tant sols per l'exposició de cada tema, sinó per l'anàlisi i valoració crítica que en fa.

Si a tot això hi afegim el desig —gairebé una "angúnia sana"— de renovació i avenç que Recasens reclama a l'Església, sobretot institucional, creiem que els lectors pessimistes i decebuts, que han valorat superficialment el món i el cristianisme contemporani, recobraran la il·lusió de viure, treballar, i comprometre's també ells, per bastir unes comunitats eclesials més reexides, dinàmiques, obertes i acollidores. L'últim capítol del llibre que presentem, "Cant a l'esperança", és una bellíssima reflexió d'una dona que creu en Crist, en l'Església i en el món.

FRANCESC GAMISSANS

(1) **AMB ULLS DE DONA**. Ma. Rosa Recasens. Editorial Claret. Barcelona, 1988.

Premis dedicats a la joventut

Pròrroga de termini de presentació d'obres

El Consell Evangèlic de Catalunya prorroga el termini de presentació d'obres originals les quals optin als Premis dedicats especialment a la joventut,

Joan Vallès, 1988 (de narrativa juvenil) i Josep Parnas, 1988 (de música coral).

Les obres originals hauran de trametre's per quintuplicat —indicant el Premi al que opten— a: Àngel Cortés, Consell Evangèlic de Catalunya, Camèlies, 15 - 08024 Barcelona; on hi ha actualment instal·lada la seu del Consell Evangèlic de Catalunya.

Les obres que es presentin han d'estar escrites en llengua catalana.

IV Premi Angel Fabregas

"L'animació d'activitats en el temps lliure"

BASES:

1. El treball ha de basar-se en iniciatives, reculls, projectes, recursos... encaminats a l'animació de les activitats en el temps lliure d'infants i joves. Poden ser treballs monogràfics sobre expressió, cant, dansa, jocs, manualitats, activitats esportives, descoberta de la natura, tècniques audiovisuals..., etc. Aquests treballs hauran de ser fets d'una perspectiva global de l'animació en el món del lleure. En qualsevol cas, cal que el treball pugui ser d'utilitat per als animadors i educadors.

2. El treball, que pot ser presentat per una persona o un equip, haurà de ser inèdit, escrit en llengua catalana i tenir una extensió al voltant de 100 fulls mecanografiats a doble espai en forma DIN A4.

3. Els originals es presentaran per duplicat i hauran d'anar acompanyats d'un sobre tancat, amb el títol de l'obra a l'exterior, que contingui el nom, l'adreça i el telèfon de l'autor o autors. Si cal que l'obra sigui feta pública amb pseudònim, s'haurà d'indicar dins del sobre expressament.

4. Els originals s'hauran de presentar en el domicili de la Fundació Josep Sans, Pl. Urquinaona, 11, 2n. 08010-Barcelona, abans de les set del vespre del dia 30 d'octubre de 1988, i el veredict del jurat es farà públic dins de la Festa Literària de la Nit de Santa Lúcia d'enguany.

5. El premi està dotat amb 200.000 (dues-centes mil) pessetes. La Fundació es reserva la propietat dels drets de l'edició en català i en altres llengües. El premi podrà quedar desert si les obres presentades no reuneixen, a judici del Jurat, els mèrits suficients. No seran tingudes en compte les obres premiades en altres concursos.

6. La publicació del treball premiat es realitzarà en el termini d'un any comptat des del dia de l'atorgament del premi.

7. El veredict serà emès per un jurat format per persones vinculades al món de l'animació d'activitats en el temps lliure d'infants i joves i dos representants de la Fundació Josep Sans. Un d'ells actuarà de secretari.

8. La Fundació Josep Sans tindrà opció preferent d'adquirir els drets de publicació de les obres presentades i no premiades. Aquesta opció serà vigent durant sis mesos, comptats des del dia del veredict.

9. Les obres o treballs no premiats podran ser retirats pels seus autors a partir d'un mes de l'atorgament del premi.

10. La presentació d'una obra o treball pressuposa l'acceptació íntegra d'aquestes bases i dels drets i obligacions que se'n deriven.

LA SARDANA I LA DANSA

JOSEP VENTURA

Esbart Dansaire de Rubí.— Dels dies 21 al 27 de setembre, la formació rubinenca va participar a l'estrena mundial del "Llibre Vermell" que s'ofereix al Gran Teatre del Liceu. El "Llibre Vermell" és una glossa operística del compositor català Xavier Benguerel, i en la seva estrena hi han participat també l'Escolania de Montserrat, R. Pierotti, E. Giménez, Dart Companyia de Dansa, i el Cor i l'Orquestra del Liceu, sota la direcció del mestre Antoni Ros Marbà.

Fotografia.— El Casal Tarragoní convoca el seu 15è. Concurs de fotografia en blanc i negre, i el 52è. de diapositives en color, amb diferents premis i classificacions que cal conèixer en les Bases editades, molt extenses. El lliurament d'obres es pot fer fins el dia 29 d'octubre, així com la petició de Bases pot fer-se al Casal Tarragoní, Rambla Nova, 53, tercer 2.º, Tarragona, codi postal 43003. També s'admetran les obres a l'apartat de correus 1010, Tarragona, codi postal 43080, o al Bar Moto Club.

La colla sardanista Rosa de Reus convoca el concurs fotogràfic "Aplec Baix Camp", amb doble temàtica de "Sardanes" o "Dansa i Costums Tradicionals dels Països Catalans", amb diferents premis i trofeus per cada apartat. El lliurament d'obres cal fer-lo abans del dia 31 d'octubre. La petició de Bases, pot fer-se a la colla sardanista "Rosa de Reus", carrer de les Galanes, 10, primer, Reus 43201, o demanar-les a l'apartat de correus 324.

Cursets de sardanes.— A partir del dia 21 de setembre, el Casal de Montserrat celebra un curset d'ensenyament de sardanes per a majors de 14 anys. Les classes, sota la direcció tècnica de la colla sardanista Iris, tindran dos nivells, d'iniciació i de perfeccionament, i es faran cada dissabte a partir de les sis de la tarda. Les inscripcions poden fer-se al Casal de Montserrat, carrer Mercaders, 42, vora de la Catedral, cada dissabte de sis a nou del vespre.

També el grup sardanista "Tot Bellvitge", celebra cursets de sardanes, cada dissabte de dotze a una del migdia, al seu local de la Rambla de la Marina, 161-177, de l'Hospitalet de Llobregat; telèfon 335 40 00.

RACÓ DEL LLENGUATGE

Resposta a vuit amics que estudien català (2)

ALBERT PERA

Quan els adults es posen a estudiar català no fan més que adquirir uns coneixements que haurien d'haver après quan era l'hora adient, és a dir, quan amb els reflexos àgils i la intel·ligència receptiva pròpia de l'adolescència hom no qüestiona, sinó que aprèn gran nombre de coses de moltes de les quals no es recordarà mai més.

Vull dir que aquesta colla d'amics que ara estudien català i que troben complicada la nomenclatura de la conjugació, ja no es recorden de quan eren tendres estudiants i sabien de memòria tots els temps dels verbs i la seva denominació en castellà. No els trobaven pas gens estranys aleshores, i són els mateixos que troben ara a la gramàtica catalana, amb lleugeres diferències.

El que passa és que la llengua, com a fet de cultura i com a vehicle d'expressió va de boca en boca i s'adequa a cada temps i a cada situació sense aturar-se a posar etiquetes als temps dels verbs. En una frase tan quotidiana com: Si haguessis vingut

més aviat hauries sopat amb nosaltres; quan la diem no pensem que conjuguem el verb venir en el pretèrit plusquamperfet de subjuntiu i el verb sopar en el condicional compost.

És clar que quan es tracta d'aprendre a conjuguar els verbs resulta enutjós enumerar totes les possibilitats en tots els seus accidents: mode, persona, nombre i temps. Una quadrícula massa minuciosa per a qui ja ha deixat enrera fa anys els esforços memorístics. Aquesta és la causa del refús instintiu que molts senten en enfrontar-se amb l'estudi sistemàtic de la conjugació dels verbs. I tanmateix, no se'n pot prescindir alegrement dient que aquesta nomenclatura no diu res a l'home d'avui. És una eina de treball útil com qualsevol altra per a classificar i dominar la llengua. I no trobeu estrany, amics que estúdieu català, que nosaltres anomenem pretèrit indefinit el temps compost que en castellà s'anomena "pretérito

perfecto" i que el "pretérito indefinido" en català sigui pretèrit perfet. Tot això és per causa de l'ús diferent dels pretèrits en castellà i en català. Un castellà s'expressa amb l'indefinit quan diu: "Esta mañana vine a tu casa". En català no podem dir, traduint literalment: Aquest matí vaig venir a casa teva. Nosaltres hem d'usar el temps compost he vingut. Vet aquí, doncs, que anomenem indefinit el temps compost que ens dona la mateixa noció de temps que el temps simple "indefinito" en castellà.

Perles ortogràfiques

Per celebrar un aniversari vaig encarregar un pastís a la pastisseria del carrer de casa. En destapar-lo vaig llegir: Felicitat aniversari, escrit amb xocolata delicadament calligrafiada. Tant de bo que totes les faltes d'ortografia fossin com aquesta, que al cap de cinc minuts ja no en quedava ni rastre! Jo de les que em queixo més és de les grava des sobre marbre i bronze que testimonien a la posteritat la incultura de la nostra època.

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 400 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

La nostra fita és que tots els més de 1.500 missioners i missioneres de les diòcesis catalanes puguin rebre el setmanari. La comunicació amoroseix la solitud i dona el confort de la comunió fraternal.

Cada setmana en publiquem una relació. ¡Sigueu "padrins" d'aquests germans i germanes nostres!

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRÍ:

SEBASTIÀ PIJOAN BALCELLS
José Dódera 820
MALDONADO - NUEVO
URUGUAY 10.530.- Ptas.

CONCHITA FARGAS I OLIVERAS
CASA RECTORAL
ELIAS PINA, 246
REPUBLICA DOMINICANA 10.530

VALENTÍ BOSCH
Apartat 402
BARQUISIMETO - 3001 A
VENEZUELA 10.530.- Ptes.

SOLE PILAR (RESIDENCIA STA. CRUZ)
S. JORGE FF6 C.P. 53000 L. VERDES
NAUICALPAN DE JUAREZ (EDO DE M)
007 MEXICO 10.530.- Ptes.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms
Direcció Tel
Població D.P. Província

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner.....
(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:

- ☐ taló que adjunto
☐ gir postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació: Banc/Caixa
Sucursal n.º
N.º compte corrent
Població Província

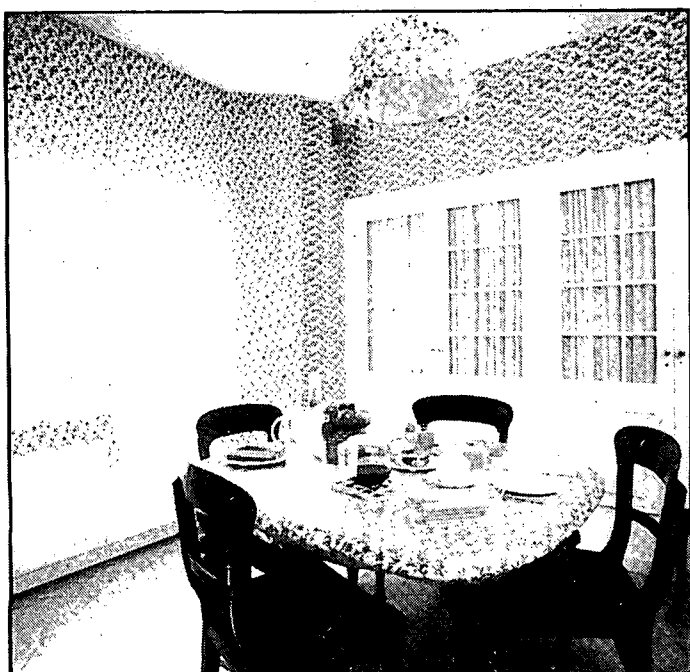
Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.

Població: Data

Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

MODA

Petites flors per l'entapissat de les parets, la taula i el llum. Estors blancs en gènere transparent.

Teixit de cotó setinat a tons pastel, per aquest conjunt de vànova, edredó i coixins.

Color verd sec, per l'entapissat de les parets i la butaca del nostre racó favorit.

Una col·lecció molt esperada la constitueix sempre la que la firma SATI de teixits per a la llar presenta cada any.

En aquesta ocasió, una àmplia i acurada oferta de teixits aporten la nova decoració ja sigui d'ambient refinat en la ciutat o d'estil rústic en el camp, un gran cabal d'idees fàcilment realitzables, però d'efectes sorprenents i plens d'evident bon gust.

Per això, n'hi ha prou adap-

tant qualsevol de les moltes teixits que SATI ha creat a diferents nivells i estils, destinades a embellir les modernes exigències de la vida actual.

Gran presència de teixits per a estors, com a portadors del confort més íntim, la dominant del qual continua essent

la subtileza dels teixits fins i transparents.

Teixits murals, vànoves, entapissats i cortines per a salons i dormitoris a base de colors llisos que coordinen amb estampats harmònics de textures d'alta qualitat. Dibuixos florals moderns, de tipus histò-

ric, de tall romàntic, fruites i verdures, llistats simples i complexos, així com bonics dissenys de reminiscències ètniques, formen en gran part aquesta bonica i completa col·lecció.

Posteriorment, aquesta firma es presentarà a Modhogar

'88, amb diverses col·leccions creades especialment per aquest certamen, les quals foren denominades globalment "SATI en l'aniversari de le Corbusier", els elements simbòlics dels quals utilitzats en la decoració de l'estand han passat a França per ser exposats en el marc dels actes de celebració en l'aniversari del seu cèlebre arquitecte.

MARIA JOSE EJARQUE

Noves idees Sati

COSTUMS I TRADICIONS

L'octubre, Mes de Maria

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

No hi ha error en el títol. Per antonomàsia, el Mes de Maria és el de maig, si bé és cert que cada mes de l'any té diverses festivitats marianes. I el d'octubre, iniciat el dia 2 sota el mantell de la Verge de l'Acadèmia, patrona de Lleida, ens portarà les advocacions de Begonya, del Pilar i de la Bonanova. Sobre totes, però, les del Roser —el mes li és dedicat— i la del Remei.

Si bé Catalunya la festeja especialment sota l'advocació del Roser de la qual hem parlat altres cops, ho fa, tant o més, en la del Remei —en més de cinquanta pobles—, devoció, d'altra banda, universal. La llista de les sabudes és molt extensa: vuit-centes o més, a la resta de l'Estat espanyol; trenta-vuit al nostre veí Portugal; vint-i-nou, a l'altre veí francès; trenta-vuit a Itàlia; dotze a Bèlgica i vint-i-nou a les Amèriques...

Direu: què té més una advocació que una altra? Certament la Mare de Déu és la mateixa i en reclusats segles només era Nostra Senyora, Santa Maria, o la Verge. La conveniència de distingir-la per innombrables títols, sorgí del fet de trobar-se tantes imatges al llarg i ample de la geografia, fets que motivaren l'erecció de tantes i tantes ermites i santuaris locals.

Maria, la nostra Mare és la mateixa, bruna o blanca, enriquida de gràcies pel Senyor i ja d'excelsa dignitat d'ençà de la seva Immaculada Concepció. Déu ha volgut que tantes virtuts, privilegis i prerrogatives, veneracions, tí-

tols honorífics fossin reconeguts i, més que res, comptés amb l'agraïment de la munió dels fills que en reben dons i gràcies.

Si Maria és remeiera dels mals de l'ànima i del cos, és just i lloable que l'invoquem sota el títol esperançador del Remei. D'ací que sigui venerada en molts balnearis com el de Ribes del Fresser, Caldes d'Estrac, Caldes de Montbui i força més indrets de repòs pel cos i l'ànima. Una llista, com hem dit, prou llarga i que abasta fins a tres advocacions en el petit Principat d'Andorra.

Arreu li canten inspirats goigs. D'entre el gran nombre existent, n'hi ha uns dels més antics que conec i que curiosament són en llatí: Es titulen: "Laudes deprecatorias Beatissimae Virginis Mariae de Remedio, Patronae seu Titularis Parachialis Ecclesiae Laci Calidorum Destrach".

Possiblement sigui, doncs, a Caldetes o Caldes d'Estrac, un dels primers llocs on s'hi venerà sota aquesta advocació, encara que a Montbui, com a Flix, ja consta la devoció en el segle XVII. Alguns autors pensen que podria venir ja del XIV.

Tanquem aquest paper invocant-la en una de les devocions més exteses pel Pla d'Urgell: la del Castell del Remei: "De molt llarga malaltia / la humanitat gemegava / i amb gran desig reclamava / el remei que mai venia. / Vós nasquéreu, oh Maria! / i amb Vós vingué el Salvador..." / "Puix que Déu amb tot amor / us fa del Remei Senyora: / Al devot que us implora / doneu-li, Verge, favor."

RIALES de Catalunya

Programació de la setmana

MENGE, 2

ESPARREGUERA

Teatre de La Passió, 12 h.

Teatre de titelles: T.E.I. de Sant Marçal

Espectacle: La bruixa brotxa i Tele Fan-Fan al Castell de la Por.

GAVÀ

Parc Municipal "Torre Llunch", 12.30 h.

Cercavila i Animació amb el grup ALDARULL.

MATADEPERA

Pavelló Municipal, 18 h.

Teatre: Grup TEATRE GENT

Obra: El rei i el drac.

MOLLET DEL VALLES

Teatre Municipal "Can Gumà", 12 h.

Teatre de titelles: Grups FOC

FOLLET i L'ESPIADIMONIS

Espectacle: Les aventures del Senyor Cordills.

RUBÍ

La Sala, Teatre Municipal, 12 h.

Teatre de titelles: Grup TITELLES

BABI

Obra: El granger de Ham, de J.R.R. Tolkien.

SALT

Ateneu Saltenc de Can Panxut, 11.30 h.

Il·lusionisme: Grup LA CAPSA

MÀGICA

Espectacle: El dos de cors.

DIMARTS, 4

MANRESA

Sala Ciutat, 10 h.

Teatre: Grup EL LLAMP TEATRE

Obra: Brams o la Kumèdia dels Herrers.

DIMECRES, 5

MANRESA

Sala Ciutat, 15.30 h.

Teatre: Grup EL LLAMP TEATRE

Obra: Brams o la Kumèdia dels Herrers.

DIJOUS, 6

MANRESA

Sala Ciutat, 10 h.

Teatre de titelles: Grup L'ESTENEDOR

Espectacle: Contarelles.

DIVENDRES, 7

MANRESA

Sala Ciutat, 15.30 h.

Teatre de titelles: Grup L'ESTENEDOR

Espectacle: Contarelles.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

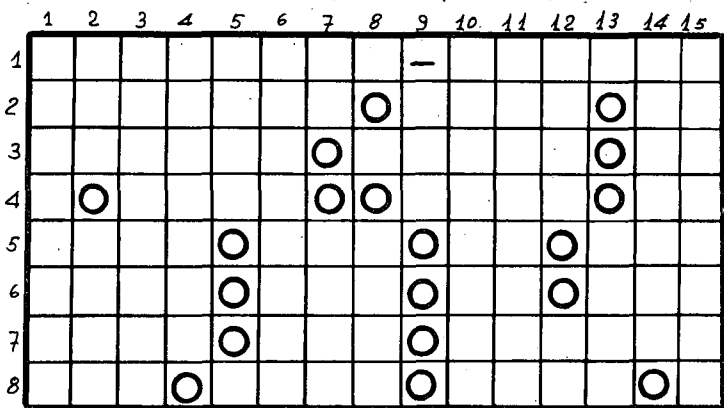
COSM. Equador, 53, ent. 4t.
Tels. 239 12 92 - 322 31 82.
Pref. Concert entrevista.

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estadescs per sempre, i per convalescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

ENCREUATS

Per ROSA COLLELL

HORITZONTALS

- Nom i cognom del President de l'Índia.-
- Lloc on hom prega. Nom de lletra. Llatí "en".-
- Terrenys pròxims al riu o al mar. Forma prefixada del mot grec que significa "lent". Mil cent.-
- Inicial de punt cardinal. (A l'inr. de mar.) Coratge, valor. Sense roba.-

VERTICALS

- La Mare de Déu de Montserrat.-
- Pregui. (A l'inr., moneda italiana).-
- Cadascuna de les persones que habiten en un país, poble etc.-
- Quist seabaci.-
- La dona del fill.-
- Relatiu o pertanyent al teatre.-
- Queixa. Infant recent nat.-
- Consonant. Consonant. Aquest terrible mal descobert recentment.-
- Lloc on es baten les meses.-
- Aparell de música.-
- Qualitat.-
- Poblet de Galilea on Jesús resucità el fill d'una vídua. Lletre repetida.-
- Cinc-cents. Repetit, cant funerari.-
- Llibre d'himnes.-
- Que és acusat com a culpable.-

- La tan tractada i discutida organització. Abans. (A l'inrevés,) regal, obsequi. Contraris a ETA.-
- (A l'inrevés, la dona que ens va donar la vida.) Grup ètnic al sud de la Xina. Creure. (A l'inr., a benefici de.-)
- Cossi, cubell. Xifres romanes. Arbre caducifoli monoic de la família de les betulàcies.-
- De força alçar. Destral dels indis. Fam. Nativitat. Mane- ra d'embenar.-

FILATELIA

Per ENRIC GRAUPERA

Canadà, 1980. M.ª de la En- carnació Guyart nasqué a Tours (França), el 1599. Després d'haver estat esposa, mare, viuda i cap d'u- na petita empresa, es va fer ursuli- na als 32 anys. El 1639 arriba al Ca- nadà, dedicant-se intensament a l'apostolat, i fundà la seva comu- nitat ursulina. Morí a Quebec el 1672.- Kateri Tekakwitha, nas- qué a Auriesville (Nova York), el 1659, de mare cristiana i pare indi de la tribu dels Mohawak. Es bate- jà el 1676 i el 1677 abandona la tri- bu per anar a la missió de St. Fran- cesc Xavier. El 1679, fa els vots perpetus i es consagra a la Verge. Morí quan encara no tenia els 24 anys.

JEROGLÍFIC

Per SNOOP

¿QUE MIRES AMB EL TELESCOPI?

1 3

RESA

(O) RES A

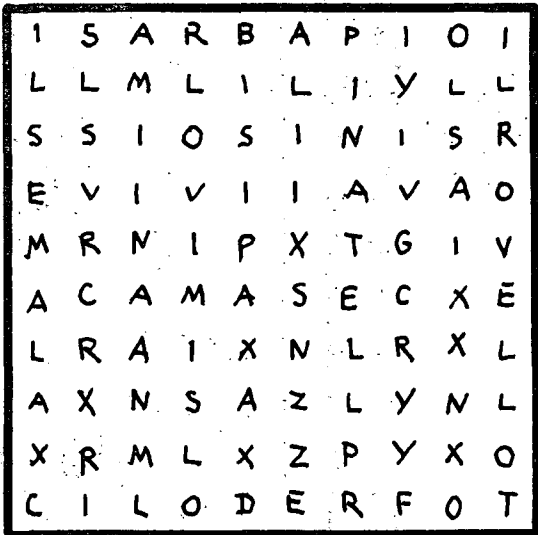
CLASIFICACIONES

1.	ATH. BILBAO	PJ	PTOS	
		4	7+3	
2.	F.C. BARCELONA	PJ	PTOS	
		4	6+2	
3.	VALENCIA	PJ	PTOS	
		4	6+2	
4.	CELTA	PJ	PTOS	
		4	6+2	
5.	GIJON	PJ	PTOS	
		4	6+2	
6.	LOGROÑES	PJ	PTOS	
		4	6+2	
7.	R.C.D. ESPAÑOL	PJ	PTOS	
		4	5+1	
8.	REAL MADRID	PJ	PTOS	
		4	5+1	
9.	SEVILLA	PJ	PTOS	
		4	5+1	
10.	REAL SOCIEDAD	PJ	PTOS	
		4	5+1	
11.	OSASUNA	PJ	PTOS	
		4	4	
12.	VALLADOLID	PJ	PTOS	
		4	4	
13.	OVIEDO	PJ	PTOS	
		4	3-1	
14.	BETIS	PJ	PTOS	
		4	2-2	
15.	MALAGA	PJ	PTOS	
		4	2-2	
16.	ZARAGOZA	PJ	PTOS	
		4	2-2	
17.	MURCIA	PJ	PTOS	
		4	2-2	
18.	ELCHE	PJ	PTOS	
		4	2-2	
19.	CADIZ	PJ	PTOS	
		4	1-3	
20.	AT. MADRID	PJ	PTOS	
		4	1-3	

SOPA DE LLETRES

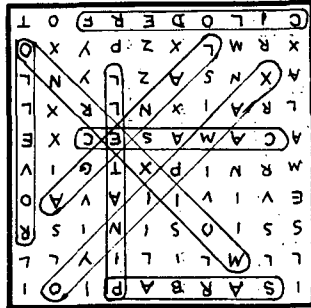
Per SNOOP

CERCAR 8 CLASSES DE BOLETS

Solució

DIAG. Xampinyó. Moixerno. VERT. Píntell. Rovelló. HORIT. Pabres (Al rev.). Ca- masec. Fredollet (Al rev.).

ESCACS

Per JAUME MORA

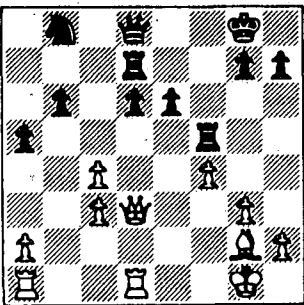
Diagrama 241

Blanques juguen i guanyen

Al costat d'una diagonal blanca quasi buida n'hi ha una altra de mig plena. I el rei és també a casella blanca. No us diu res?

Solució al diagrama 240

1...Dd7-h3, 2 Dd3-b3 Tf6-h6, 3 Db3xd5+ Rg8-h8, 4 f3xe4 Dh3xh2+, 5 Rg1-f1 Th6-f6+, 6 Dd5-f5 Tf6xf5+, 7 e4xf5 Te8xe2 i gua- nyen.

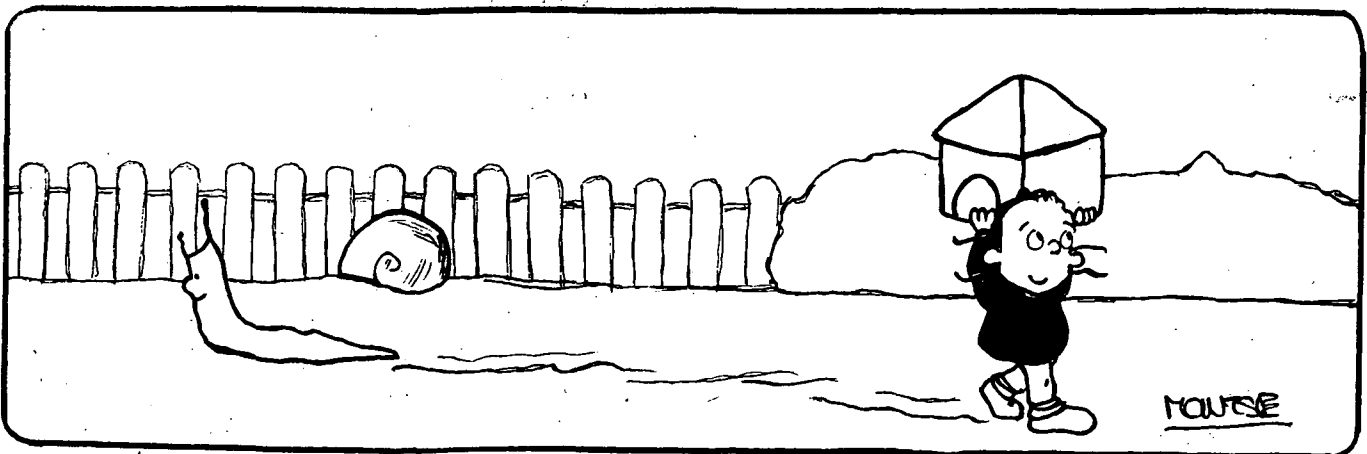
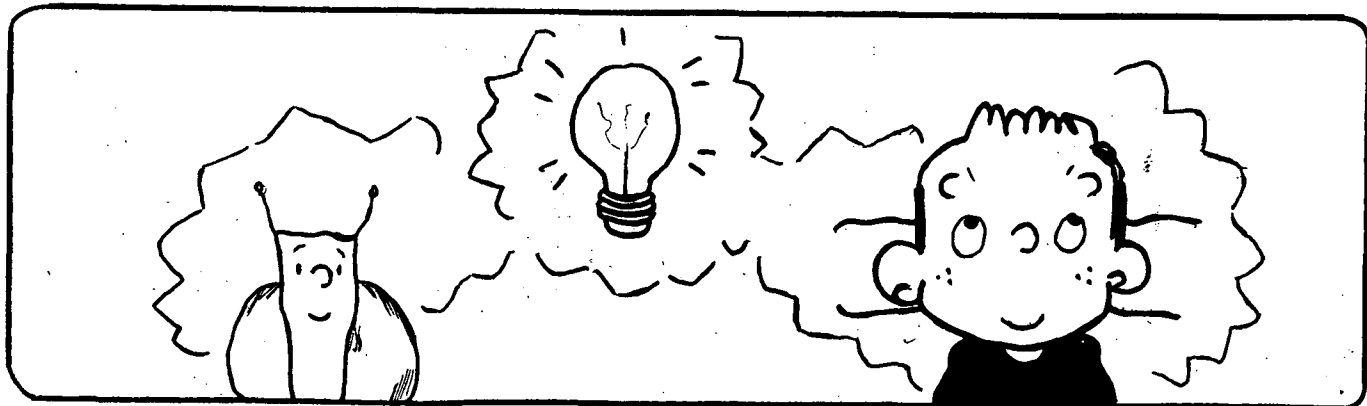
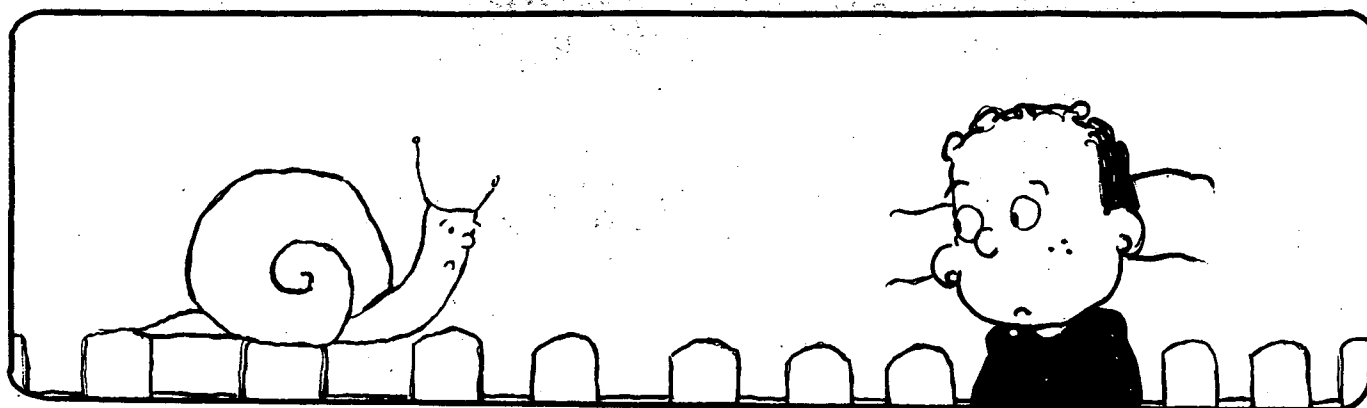
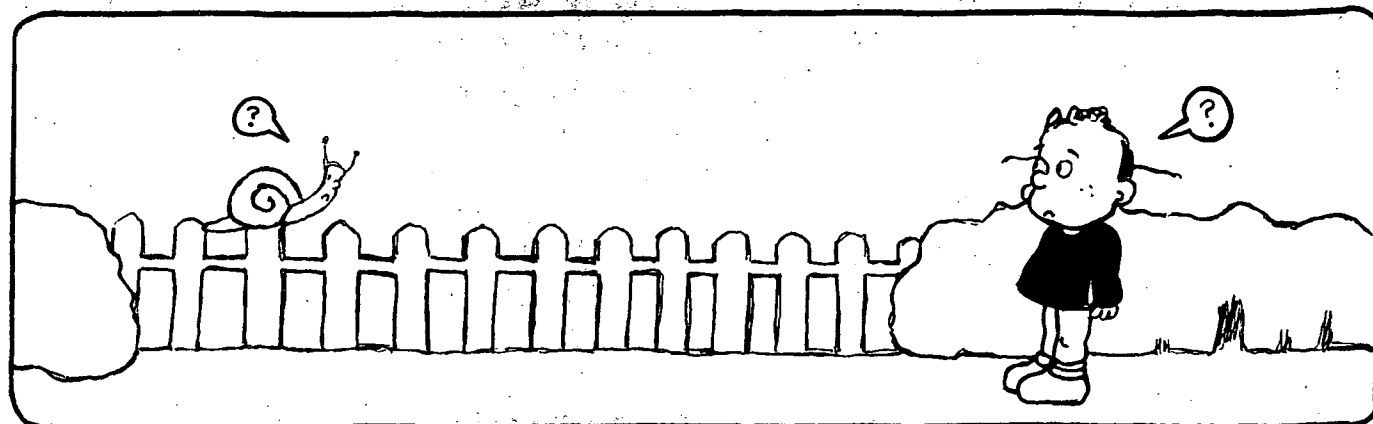
RESULTATS

OSASUNA-BARCELONA	1-1
ESPAÑOL-LOGROÑES	2-0
BETIS-REAL MADRID	0-2
VALENCIA-MURCIA	3-0
SPORT.VALLADOLID	2-1
CADIZ-SEVILLA	0-0
MALAGA-ATLETIC	1-1
ELCHE-CELTA	0-1
R. SOCIED.-ZARAGOZA	2-1
ATLETICO-OVIEDO	2-2

LA TRAVESSA

1.At. Madrid-Oviedo	X
2. Cádiz-Sevilla.	X
3. Málaga-Ath. Bilbao	X
4. Español-Logroñés	1
5. Elche-Celta	2
6. Valencia-Murcia	1
7. Osasuna-Barcelona	X
8. Sporting-Valladolid	1
9. R. Sociedad-Zaragoza	1
10. Betis-Real Madrid	2
11. Figueras-Burgos	X
12. Salamanca-Mallorca	X
13. Coruña-Tenerife	2
14. Mollerusa-Racing	2

Pleno al 15 (Eibar-Rayó Vallecano): 1

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

Nº 426

Històries d'Eixerits

Estimat Sant Francesc

Dimarts serà Sant Francesc. És un sant que me l'estimo. Per què? Doncs, mira, em cau simpàtic. Per començar és un sant que no li agradava manar, ni fer-se el viu, ni fer-se el savi, ni presentar-se com a ric o poderós. Ben al contrari era un home senzill, alegre, que es feia amb tothom, que parlava amb tothom i que ajudava a tothom.

Va deixar el negoci i la botiga de robes del seu pare, i se'n va anar pel món, vestit pobrament i alimentant-se de les sobralles que li donaven. Però era feliç, molt feliç, perquè tenia un gran amor al cor.

Parlava de Nostre Senyor, de com Déu ens ha estimat fent-se pobre, patint i morint per tots nosaltres. I ho deia amb tant d'amor que fins i tot li vessaven les llàgrimes, i tots els qui l'escoltaven se sentien commoguts per l'amor de Déu i de sant Francesc.

El seu esplai era admirar les meravelles de la Natura. Va compondre unes poesies molt maques parlant del sol i dels estels, dels prats, de les muntanyes i dels rius. Li agradava parlar amb els ocells i amb totes les bestioles, i no es cansava de lloar Déu per tot allò tan bonic que l'envoltava.

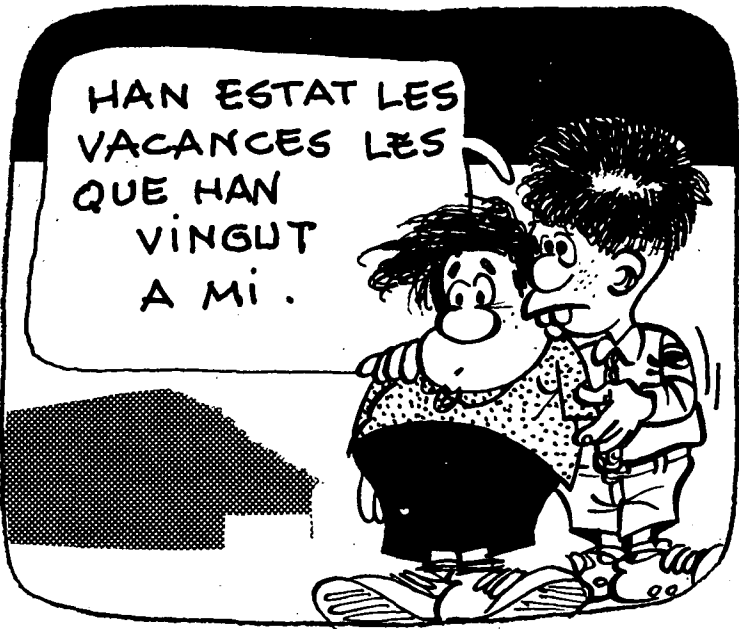
A mi m'agradaria estimar Déu i els altres com ho féu sant Francesc, i també saber veure la bellesa de tot allò que ens envolta i que ens recorda l'amor i la tendresa de Déu. I a tots vosaltres, Eixerides i Eixerits, estic segur que també, oi?

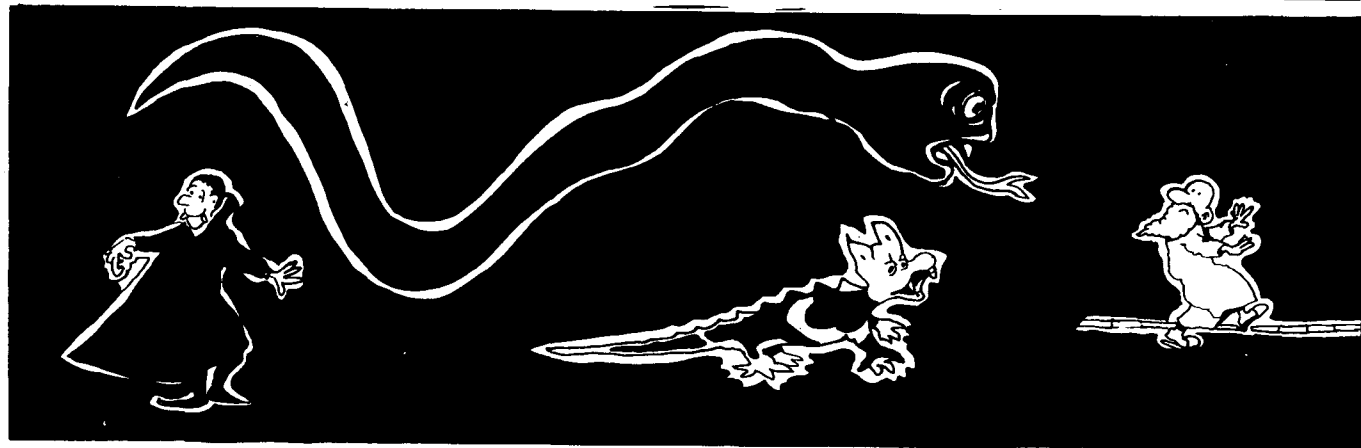
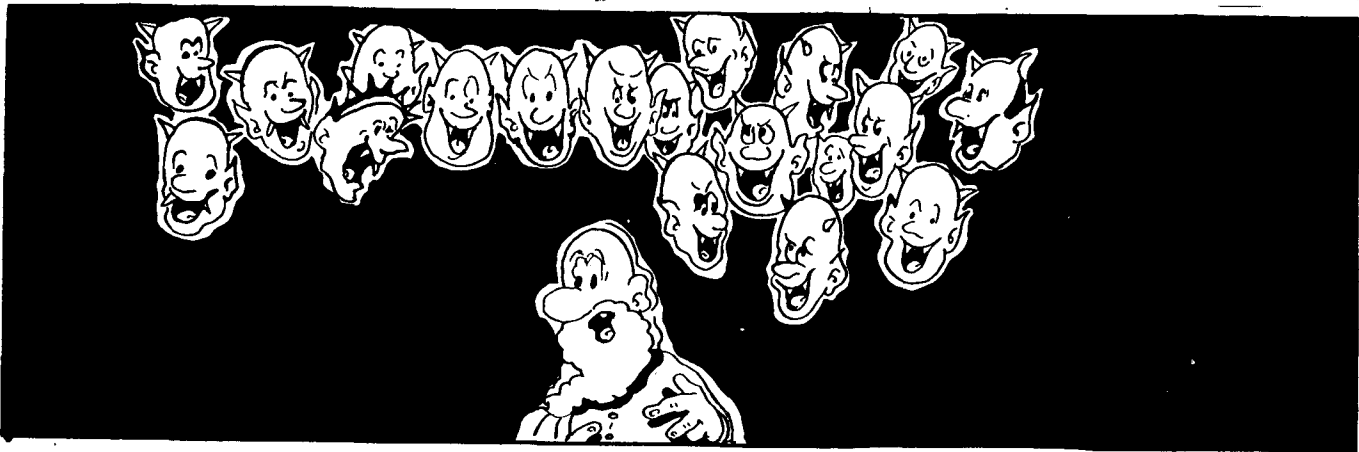
L'Eixerit

AQUEST ESTIU M'HE QUEDAT A CIUTAT. EN COMPTES D'ANAR JO A LES VACANCES...

HAN ESTAT LES VACANCES LES QUE HAN VINGUT A MI.

Jesús ens parla

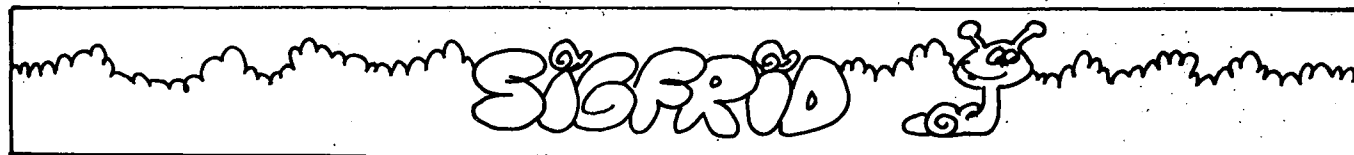
Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons sant Marc, capítol 10, versets del 2 al 6 (Mc 10:2-16).

Reflexionem: 1. Déu ens estima. Sempre. Déu ha volgut que l'evolució de creació arribés fins a donar a llum l'home. I que l'home, després de la seva vida en el temps, arribés a la vida eterna. En qualsevol circumstància, encara que la vida ens faci patir, podem tenir la certesa que Déu ens estima. Déu és fidel per sempre.

2. Jesucrist ha estat també plenament fidel a la seva missió i ha complert del tot la voluntat del Pare. Als homes que l'estimaven, va estimar-los fins donar la vida per ells. Després continua present en la seva Església per posar a l'abast de totes les dones i de tots els homes de tots els països i de tots els temps, la seva salvació.

3. La fidelitat del cristià als seus compromisos es recolza en la fidelitat de Déu i de Jesucrist. El coratge per a plantar cara a les dificultats de la vida brolla de la fidelitat de Déu a l'home; de l'amor amb què sempre l'estima. No hi ha res que valgui la pena que no demani un esforç.

El mossèn

DIUMENGE - 2

11.00 Ballet:
"Nàpoli".
13.00 Esports.
14.30 Gol a Gol.
15.00 Telenotícies.
15.30 Batman:
16.00 El retorn de Sherlock Holmes:
"La casa buida".
16.50 Tarda de Guerra: "Atenció, bandits".
18.30 L'Espantaoells i la senyora King:
"El secret està en els ulls".
19.30 Gol a Gol.
20.00 Mediterrània:
20.30 Telenotícies.
21.00 SEÜL.
21.30 30 minuts.
22.00 A cor obert:
"Cap de setmana perdut".
23.00 Gol a Gol.

DILLUNS - 3

12.30 TV3, segona vegada:
"Gol a Gol".
13.30 Mag-Magazine.
14.30 Telenotícies.
15.00 El temps.
15.05 Bona cuina.
15.15 Magnum:
"Els ecos de la ment". (I)
16.15 Guerra de Sexes
17.00 Universitat Oberta.
17.30 Pinotxo.
18.00 Dibuixos animats.
18.10 Els germans Hardy i la Nancy
Drew. (Rep.) Cap. 1
18.35 Batman - Dibuixos.
19.15 La vaixella del mussol -
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.05 Filiprim.
21.20 Bona cuina.
21.25 Dallas:
"L'assassí està solt".
22.25 Dilluns, dilluns.
23.25 Els joves (rep.) Cap. 8
23.55 Telenotícies.

DIMARTS - 4

12.30 TV3, segona vegada: "30 minuts",
"Informatiu Cinema".
13.30 Mag-magazines.
14.30 Telenotícies.
15.00 El temps.
15.05 Bona cuina.
15.15 Magnum:
16.50 Guerra de sexes - Cap. 66.
17.00 Universitat oberta.
17.30 Pinotxo.
18.00 Els investigadors - Cap. 4.
18.30 Oh, Bongonia!
19.15 La vaixella del mussol - Cap. 5
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.05 Filiprim.
21.20 Bona cuina.
21.25 Cagney i Lacey:
22.25 Vida i amors d'una diablesa.
23.25 Telenotícies

DIMECRES - 5

12.30 TV3 segona vegada:
"Crònica 3".
13.30 Mag-magazine.
14.30 Telenotícies.
15.00 Els temps.
15.05 Bona cuina.
15.15 Magnum:
16.15 Guerra de sexes - Cap. 67.
17.00 Universitat oberta.
17.30 Pinotxo.
18.00 Dibuixos animats.
18.10 Els germans Hardy i la Nancy
Drew "Rep. Cap. 2".
18.35 Batman - Dibuixos animats.
19.15 Motor a fons.
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.05 Sorteg Lotto 6/49.
21.20 Bona cuina.
21.25 Informatiu Cinema.
21.55 Cinema 3: "La gran estafa".
23.55 Telenotícies.

DIJOUS - 6

12.30 TV3, segona vegada:
13.30 Mag-magazine.
14.30 Telenotícies.
15.00 El temps.
15.15 Magnum:
16.15 Guerra de sexes.
17.30 Pinotxo.
18.00 Musical juvenil.
18.30 Cinc i acció.
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.05 Filiprim.
21.20 Bona cuina.

21.35 3 pics i repicó.
22.55 Esports flash.
23.55 Telenotícies.

DIVENDRES - 7

12.30 TV3, segona vegada:
"Esports flash".
13.30 Mag-magazine.
14.30 Telenotícies.
15.00 El temps.
15.05 Bona cuina.
15.15 Magnum:
16.15 Guerra de sexes - Cap. 69.
17.30 Pinotxo.
18.00 Dibuixos animats.
18.10 Els germans Hardy i la Nancy
Drew. Rep. Cap. 3.
18.35 Batman - Dibuixos animats.
19.15 La vaixella del mussol - Cap. 6.
19.45 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.05 Filiprim.
21.20 Bona cuina.
21.25 Si, Primer Ministre:
21.55 Ràdio Cincinnati:
22.25 Crònica 3.
23.25 Telenotícies.
23.55 Cinema de mitjanit.

DISSABTE - 8

9.30 Sardanes.
10.00 Universitat oberta.
12.00 El Rei Arthur - dibuixos
animats.
12.30 TV3, Segona vegada -
13.45 Oliana Molls - Repos. Cap. 1
14.15 TV3, Segona vegada -
"Oh, Bongonia!"
15.00 Telenotícies.
15.20 El temps.
15.25 Bona cuina.
15.30 Borobops - Dibuixos animats.
16.00 Dit i fet.
17.30 Futbol americà NFL.
19.00 La gran vall (Dual)
"Supervivència".
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.05 Sorteig Lotto 6/49.
21.15 Bona cuina.
21.25 Pel·lícula
23.25 El retorn de Sherlock Holmes:
La casa buida".

DIUMENGE - 2

2.00 Música golfa.
3.00 El fugitiu:
"Si la rama se rompe".
3.50 Llarg-metratge:
"Sola frente a la violencia"
5.20 A tope.
6.15 Documental.
7.15 Llarg-metratge:
"Los comediantes".
9.00 Informe setmanal. Repetició
10.00 El dia del Senyor - Santa Missa.
11.00 48 hores.
11.05 Concert.
12.05 Poble de Déu.
12.30 L'altra mirada.
13.30 Autopista vers el Cel:
"Nombre clave: prodigio".
14.30 48 hores.
15.30 El temps.
15.35 Foofur.
16.05 Estrenes TV:
"La amante".
17.40 Si ho sé no vinc.
18.40 La pantera rosa.
19.10 La clínica de la Selva Negra:
20.00 El món secret.
20.30 48 hores.
21.00 A portada.
21.30 La vida segueix.
22.35 Diumenge cinema:
"007, contra el Dr. No".
00.35 48 hores.

DILLUNS - 3

8.00 Bon Dia.
8.30 Telediari Matinal.
9.00 Al matí.
9.30 Bressol de llops - Ep 1
11.10 Dinastia - 143.
13.00 L'ocell boig
13.30 3 x 4.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Anno Domini
Ep. 12.
16.25 Tal qual.
18.00 Avanç Telediari.
18.05 Els móns de Yupi:
18.30 Que ve Muzzy.
18.40 Genets d'acer - Ep. 5
19.00 A mitja tarda.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.

21.15 El preu just.
22.55 Jutjat de Guardia
23.20 Documents TV
00.20 Telediari - 3.
00.40 Telesport.

DIMARTS - 4

8.00 Bon dia.
8.30 Telediari matinal.
9.00 Pel matí.
9.30 Bressol de llops - Ep 2
11.10 Dinastia - 144.
13.00 Kyssyfur.
13.30 3 x 4.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Amo i matrimoni
"Dulce eco".
16.30 Tal qual.
18.00 Avanç telediari.
18.05 Els móns de Yupi.
18.30 Que ve Muzzy.
18.40 El misteri de la flor màgica -
Ep 13
19.05 La nau terra
19.30 Entre línies.
20.00 Una vida junts.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Amb tu.
22.20 Sessió de nit:
"El juez de la horca".
00.25 Telediari - 3.
00.45 Telesport.
01.00 Testimoni.

DIMECRES - 5

8.00 Bon dia.
8.30 Telediari matinal.
9.00 Pel matí.
9.30 Bressol de llops - Ep 3
11.10 Dinastia - 145.
13.00 Heus aquí una vegada...
l'home:
13.30 3 x 4.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Amor i matrimoni.
16.30 Tal qual.
18.00 Avanç telediari.
18.05 Els móns de Yupi
18.30 Que ve Muzzy
18.40 Els bessons Edison - 10.
19.05 Circ Pop.
19.30 Parlant clar.
20.00 Un món diferent - 14.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Soldats.
22.10 Cançó trista de Hill Street:
23.05 El gos verd.
24.00 Telediari - 3.
00.20 Telesport.

DIJOUS - 6

8.00 Bon dia.
8.30 Telediari matinal.
9.00 Pel matí.
9.30 Bressol de llops - Ep 4.
11.10 Dinastia - 146.
13.00 Correcamins
13.30 3 x 4.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Amo i matrimoni:
"Una cuestión de voluntad".
16.30 Tal qual.
18.00 Avanç telediari.
18.05 Els móns de Yupi.
18.35 Que ve Muzzy.
18.40 L'aldea de l'arce.
19.05 Misiquissims.
19.30 Amb les mans a la massa.
20.00 Mare i fill
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.10 Capitán Cook - Ep 8
22.15 Dret a discrepar.
23.40 A mitja veu
00.05 Telediari - 3.
00.25 Telesport.
00.40 Comiat.

DIVENDRES - 7

8.00 Bon dia.
8.30 Telediari matinal.
9.00 Pel matí.
13.30 3 x 4.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Amor i matrimoni:
"Un hombre de familia".
16.30 Tal qual.
18.00 Avanç telediari.
18.05 Els móns de Yupi.
18.30 La llanterna màgina.
19.30 Diccionari de la salut
20.00 Mash.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Gats a la taulada:
22.25 Divendres cinema:
00.45 Telediari - 3.
02.05 Telesport.

DISSABTE - 8

02.20 Arrels.
3.10 Llarg-metratge:
"Soy único".
4.45 Documents TV: Repetició.
5.45 Cliff.

6.45 Llarg-metratge:
"El oro de Nápoles".

9.00 Calaix de sastre.
12.10 48 hores.
12.15 Loteria.
13.45 Suplements - 4.
14.30 48 hores.
15.30 El temps.
15.35 Isidor
16.05 Primera Sessió:
"Los piratas de las islas
salvajes".
17.50 Dibuixos animats.
18.10 Les aventures de Teddy Ruxpin:
18.35 Secrets i misteris
19.00 Número 1.
19.35 La llei de los Angeles - 23.
20.30 48 hores.
21.05 Informe setmanal.
22.15 Dissabte nit.
23.20 Hemingway, festa i mort:
00.30 48 hores.
00.25 Filmoteca TV:
"Moana".

DIUMENGE - 2

00.00 XXIV Jocs Olímpics.
09.00 Cerimònia de Clausura.
13.00 Que reventin els artistes.
14.20 Automovilisme des de Jerez.
15.00 L'Informatiu Cap de Setmana.
15.05 Automovilisme des de Jerez.
16.45 Seqüències.
18.00 Sessió de tarda:
19.40 Documental.
20.00 Ana Curra.
20.30 L'Informatiu Cap de Setmana.
21.00 Debat 2.
22.00 Estudi Estadi.
00.30 Molt personal.
01.30 Comiat.

DILLUNS - 3

13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
13.05 Capitoli - 73 i 74.
14.00 Teledues.
14.30 L'Informatiu Migdia.
15.00 Bellesa i poder - 100.
15.30 El món és un escenari.
16.30 La palmera.
18.00 Era Lucana.
18.30 Avanç de l'Informatiu Vespre.
18.35 Biniki i la dragona rosa.
20.00 L'Informatiu Vespre.
20.30 Panorama.
21.00 Connexió amb Madrid.
21.00 El mirador.
21.20 Cinema club:
"Lo que piensan las mujeres".
22.50 Últimes preguntes.
23.20 Jazz entre amics.

DIMARTS - 4

13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
13.05 Capitoli - 75-76.
14.00 Teledues.
14.30 L'Informatiu Migdia.
15.00 Bellesa i poder - 101.
15.30 El món és un escenari.
16.30 Sarsuela.
17.30 La palmera.
18.30 Avanç de l'Informatiu Vespre.
18.35 Possessió.
19.30 Biniki i la dragona rosa.
20.00 L'Informatiu Vespre.
20.30 Botigues i botiguers.
21.00 Connexió amb Madrid.
21.00 El mirador.
21.15 El temps és or.
22.15 Tendido cero.
22.45 La bona música.
23.45 Suplements - 4.

DIMECRES - 5

13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
13.05 Capitoli - 77-78.
14.00 Teledues.
14.30 L'Informatiu Migdia.
15.00 Bellesa i poder - 102.
15.30 El món és un escenari.
16.30 La palmera.
18.00 De cara al mar.
18.30 Avanç de l'Informatiu Vespre.
18.35 Possessió.
19.30 Biniki i la dragona rosa.
20.00 L'Informatiu Vespre.
20.30 Beure o morir.
21.00 Connexió amb Madrid.
21.00 El mirador.
21.15 El poeta en la seva veu.
21.30 A través del mirall:
"Un paso en falso".
22.40 Suplements - 4.
23.10 S'ha escrit un crim:
"El cadàver vija en primera
clase".
23.55 Temps de creure.
00.10 Europa en joc.

DIJOUS - 6

13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
13.05 Capitoli - 79-80.
14.00 Teledues.
14.30 L'Informatiu Migdia.
15.00 Bellesa i poder - 103.
15.30 El món és un escenari.
16.30 Teatre:
"Juegos de sociedad".
18.30 Avanç de l'Informatiu Vespre.
18.35 Possessió.
19.30 Sesam Obre't.
20.00 L'Informatiu Vespre.
20.30 Viatge a l'aventura.
21.00 Connexió amb Madrid.
21.00 El mirador.
21.15 Suplements - 4.
21.45 Documental.
22.00 Loteria primitiva.
22.15 Dijous cinema:
"Oric, oficial de la reina".
00.00 Metròpolis.

DIVENDRES - 7

13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
13.05 Capitoli - 81-82.
14.00 Teledues.
14.30 L'Informatiu Migdia.
15.00 Bellesa i poder - 104.
15.30 El món és un escenari.
16.30 Cinema espanyol:
"Sabían demasiado".
18.00 Curt-metratge espanyol.
18.30 Avanç de l'Informatiu Vespre.
18.35 Possessió.
19.30 Sesam Obre't.
20.00 L'Informatiu Vespre.
20.30 Gaudi i la música.
21.00 Connexió amb Madrid.
21.00 El mirador.
21.15 Recital de Josep Carreras.
22.15 Prop de les estrelles.

DISSABTE - 8

09.30 Sesam Obre't.
10.00 Dibuixos animats.
10.10 Clementina.
10.35 Popgrama.
11.15 T.B.M.
12.00 Viatge a l'aventura.
12.30 Dones del rock.
13.00 Botigues i botiguers.
13.30 Memòria del Pirineu.
14.00 L'Informatiu Cap de Setmana.
14.30 135 escons.
15.00 Connexió amb Madrid.
15.00 Estadi 2.
22.00 Connexió amb Sant Cugat.
22.00 L'Informatiu Cap de Setmana.
22.30 Connexió amb Madrid.
22.30 Sorrel i fill - 1.
23.20 Ahir.
00.10 Diàlegs amb la música.

PER PRIMERA VEGADA, DES DEL CONCILI VATICÀ II,
ÉS A L'ABAST DELS FIDELS DE PARLA CATALANA EL

MISSAL FERIA

EN EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

Amb els textos eucològics i lectures de les misses de totes les festes
de l'any, de les celebracions del Propi dels sants, de les misses
del Comú, rituals, per diverses necessitats, votives i de difunts.
Ordre de la missa amb les pregàries eucarístiques del Missal romà,
la pregària V (del Sínode suís), les de reconciliació i d'infants.

De venda a les llibreries

Format, 11x17 cms. - 2.208 pàgs. paper bibloprint - Impres a dues tintes -
Enquadernació de simil-pell - P.V.P. (amb IVA), 5545 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A. - Mallorca, 87 i 89 - 08029 BARCELONA

CATALUNYA 100 ANYS

Els dies

②③④⑤⑥ de desembre del 1988

Tots a Roma

Mil anys d'història i de fe,
ens hi porten

PRESIDITS PER L'ARQUEBISBE DE TARRAGONA I PRIMAT I AMB LA BENEDICCIÓ DE TOTS ELS NOSTRES BISBES

Qui organitza el pelegrinatge a Roma?

La Comissió Central Organitzadora, de la qual és *President d'Honor* Monsenyor Ramon Torrella i Cascante, *Arquebisbe de Tarragona i Primat*, està composta de les persones següents: Mn. Jaume Traserra (*Vicari General de Vic*), Mn. Manuel Guiu (*Vicari General de Solsona*), Mn. gona), Mn. Jesús Carda (*Vicari General de Tortosa*), Mn. Fèlix Guardia (*Vicari General de Vic*), Mn. Manuel Gracia (*Vicari General de Solsona*), Mn. Xavier Jutglar (*Vicari General de Girona*), Mn. José Llanas (*Vicari General de Lleida*), Mn. Ramón Villardell (*Vicari General de Seu d'Urgell*), Sr. Josep Bagunyà (*Federació de Cristians de Catalunya*), Mn. Joan Batlles (*President del Centre d'Estudis Pastoral*), Mn. Joan Carrera (*President del Col·legi de Rectors de Barcelona*), Josep Lluís Fernández (*Vida Creixent*), Sr. Eladi Homs (*Lliga de la Mare de Déu de Montserrat*), Mn. Joan E. Jarque (*Prior de la Capella de Sant Jordi del Palau de la Generalitat*), Sr. Ricard Molgosa (*Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes i Ultramar Express*), Sr. Jordi Ponsa (*Lliga de la Mare de Déu de Montserrat*), Sr. Jaume Roigé (*Catalunya Cristiana*), P. Genís Samper (*Unió de Religiosos de Catalunya*), Sr. Manuel Serra (*Catalunya Cristiana*), P. Antoni Serramona (*Delegat Diocesà de Pastoral de Joventut*), G. Andreu Soler (*Cap de Joventut de l'Hospitalitat*

N.ª Sra. de Lourdes), Sr. Eduard Subirà (*Lliga de la Mare de Déu de Montserrat*), Sr. Jordi Toboso (*Federació de Cristians de Catalunya*), Sr. Josep M.ª Valls (*Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes*), P. Josep M.ª Villarrúbies (*Hora Tres*).

La Comissió Executiva està composta per: Mn. Joan E. Jarque, (*President*), Sr. Manuel Serra (*Secretari*), Srta. Fina Picas (*Secretària tècnica*), Sr. Eladi Homs (*Dep. de Promoció*), Sr. Eduard Subirà (*Dep. de Programa*), Sr. Jordi Ponsa (*Dep. d'Organització*), Sr. Jaume Roigé (*Dep. de Finances*), Sr. Josep Bagunyà (*Dep. de Premsa i Propaganda*), Sr. Josep Lluís Fernández (*Dep. de Protocol*), Mossèn Josep Urdeix (*Dep. de Litúrgia*).

La Direcció Tècnica del Pelegrinatge ha estat confiada a l'agència de viatges ULTRAMAR EXPRESS i concretament als Srs. Ricard Molgosa i Xavier Marín.

Les oficines del Pelegrinatge es troben al carrer Rivadeneira, 6, 3.ª planta 08002 Barcelona, telèfon: 318 67 65, on de 9 a 14 i de 16 a 19 hores podeu adreçar-vos per a qualsevol informació, per inscripcions i per demanar material de promoció.

Què podeu fer per inscriure-us?

✱ Individualment: A qualsevol de les oficines d'**Ultramar Express**:

Departament Religios	Calvet, 36-38	Estació de Sants	Avda. Roma, 113	Sardenya, 499	Muntaner, 447	Diputació, 10-12	Passeig Marítim, 44	València, 5
Rambles, 109	08021 Barcelona	08021 Barcelona	08011 Barcelona	08024 Barcelona	08006 Barcelona	Calella de la Costa	L'Estartit (Girona)	Lloret de Mar (Girona)
Barcelona	Tel. (93) 200 63 33	Tel. (93) 323 33 51	Tel. (93) 323 33 51	Tel. (93) 210 68 61	Tel. (93) 201 50 22	Tel. ((3) 769 08 59	Tel. (972) 75 81 57	Tel. (972) 36 45 16
Tel. 301 12 12								

✱ O a les parròquies, escoles i institucions que formin un grup de pelegrins.

(Per formar aquests grups (de 49 + el cap de grup) les **Parròquies, Col·legis i Institucions** rebran uns fulls adequats amb instruccions).

NOTEU: 1er. En el moment de formalitzar la inscripció s'haurà d'abonar la quantitat de 10.000 ptes. Al lliurament de la **BOSSA DE PELEGRÍ** (credencial, tickets, ensenya, manual, mapes, etc) s'abonarà la resta.

2on. Per a qualsevol aclariment o informació complementària podeu adreçar-vos a les oficines de la "**Comissió Central d'Organització del Pelegrinatge a Roma pel Mil·lenari de Catalunya**", c/ Rivadeneira 6, 3er. - 08002 Barcelona. Tel. 318 67 65. La Delegació pel bisbat de Barcelona té les seves oficines a aquesta mateixa adreça.

Direcció Tècnica:

ULTRAMAR EXPRESS

GAT. 48

